THEOKRITOU BOUKOLIKA

Theocritus

Theocriti castigatissima opera omnia, Florentiæ impressa in ædibus Philippi iuntæ finem nacta sunt. die. x. ianuarii. M.D.XV. Leonis. X. pontifici maximi anno tertio.

a b c d e f g h i k. Quaterniones omnes, præter ultimum duernionem.

Γ αὖλος μέλας ῥωμαῖος. Γ. φιλίππῳ τῷ Αλεξανδρου Γαν-
δουλφίνου φλωρεντίνῳ ἀνδρὶ ὁλοκλήρῳ δι' ὃ πράττειν.

2 η

Ε ὑφροσύνιος βωνίνος ὡς ἀνὴρ λέγεις σοφός τε κἀγαθὸς λί-
αν τε φιλόφιλος οὗ πρὸ ἀκροατῶν εἰς ὢν τυγχάνω, σοφοῦ
ἀνδρὸς σοφὴν ἔδοξεν ὥφελήν ἧς ὁ κάλλος θαμβήσας
οὐκ ὤκνησα πολλάκις αὐτὴν ἀναγνῶναι. Επὶ δὲ καὶ ἀρχέ-
τυπον δείξας πρός τάγμασι τῆς ὠφελῆς ἐκέλευσε
πάμπαν με πείθεσθαι ὅπερ ποιεῖν οὐκ ἠξίωσα· ἀλ' ἕκαστον
γὰρ ἀρχέτυπον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐφροσύνου ἀκριβῶς ὠφελῆ
ορθωθὲν ἴδιον Θεοκρίτου ἔχομεν ἀδυλλίων· συγκρίναντες δὲ
πολλοὺς, τὸν σὸν ἁπασῶν ἐκλεξάμενα σύμμαχον ἡ-
μετέρῳ· τὴν μὲν ὠφέλειαν ὁμοιότητα, ἐπαινοῦντες· ἐν δὲ τοῖς
ἄλλοις, τῷ βωνίνου φρονήματι ἐπαρκοῦντες· θαῤῥεῖ φίλε
οὐ γὰρ αὐτὸς δοκησισόφων διορθωτῶν εἷς ἔστιν ἀνὴρ ἴδιον δο-
κησισόφων διορθωτῶν ἀλαζονείαν δυσφορεῖν εἰώθε. Ταῦτα
τοίνυν φίλων ἄριστε ἢ οὕτως ἔχει ἢ ἀπὸ τρόπου, ἐρρῶσθαι.

ἀνδροβίᾳ δ' ὧρον ὁ φακλὸς ὑρᾶ πεδὰ μηδ στύμας ἥρα πίνων ἀβλαύᾳ
τᾶμος ἔσει τὰν ἰσομοιρίαν ἐνὶ πορμάχοισιν ἀχαιῶν
οὐκ ἐν ἀριθμῷ ἐὰ ὁμηρέων ἔβα κἐλαθον
νῦν δ' ἐὰ πρὸ μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ
τὸν ὄλβος.

Τὰν βαθύων κλυτὸς ἰὼν θεὸς ἥν δῶρε ῥόδου πεγαὼς ὀπὶ πρόσπα μοῦνος μέτρα μολπᾶς
αἰὲν πνέει.

εἰ δ' ὁ ἔβη δ' ὑμὶν ὁ καλὸς ἀχὼ χθὼν ἀγνὰ ἴλαος ἀμφιδρέφθης
ἐὰ ἔβα δ' ὑμὶν ἀχὼ χαθαρὸν νᾶμα κομίζε δυσκλεΐης.
ἐὰ ἔβα δ' ὑμὶν ἐσυφελίξ ἐκ θεμεθλων ὤμωξεν ἀλέκυν. ὦ ὤμοι ἀχὰ πυργων θεοτύκτων κατέδραθον ὤμοι

λοῦσέμε γὰρ γαῖαν ἀϊάκτ' ἀκμονίδ' ἀβ' ἄλυδις ἐδέασαντο
μηδὲ πρέσης ἀ τόσος ὢν δ' ἀσκία βεβριθότα λαγγὰ γένεια
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν αἰϊκ ἔκριν ἀϊάγκα
πάντα δ' ὑπείκεσκε φρένεσσι λυγραῖς
ἔρπειβ' ἅπανθ' ὅσ' ἔρπει
δι' ἄλβρας
χάοις πί·
οὔπτε κύπριδος πᾶις·
ὠκυπέτας δ' ὄρνις καλοῦμαι
οὔπι γὰρ ἔκρινα βίαν· πραΰνω δὲ πειθοῖ
εἴκετέ μοι γαῖα· θαλάσσας μυχὸς οὐρανός τε·
τὸν ἐγὼ ἐκνοφίσαμην ὠγύγιον σκᾶπτρον θεοῖς θέμενος·

BIBLIOTECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

ΗΧΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ Η ΘΕΟΚΡΙ/ ΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ.

ΤΩι ΓΑΝΙ.

Σ ύριγξ οὔνομ᾽ ἔχῃς, ἀδὲι δίσι μέτρα σοφίης
Οὐδ᾽ ἑνὸς δύνατειρα, μακροπολέμοιο δὶ μᾶτερ
Μαίας αὐτιπάτροιο θεὸν τέκες ἰθυντῆρα
Οὐχὶ κεράστᾳι, ὅν ποτ᾽ ἔθρεψα τοῦρο πάτωρ
Αλλ᾽ ἀπέλειπες, οὐ αἶθε παρὸς φρένα πέρμα σάκους
Οὔνομ᾽ ὅλον δίζωον, ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
Κούρας γηρυόνας ἄθε τᾶς αἰεμώδεος
Ος ῥοίσᾳ λιγὺ πᾶζεν ἰοστεφάνω,
Ελκος. ἄγαλμα πόθοιο πυριφαές φυ
Ος σβέσεν αὐορέαν ἰσαδία
Γαπποφόνου, τυρίας πάφειλετο
Ω τόδε τυφλοφόρων ὄραρ
Γᾶμα παρὶς βέτο Σμιχίδας.
Ψυχαὶ. ὦ βροτοβάμων,
Στήπας ὅιτρε δέπας
Κλωπο πάτωρ ἀπάτωρ
Λαρυακόγᾳι χάροις
Αδὺ μελίσδοις
Ελλοπι κούρᾳ
Καλλιόπα
Νηλούτῳ.

χ' ὅσους ἐξεπόνασεν εἰς ἀέθλους
Τοῦτον δ' αὐτὸν ὁδὰμος ὡς σάφ' ἴδῃς
Ἔστασ' ἐνθάδι χάλκεον ποιήσας
Πολλοῖς μασὶν ὑπαθετικνιαστοῖς.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ τάθι καὶ εἰῶδι τὸν παλαιμοιητὴν
Τὸν Τῆν ἰάμβων. οὗ τὸ μυρίον κλέος
Διῆλθε κἀπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
Ἡρά μιν ἁ μοῦσα καὶ ὁδάλιος ἠγάσθην ἀπόλλων
Ὡς ἐμμελὴς ἔγεντο καὶ πολύξιος.
Ἔστιά τι ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Α πῖφωνα δώρειος· χ᾽ ὥννὴρ ὁ πὰν κωμωδίαν
Εὑρὼν ἐπίχαρμος
Ω βάκχε· χάλκεόν νιν αὐτ᾽ ἀλαβίνου,
Τὶν ὧδ᾽ ἀνέθηκαν·
Τ ὀν συρακόσαις ἐνίδρυνται πελωρισᾶ πόλει
Οἱ αὐδρὶ πολῖται
Σ ωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις
Τελεῖν ἐπίχειρα
Γ ολλὰ γὰρ ποπαὶ ζοαὶ τοῖς πᾶσιν ἦπε χρήσιμα
Μεγάλα χάρις αὐτῷ·
Επὶ τάφιον ἴππονάκλος·
Ο μυσοπώλοις ἐνθάδ᾽ ἵππωναξ κεῖται
εἰ μὲν πονηρὸς μὴ προσέρχου τῷ τύμβῳ
εἰδ᾽ ἐσὶ χρήγυός τις ἢ σὰ χρηστῶν
Θαρσέων καθίζου κἢν θέλῃς ἀπόβριζον.
Επὶ τάφιον κλείτας προφοῦ μειδίου.
Ο μακκὸς ὸδ᾽ ἔτυξε τᾶ θρείσα
Μίδας ὸ μνᾶμ᾽ ἔπι τᾷ ὁδῷ· καὶ πέγραπτε κλείτας
Εξει τὴν χαρίεν γυνὰ ἀντὶ τήνων
Ων ὸν κοῦρον ἔθρεπτ᾽ ἔπι μὲν ἔπι χρείμη καλεῖται
Εἰς αὐδριάντα πεισαύδρου τοῦ τὴν ἱρά᾽
κλειαν ποιήσαντος.
Τ ὸν τοῦ ζανὸς ὁ δ᾽ ὑμῖν φ᾽ ὸν αὐτὸς
Τὸν λειοντομάχαν ὸν ὀξύχειρα
Γρῶτος Ἴφν ἐπαίνωθι μυσοπώλων
Γεισαύδρος ξυνέγραπτεν ὠκαμείρου

Εἰς τὰ φιον δυσθενοῦς τοῦ φιλογνώμονος.

Ε υσθενέος τὸ μνᾶμα· φιλογνώμων ὁ σοφιστὴς
Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
Ε ὖμαν ἔθαψαν ἑταῖροι ἀπὶ ξείνης ξένον ὄντα
Χὐμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
Γ αὐτῶν ὢν ἐστοίχειν· ἔχει τεθνηὼς ὁ σοφιστὴς
Καὶ τῶφ' ἅμιλλις ἐὼν εἰ χ' ἅρα κηδιμόνας.

Εἰς τρίποδα τῷ διογύσῳ ἀπὸ δημοτέλους.

Δ αμοτέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὧ διόνυσε
Καίστεφεν ἴδιον θεῶν μακάφων ἀναθεὶς
Μ έτριος ἦν ἐν πᾶσι· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην,
Ανδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

Εἰς ἄγαλμα τῆς οὐρανίας ἀφροδίτης.

Η κύπρις οὐ πανδήμος· ἱλάσκεο τὴν θεὸν ἁγὼν
Οὐρανίαν· ἁγνᾶς αἴθεμα χρυσογόνας
Ο ἴκω ἐναμφικλέους· ὦ καὶ τέκνα καὶ βίου ἔχε
ζυγόν· ἀεὶ δ' ἐσφιν λώϊον ἆς ἔτος ἦν
Ε κατέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμεθα γὰρ
Αθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Εἰς ἀνακρέοντος ἀνδριάντα.

Θ ᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε·
Σ ωσυλᾶ· καὶ λέγ' ἔσαι ἐς οἶκον ἔλθης
Ανακρέοντος ἦχόν' εἰσόδου ἔντεω
Τῶν προσάτ' εἴπ' πολυσόνῳδοποιῶν.
Προσθεὶς δὲ χ' ὥπ τοῖς νέοισιν ἄδετο
Ερεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Επὶ τάφιον Εὐρυμέδοντος.

Ν ἤπιον ἦν ἔλειπες· ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς
Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες
Σ οἱ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
Τιμασθῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γ νώσομαι εἴπ' ἐμέεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ κακὸς ὁ δαλός
Εκσθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπορέ ἔχει.
Χ αἰρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἄγαλμα ἀσκληπιοῦ.

Η λθε καὶ ἐς μίλητον ὁ τοῦ παιήονος υἱὸς
Ιητῆρι νόσων αὐδρὶ σωιζομένος
Ν ιχίᾳ ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσιν ἱλᾶται
Καί τόδ' ἀπ' Εὐώδης γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου
Η επίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποσταὶς
Μισθόν· ὁ δ' ἧς ἔργον πᾶσαν· ἀφῆκε τέχνην.

Επὶ τάφιον ὄρθωνος.

Ξ εῖνε συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται ὄρθων·
χειμερίης μεθύων μηλαμὰ νυκτὸς ἴης.
Κ αὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· αὐτὰρ ὁ δ' ἄλλας
Πατρίδος οὐνείην κεῖμαι ἐφεσταμένος.

Εἰς ἄγαλμα μουσῶν.

Υ μὴν τοῦτο θεαὶ χεχαρισμένον ἐννέα πάσας,
Τῶ γαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
Μ ουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ· σοφίη δ' ἅμα τῇδε
Αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἀπολαυθαίεται.

Ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων παύτοσε πλεβάει.
Δ ἀφνας καὶ μύρτοισι καὶ ὐώδει κυπαρίσσω
Ενθα πόρις, κέχυται βοτρυόεσσα ἕλιξ
Α μηλος. ἁπαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσυφοι ἀχοῦσι ποικιλόπτερα μέλη.
Ξ ουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν αὐτὰ χοῦσι
Μέλπουσαι τόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα
Ε ζεο δὴ τινὲ καὶ τῷ χαρίεντι περιπέσω
Εὔχες ἀποστέρξαι τοὺς δ' ἀφυσδόους με πόθους
Κ οὐδὺς ἔπρηξεν χίμαρον καλόν. ἦν δ' αἰγοῦσα
Τοῦδε τυχών, ἐθέλω τριοσὰ θύη τελέσαι
Ρ ἐξω γὰρ δ' αμάλας. λάσιον τράγον. ἅρνα γὸν ἴσχω
Σακίταν. αἴτοι δ' ὐμενέως ὁ θεός.

Αλλο.

Λ ἦς ποτὶ τὰν νυμφᾶν δίδυμοις αὐλοῖσιν ἀείσαν
ἀδύτιμοι. κἠγὼν πακτὶ δ' ἀειράμενος,
Α ρξοῦμαι τί χρέκειν. ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις. κυρὸς ἔτω πνεύματι μελπόμενος.
Ε γγὺς δὲ σταὶ τις λασίας δρυὸς αὖ τρυόεσσα
Γᾶια γὸν ἀγλιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου

Αλλο.

Α δείλαε τὺ θύρσι. τί γὸ πρέον ἃ καταπαίζεις
Δάκρυσϊ δίγλυνους ὧπας ὀδυρόμενος.
Ο ἴχεται ἁ χίμαρος γὸ καλὸν τέκος. οἴχετ' ἐς ἅδαν
Τραχὺς γὰρ χαλοᾶς ἀμφεπάλξε λύκος
Α ἰὰ κύγες κλαγγεῦντι. τί γὸ πρέον. αἶψα τήγας
Οστέον οὐδὲ πέφρα λείπεται οἰχομένας.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τ ἀ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἃ κατάχαρτος ἐκείνα
Ἐρωτίλλος κεῖται ταῖς ἐλλιχωγιάσι
Τ αἰ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν πύθις ἄσαιμι.
Δελτὶς ἐπεὶ τέτρα τοῦτο τοι ἠγλαΐσεν.
Β ὠμὸν δ' ἀΐσσω μάξαι κεραὸς τράγος· οὔτις ὁμαλὸς
Τερμίνθου πρώγων ἔχατον ἀνρέμονα.

Αλλο.

Δ ἀφγὶς ὁ λευκόχρως ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων,
Βωκολικοὺς ὕμνους, αἴθετο σαὶ τάδε.
Τ οὐς τριχοὺς δόνακας· τὸ λαγωβόλον· ὀξὺν ἄκοντα
Νεβρίδα· τὴν πήραν φ' ἅ τοκ' ἐμαλοφόρει.

Αλλο.

Ε ὔδεις φυλλοτρῶτι πέδω δ' ἀφγὶς σῶμα κεκμηκὸς
Ἀμπαύων· τᾶλιξ δ' ἅρπασαγεῖς ἄν' ὄρη
Α γρεύει δέ τυ σαὶ καὶ ὁ γὰν κροκόεντα περίπους
Κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπόωος.
Α ντρου ἔσω τείχοντις ὁμοῦ ῥόθοι· ἀμὰ τὺ φεύγε
Φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

Αλλο.

Τ ἴναι τὰν λαύραν ὅκα δὴ δρύες αἰπόλαι καμφας,
Σύμνον δυρήσεις ἁρπυλυφὲς ξόανον.
Τ ρισκελὲς αὐτόφλοιον αὐουάτον· ἀμὰ φάλητι
Γαυδόνῳ δ' υναρὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν.
Κ ἆπος δὶ Σμερδὸς πολυδέδρομψ· αἴναον δὲ

Κὴν γελάσα, τύνιν ἔλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃσι φιλᾶσαι,
Φεῦγε. κακὸν γὰρ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ην δὲ λέγῃ λαβὲ ταῦτα χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπλα.
Μὴ πείθῃς. ἠμὶ δ' ὦρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΡΤΗΣ.

Οὐ κλείσαι ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντροισι
τ μελίσσα,
Κηρίον ἐκφέμβλων συλλύμενον. ἄκρα
δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάντ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε. καὶ χέρ' ἐφύσῃ.
Καὶ πὰν γᾶῃ ἐπάταξε. καὶ ἄλατο. τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ
Δεῖξεν πὰν ὀδύναν. καὶ μέμφετο ὅττι τε τυτθὸν
Θηρίον ἐστὶ μέλισσα. καὶ ἀλίκα τρώματα ποιεῖ.
Χἀ μάτηρ γελάσασα. τί δ' οὐχ ἴσον ἐστὶ μελίσσαις,
Χὠ τυτθὸς μὲν ἔνις, τὰ δὲ τρώματα ἀλίκα ποιεῖς.

ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ἀκύτερις ἦν ὄρνιθα τὸν ἠέλιον μακρὸν ἐβώτρευ.
Εἴτις ἐνὶ τριόδοισι πεπαιδωμένον εἶδεν Ἔρωτα·
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μαντὰς γείρας ἐλέγξει.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα· τὸ κύντερος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν.
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα· τὺ δ' ὦ ξένε· καὶ πλέον ἐλέγξεις·
Ἐστι δ' ὁ παῖς πορφυρος· ἐν οἰκοσι πᾶσι μάθοις νιν·
Χρῶτα μὲν, οὐ λευκός· πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ
Δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακὰ φρονέοντα· κἀδὺ λάλημα
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνᾷ·
Ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἢ πορφυρεύτας·
Οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει·
Εὐπλόκαμον τὸ κάρηνον· ἔχει δ' ἴτα μὲν τὸ πρόσωπον·
Μικκύλα μὲν τύφει τὰ χερύδρια· μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἴδεω βασιλῆα·
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα· νόος δ' ἑοῖ ἐμπεπύκασται·
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται· ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
Ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ πραπίδεσσι δὲ κάθηται·
Τόξον ἔχει μέγα βαιόν· ὑπὸρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
Τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμνον· ἐς ἀμβρόσιον δ' ἀχρι φορεῖται·
Καὶ χρύσεον πτερύγεσσι φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι· τοῖς πολλάκι κἠμὲ πιφώσκει·
Παίπαλα μὲν ἄγρια πάντα πολὺ πλέον δ' ἑοῖ αὐτῷ,
Βαιὰ λαμπάς ἑοῖσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει·
Ἢν τύγ' ἔλῃς τοῦτον, δάσας ἄγε· μὴ δ' ἐλεήσῃς·
Κἢν σοτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μήσε πιαύσῃ·

Αμμες δ' οἱ μεγάλοι· καὶ καρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
Οσσόν τε πρῶτα θυώμεθα αἰάκοες ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες δὺ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
Καὶ σὺ μὲν ἐν σπυρᾷ τε πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ γὸν βάτραχον ἄδειν.
Τοῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; γὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
Αρχετε σικελικᾶς Μῶσαι πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε βίου· ποτὶ σὸν τόμα φάρμακον εἶδες.
Πῶς τεν τοῖς χείλεσι πότ' ἔδραμεν οὐκ ἐγλυκάνθη;
Τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀπάμερος ἢ κεράοντι
Η δοῦναι καλέοντι φάρμακον ἔκφυγεν ὠδάν.
Αρχετε σικελικᾶς Μῶσαι πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Αλλὰ δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ὦ πένθεϊ τῶδε
Δακρυχέων πὸν οἷ τον ὀδύρομαι εἰ δυνάμην δέ
Ως ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' ὀδυσεύς,
Ως πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἀΐδαο δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ ἃ πηοῦτιν μελίσδεις.
Ως ἀΐ ἀκουσαίμην τί μελίσδεσθον ἀηὼ κώρα
Σικελικοὺ πλίγαυνε καὶ ἀδὺ βουκολιάσδω
Καὶ κείνη σκελαύς καὶ ἐν ἀγκαίσιν ἔπαιζεν
Λιόθω καὶ μέλος ἦδε· γὸ δώριον οὐκ ἀγέραστος
Εστεῖθ' ἁμὸς πὰ χ' ὡς ὀρφεὶ προὔθεν ἔδωκεν
Αδεία φορμίζοντι παλίσυτον δύρυδίκαν
Καὶ σὲ βίων πεμψεῖ τοῖς ὤρεσιν· ἃ δὲ κἠγὼν
Συρίσδειν δυνάμην παρὰ πηοῦτι κωὸς ἄειδον.

Υιέα δ' ἀκρύεις· ἀὴνῷ δ' ἀὴ τέτθεϊ τάχυ·
Αμφότεροι παγαῖς τε φιλαμψίοιο· ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κραιάς· ὃδ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας
Χ' ὠ μὲν τυνδαρέοιο καλαὶ ἄεισε θύγατρα
Καὶ θέτιδος μεγάλα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον·
Κεῖνος δ' οὐ πολέμοις· οὐδ' ἀκρύα πάντα δ' ἔμελπε
Καὶ βώτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμευε
Καὶ σύριγγας ἔτυχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε·
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα καὶ γὸν ἔρωτα
Ετρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὰν ἀφροδίταν.
Ἄρχετε σικελικαὶ Τῶ τέτθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Ρᾶσα βίων θρήνασε κλυτὰ πόλις ἄστεα πάντα
Ασκρη μὲν γράεισε πολὺ πλέον ἠσιόδοιο·
Ρίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὖλαι.
Οὐ τόσον ἀλκαίῳ ποθὶ μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
Οὐδὲ τόσον γὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο τήϊον ἄστυ.
Σὲ πρέον ἀρχίλοχοι ποθεῖ πάρος· αὐτὰ δίσα πρὸς
Εἰσέτι σοῦ γὸ μέλισμα κινύρεται ἁ ματυλαία. λείπει.
Εν δὲ συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μελέω μέλος· οὐ ξένος ὠδᾶς
Βωκολικᾶς· ἀλλ' ἦντ' ἐδίδαξεο σεῖο μαθητᾶς
Κλαρονόμος μώσας τὰς δ' ὠρίδος ἄμμε γεραίρων
Αλλοις μὲν τέον ὄλβον ἐμοὶ δ' ἀτέλειφας ἀοιδάν.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ τέτθεος ἄρχετε μοῖσαι
Αἰ αὖ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐσαὖ κατὰ κᾶπον ὄλωνται
Η τὰ χλωρὰ σέλινα· τότ' ὐβαλὲς οὖλον ἀϋθὲν
Υστερον αὖ ζώοντι, καὶ ἃς ἔτος ἄλλο φύοντι.

Αντίον ἀηδόνα σὺν ἐκώκυον αἴδ' ὑποφώγδυν
Ορνιθες, λυσεῖσθε, τελειάδες, ἀηδὲ καὶ ὑμεῖς,
Αρχεπισικελικὰν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαν.
Τίς σοὶ σᾶ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
Τίς δ' ὧδε σοῖς καλάμοις θάσει τόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
Εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆθμα.
Αχελδονὶ δονάκεσσι παὶς ὧδε βόσκετ' ἀοιδάς.
Γαὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' αἰ καὶ κεῖνος ἐρεῖσαι
Τὸ τόμα δ' ειμαίνοι μὴ δύτερα σεῖο φέρηται.
Αρχεπισικελικὰν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαν.
Κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος αἴ ποκ' ἔπειθες
Εξομόσαι πρὸς σεῖο παρ' ἠόγεσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴσον κύκλωσι μελίσδεο τὸν μὲν, ἔφυγεν
Α καλὰ γαλάτεια σέ θ' ἅδιον ἔβλεψεν ἄλμας
Καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμαθοισιν
Εξετ' ἐρημαίαισιν. βοᾶς δ' ἔπι σεῖο νομεύει.
Αρχεπισικελικὰν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαν.
Γαῖπα τοι ὦ βουκᾶται ζυγὰ τᾶνε δῶξ' ἃ μοισᾶν
Γαρβενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
Καὶ συγὸν πρόσθημα τὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
Α κύπρις φιλέεισε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα
Τὸ, πρωΐαν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦτό τοι ὦ ποτάμων λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος
Τοῦτο μέλη νέον ἄλγος, ἀπωλέτω πρωΐ τοι ὅμνος.
Τίνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σὲ λέγοντι
Μύρεσθαι καλόν ἦα πολυκλαύτοισι ῥεέθροις
Γᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν τὸ μέλιν ἄλλον

Αλλα παρα ποντῖ μέλος λιθαῖον ἀείδει
Ωρεα δ' ἔστιν ἄφωνα, κὴν ἀῖ βόες ἀῖ ποτὶ ταύροις
Γλαξόμεναι γάονπι κὴν οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Ἀρχετε σικελικὰν Ἰὼ πένθος ἄρχετε μοῖσαι.
Σεῖο βίωνος ἔκλαυσε παχὺν μόρον· αὐτὸς ἀπόλλων.
Καὶ σάτυροι μύροντο μελαίγχλαινοί τε πρίηποι.
Καὶ πᾶνες σοναχοῦντι τὸ σὸν μέλος· αἴτι καθ' ὕλαν
Κρωμίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Αχὼ δ' ἐν πέτρησιν ὀδύρεται· ὅττι σιωπᾷ
Κουκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα, σφῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
Δένδρεα καρπὸν ἔριψε· τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη
Μάλων οὐκ ἔρρυσε καλὸν γλάγος· οὐ μέλι σμύρνα
Κάτθανεν ἐν χηρῷ λυπρὸν μύθων οὐκέτι γὰρ δεῖ
Τῶ μέλιτος τῶσῶ πεφυακότος αὐτὸ πρυγάσθαι.
Ἀρχετε σικελικὰν τῶ πένθος ἄρχετε μοῖσαι
Οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν·
Οὐδὲ τόσον πόκ' ἄδσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών·
Αλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχετο κήυξ.
Ἀρχετε σικελικὰν Ἰὼ πένθος ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾤδεν.
Οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα γὸν αὖος
Ἰαλέμενος πολὺ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις
Οσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Ἀρχετε σικελικὰν τῶ πένθος ἄρχετε μοῖσαι
Ἀδωνίδι· πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς ποκ' ἔπρωτεν
Ας λαλέην ἐδίδασκε· καθεζόμεναι δ' ἀπὸ πρέμνοις

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΟΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ.

Ιλινάμοι σοναχεῖτε γάπαι καὶ δώ-
ριον ὕδωρ.
Α Καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεν-
τα βίωνα.
Νῦν φυτά μοι μύρεσθε καὶ ἄλσεα
νῦν γράοισθε.
Ανθεα νῦν τυγνοῖσιν ἀεσπνείοιτε κορύμβοις.
Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα νῦν ἀνεμώνα,
Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ μέον αἰαῖ
Λάμβανε σοῖς ποταλοισι· καλὸς τέθνηκε μελικλᾶς
Αρχετε σικελικᾶς Μῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Αδόνες αἱ πυκιναῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
Ναίμασι ταῖς σικελαῖς, ἀγγείλατε τᾶς ἀρεθούσας
Οπι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος· ὅπι σὺν αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοιδά.
Αρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν ἄλινα κύκνοι,
Καὶ γεροῖς γομάτοισι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν
Οἵαν ἐν ἡμετέροις ποτὶ χείλεσι γῦρυς ἄειδεν.
Εἴπατε δ' αὖ κούραις οἱ αγρίσιν εἴπατε πάσαις.
Βιζονίας νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος ὀρφεύς.
Αρχετε σικελικᾶς Μῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπῃ
Οὐκέτ' ἐρημαίοισιν ὑπὸ δρυσὶν ἅμνος ἄδει

Τὸν αὖδρα τὸν καλόν στευ
Οὐκ ἤθελον τατάξαι
Αλλ᾽ ὡς ἀγαλμ᾽ ἔσεῖδον
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν,
Εμαινόμην φιλᾶσαι
Καὶμὐ κατεῦναξε.
Τούτους λαβοῦσα κύτωρι
Τούτοις κόλαξε, τέμνε.
Τί γὰρ φέρω πρὸς σοὺς
Ερωτικοὺς ὀδόντας.
Εἰ δ᾽ οὐχί σοι τὰ δ᾽ ἄρκεῖ
Καὶ ταῦτ᾽ ἐρῶ τὰ χείλη.
Τὸν δ᾽ ἤλεήσε κύτωρις
Εἶ πέν τε τοῖς ὄρωσι
Τὰ δισμά οἷ᾽ πιλῦσαι
Εκ τῶδ᾽ ἐπηκολούθει
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν
Καίτε πυρὶ προσιλθὼν
Εκαιε τὼς ἔρωτας,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Δωνιν ἠχυθήρη
Α Ως εἶδι νεκρὸν ἤδη
Στυγνὰ ἔχονταν χαῖταν
Ωχραί τε τὴν παρειὰν
ἄγειν γὸν ὕν πρὸς αὐτήν.
ἔπαξε τὼς ἔρωτας.
Οἱ δ' οὐθέως ἀρταμοὶ
Βᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
Στυγνὸν γὸν ὕν αὐδύρον.
Δῆσαί τε κἀπέδησαν.
Χ' ὼ μὲν βρόχω καθάψας
ἔσυρεν ἀιχμάλωτον.
Ο δ' ἐξίστατ' ἐλαύνων
ἔτυπε τοῖσι τόξοις,
Οθὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
Φοβεῖτο γὰρ κυθήρην.
Τῶδ' εἶπεν ἀφροδίτα,
Γαίτων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδι μηρὸν ἵψω;
Σύμου, γὸν αἶδρ' ἔτυφας;
Οθὴρ δ' ἔλεξεν ὧδι.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
Αὐτήνσκ' ἀγὸν αἶδρα.
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
Καὶ τὼσδι τὼς κυναγώς.

Τὸν

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Ραῖνε δ' ἐμὴν μύρτοισιν· ἀλείφασι· ῥαῖνε μύροισιν·
Ολλύεθ' ὦ μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις·
Κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἴμασι πορφυρέοισιν·
Αμφὶ δ' ἐμὶν κλαίοντες ἀνὰ στενάχοισιν ὄρωτες
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· καὶ ὦ μὲν οἵπως·
ὃς δ' ὤπιτ' ὄζον ἔκαν· ὃς δὲ πτερόν· ὃς δὲ φαρέτρην·
καὶ ὦ μὲν ἔλυτε πέδιλον Ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβητα·
χρυσείῳ φορέοντι ὕδωρ· ὃ δὲ μηρία λύει·
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν·
Αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπάμυξοισιν ὄρωτες·
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμήναιος
Καὶ στέφος ἐξέπεσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀείδομενον μέλος ἄλλεται αὖ ἀμ·
Αἰαῖ καὶ τὸν Ἄδωνιν ἐπ' ἠέον αὖ ὑμέναιον·
Αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν ἥρα τῶν κινύρεο,
ὤλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ὀρεσσιν λέγεισιν·
Λύτα δὲ ξὸ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τύ δίωνα·
Καὶ μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἄδωνιν·
Καίμεν ἐπαείδοισιν, ὁ δ' ἐφίσιν οὐκ ἐπακούει·
Οὔμαὶ οὐκ ἐθέλει· κώρα δ' ἐμὶν οὐκ ἀπολύει·
Λῆγε γόων κυθέρεια· τοσήμερον ἴσχεο κώμων·
Δεῖσε πάλιν κλαύσαι πάλιν· ἐς ἔτος ἄλλο δ' ἀκρυόσαι·

Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν ἔτι σύμε δύσμορε φεύγεις·
Φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ὄρχεαι εἰς ἀχόρους πα·
Καὶ τυγὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον ἄδε τάλαινα
Ζώω· καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν
Λάμβανε πορφυρέαν τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐστὶ γὰρ αὐτᾶ
Πολλὸν ἐμοῦ χρειοσσων· τόδε τοι καλὸν ἐς σὲ καὶ ἄμμε
Εἰμὶ δ' ἔγω τοι ἁπαλὰ πρόσωπα, ἔχω δ' ἀπόρεξον αὐλὰν
Καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅμοι βαιὰ καὶ σὲ φοβοῦμαι.
Θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δ' ἐμοὶ ὡς ὄναρ ἔπτα·
Χήρη δ' ἀκυθόρεια κενοὶ δ' ἀπὸ δώματ' ὄρωτες
Σοὶ δ' ἄμαχετος ὄλωλε· τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
Καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμοὶ θηρσὶ τὰ λαίειν;
Ὤφθη δ' ὀλοφύρατο κύπρις, ἔτι κἀζόμενόν νιν ὄρωτες,
Αἰ' αὐτὰν κυθόρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Δάκρυον ἀπαφίνοντος ἐγχέει, ὅσσον Ἄδωνις,
Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα τρὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
Αἷμα ῥόδον τίκτει· τὰ δὲ δάκρυα πάντ' ἀνεμώναι·
Λιάζω γὰρ Ἄδωνιν ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖς τοὐμὸν ἄθρει μύρεο κύπρι.
Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς· ἔστιν ἀδώνιδι φυλλὰς ὁρήμα.
Λέκτρον ἔχ' ἐν κυθόρεια τὸν σόν· τὸ δὲ νεκρὸς Ἄδωνις
Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων
Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνιαύειν
Τοῖς μετὰ σοῦ· ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμοῖχει,
Παγχρύσῳ κριν τῆρι· πόθει καὶ τυγὸν Ἄδωνιν.
Βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ
Ὡς τῆνος τέθναχε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμάρανθη·

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Οξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγγεα μακρὰ φορεῖται
Ασσύριον βοόωσα πρὸς ἠῶ παῖδα καλοῦσα
Αμφὶ δ' ἐμὶν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἤωρεῖτο.
Στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται· οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ
χιόνεοι τὸ παρ' οἶθεν ἀδώνιδι πρόφυρον το.
Αἰαῖ αἰαῖ τὰν κυθερείαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ὤλεσε γὰρ καλὸν ἄνδρα· σὺν ὤλεσεν ἱερὸν ἔθος.
Κύπριδι μὲν καλὸν ἔθος ὅπι ζώεσκεν ἄδωνις.
Κάτθανε δ' ἀμορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἰαῖ
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἰὲν ἄδωνιν.
Καὶ πταὶ μοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τὰς ἀφροδίτας.
Καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρυόντι.
αἵματος ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται· ἃ δὲ κυθήρη
Πάντας ἀνὰ κναμοὺς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἰαῖ αἰαῖ τὰν κυθερείαν ἀπώλεπε καλὸς ἄδωνις.
Αχὼ δ' αὐτιβόησεν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Κύπριδος ἀμνὸν ὁρῶτα πὶς οὐκ ἔκλαυσεν αἰαῖ αἰαῖ
Ως ἴδεν ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄχετον ἕλκος
Ως ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινόμενον περὶ μηρῷ
Ραίχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· μεῖνον ἄδωνι.
Δύσσοτε μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς σε κιχείω
ὥς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι· τὸ δ' αὖτε φίλατον με φίλασον.
Τοσσοῦτόν με φίλασον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα χεῦς ἐμὸν ἦτορ.
Ρυδὸν μὰ τὸν ἔρωτα· τὸ δὲ σὸν γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω.
Εκδὲ πίω τὸν ὅρωτα φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Ιαίξω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Α ὤλετο καλὸς Ἄδωνις· ἐπαμάξοισιν ὀρῶντες
Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσιν εὕδετε κώταις.
ἔγρεο δειλαία χυανοστόλε, καὶ πατάγησον
Στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Αἰαίξω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαμάξοισιν ὀρῶντες.
Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὠρεσι μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ κύπριν αὐτᾶ,
Λευκὸν ἀπωλύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα.
Χιονέας κατὰ σαρκὸς ἐπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκᾷ
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνω
Θνάσκει· καὶ τὸ φίλημα, τὸ μή ποτι κύπρις ἀρίσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀφέσκει.
Ἀλλ' οὐκ εἶδεν Ἄδωνις ὅμην θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
Αἰαίξω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαμάξοισιν ἔρωτες.
Ἄγριον Ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις.
μείζονα δ' ἀχυθρὸν φαίνει πρὸς καρδίον ἕλκος.
Κεῖνον μὲν πρὶν ταῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο.
Καὶ νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες ἀδ' Ἀφροδίτα,
Λυσαμένα τὸν καμῶδα κατ' ὀδρυμοὺς ἀλάλητα
Γενθαλέα νηκτος· ἀσαίδαλος αἰὲν ὁδοῖσιν,
Ἐρχομένοισι κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπτοντι

Καὶ λευκὸν γὸ μέτωπον ἐστὶ φρυσὶ λαμπὲ μελαίναις.
ὄμματά μοι γλαυκὰς χαροπώτερα πολλὸν ἀθαίας.
Τὸ στόμα καὶ παιδὸς γλυκερώτερον ἐκτομάτων δέ,
ὄρρεί μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελιχήρω.
Αδὺ δέμοι γὸ μέλισδμα. καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
Κἢν αὐλῶ λαλέω. κἢν δώνακι. κἢν παγιαύλῳ
Καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες
Καί πᾶσάμε φιλδύντι. τὰ δ' ἀστυκὰ μ' οὐκ ἐφίλασεν.
Αλλ' ὅπι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε κοὐ ποτ' ἀκούει
Ως καλὸς διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
Οὐκ ἔγνω δ' ὅπι κύπριδος ἐπ' αὐδρὶ μήνατο βούτα.
Καὶ φρυγίης ἐνόμδυσεν ἐν ὤρεσιν. αὐτὸν ἀδώνιν
Εν δρυμοῖσι φίλαστε. καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυστεν.
Εν δρυμίων δὲ τίς ἦν. οὐ βωκόλος; ὄντε σελαίνα
Βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' οὐλυμπόθεν δὲ μολοῖσα
Λάτμον αἶψα κατῆλθε καὶ εἰς τόμα παιδὶ καθδδε.
Καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὤκρονίδα. δι' παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπ' ἀγχδης.
Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
Αχυβέλας κρείσσων καὶ κύπριδος ἀδὲ σελαίνας,
Μηκέτι μηδ' ἐσὺ κύπριν ἀδέα. μήτε κατ' ἄστυ
Μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις. μοῦνη δ' ἀπὸ νύκτα καθδδοις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Νίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν
Ε δὺ φιλᾶσαι.
Καί μ' ὤπιχε ρεπομέοισα τάδ' ἔννε
πεν· ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο
Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν οὐ μεμάθηκας
ἀγροίκως φιλέειν ἀλλ' ἁπτυκὰ χείλεα θλίβειν.
Μὴ τύγε μὰ νύσιν τὸ καλὸν στόμα· μὴ δ' ἐν ὀνείροις
Οἷα βλέπεις· ὁππόσα λαλεῖς· ὡς ἄγρια πάσδεις·
Ὡς πυφερὸν λαλεῖς· ὡς κοπίδος ῥήματα φράσδεις·
Ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὡς ἁδέα χαίτα·
χείλεά τοι νοσέοντι· χορῆς δ' ἐπὶ μέλανι.
Καὶ κακὸν ἐξόσδεις ἀπ' ἐμοῦ φύγε μή με μολύνῃς·
Τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς ἁς εἰὸν ἔπτυσε κόλπον·
Καί μ' ἄπο τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε σῶν ἐχὲς εἶδεν·
χείλεσι μυθίζοισα. κἀμὶ ὄμμασι λοξὰ βλέπουσα.
Καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο· καὶ πὶ σεσαρὼς
Καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν· ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα·
Καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τῶλγεος ὡς ῥόδον ἔρσα.
Καὶ μὲν ἔβαμε λιποῦσα· φορῶ δ' ὑπὸ καρδίον ὀργάν·
ὄπιμε γὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
Ποιμένες εἴ τινα τέμοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί,
ἀρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν·
Καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπαύθεεν ἁδύ τι κάλλος
Ὡς χιονὸς ποτὶ πρέμνον ἐμαὶ δ' ἔπυκαζεν ὑπήνα·
Καὶ ταὶ δ' οἷα σέλινα, πολὺ χρὼς τὰ φοίσσι κέχυνται·

Καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα· μή με φοβηθῇς
Οὐδ' ὑναμαι ζῆν εἴτε δι' ἀλλ' ἄξεις με φιλάσας
Χῶμα δ' ἐμοὶ κοίλαιον ὄμβυκρύψει τὸν ὄρωπα
Καὶ ἀτῖνης, τὸ δ' ἐμοὶ τρὶς ἐπάϋσον ὦ φίλε κεῖσαι.
Ἦν δ' ἔτε λῇς· καὶ τοῦτο καλὸς δ' ἐμοὶ ὤλεθ' ἑταῖρος
Γράψον καὶ τόδε γράμμα τόσοι τίχοι ὧδε χαράξω.
Τοῦτον ὄρως ἔκλαιεν ὁ δι' ἐρε· μὴ παρὸδ' ὐσῃς
Ἀλλά τας τόδε λέξον ἀτῖνέα εἶχον ἑταῖρον
Ὧδ' ἆ τῶν λίθον εἶλεν· ὄρεισά μνος δ' ὦὶ τίχῳ
Ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἦεν ἀτ' αὖλῶν
Ταὶ λεπαὶ χοινῖδα· βρόχον δ' ἐμβαλλε τραχήλῳ
Ταὶ ἕδραν δ' ἐκύλισεν πρὸς ἣν δ' ἐκρεμάσθη
Νεκρὸς ὁδ' αὐτῷξε βύρας· καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἀρτημένον· οὐδ' ἐτυλίχθη
Ταὶ ψυχαί· οὐκλαῦσεν νέον φόνον, ἀλλ' ὦὶ νεκρῷ
Εἵματα παντ' ἐμίανεν ἐφαβικά· βαῖνε δ' ἐς ἄθλω
Γυμνασῶν καὶ τᾶλε φίλων, ἐπεμαίετο λουτρῶν
Καὶ πρὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαῖνέας δὲ
Ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος ὄρως ὑδάτων δ' ἐφύπερθεν
Ἄλατο καὶ τὤγαλμα· κακὸν δ' ἔκλαιεν ἐφαβον
Αἷμα δ' ἐφοινίχθη παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
Χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μασῶν ἐφονεύθη
Σπέργετε δ' ὔμμες ἄϊπας· ὁ γὰρ θεὸς οἱ δὲ δίκαστα.

ὕβριν τὰς ὀργὰς προσχείμενος· ἀλλὰ καὶ οὕτως
Ἦ καλὸς δ' ἐξόρα σὰ δρεβίζετο μᾶλλον ἐράτας
Λοίσθιον δ' οὐκ ἔνικα τὸ μαφάσπας κυθερείας
Ἀλλ' ἔλθὼν ἔκλαυσε πὰ τὴ συγνοῖσι μελάθροις
Καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὗ δ' ἐνεικάτο φωνά·
Ἄγριε σαὶ καὶ συγναὶ κακὰς ἀπάθρεμμα λεαίνας
Λαῖνε σαῦ· καὶ ὄρωτος ἀπάξιε· δῶρά τοι ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκ ἔτι γάρ σευ
Κῶρε θέλω λυτὸν κεχολωμένον· ἀλλὰ βαδίζω
ἔνθα τύμβυ κατέκριναν· ὅσσα λόγος ἦμεν ἀτάρτὸν
Ξυνὸν τοῖσιν ὄρωσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος·
Ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὖτὸ λαβὼν τὸ πὶ χεῖλος ἀμέλξω
Οὐδ' ἑκὰς ὦς, σβέσω τὸν ἐμὸν πόθον· ἆρ' ἐπὶ δὲ χαίρειν
Τοῖσιν τοῖς σοροῦροις ἔσσομαι· οἶδα τὸ μέλλον·
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὖτὸ μαραίνει·
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστι ἐν εἴαρι καὶ ταχὺ γηρᾷ·
Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί· μαραίνεται ἀνίκα πίπτει·
Ἀδὲ χιὼν λευκά· καὶ τάκεται ἀνίκα σαχῇ·
Καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ σαυλίκον, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ·
Ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος ὅσσα νίκα καὶ σὺ φιλάσῃς
Ἀνίκα τὰν κραδίαν ὄσσοις ὁ θύμβρος ἁλμυρὰ χλαύσῃς·
Ἀλλά τυ σαῖ καὶ τοῦτο σαφύσταν ἀδύ τι ῥέξον
Ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτιμμένον ἐν σοροῦροισι
Τοῖσδε τοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα· μή με σαρένθῃς
Στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἔσσαν εἰσᾶς δὲ τὸ δ' ἄκρυ
Λῦσον τᾶς χοίνωμε· καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
Εἵματα· καὶ κρύφον με· τὸ δ' αὖ σῶμα τὸν μὲ φίλασον·

Αλλὰ μὴν εἰὴ γᾶς καί τοι χρυσῶ βαδλύειν·
Ταῦτα μὲ καξήγειρε· καὴ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ὄρειδε
Ταὶ γνώμαι· ὅρκον γὰρ ἐγὼ γὲν ἐπωώμοσα ταρβῶ·
Καὶ σύτε μὴ τρίοσης οὐχωώμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχὺν
Χρύσεον ὡς ἴδις δῦρες ἴσαι δὲ φδύδεδν ὄφεις·
Εἰ γὺ παρὼς κηώσαιν τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματδύσεις·
Ελπὶς Ἰφὴν ὕπνων ξατεῖ γὸν σάφηνον ἰχῦν
Μὴ σὺ βάνης λιμῷ καί τοι χρυσοῖ ὧν ὀνείρως·

ΔΥΣΕΡΩΣ.

Νήρτις πολύφιλτρος ἀπὼ
νέος ἥρατ' ἔφάβου
A Ταὶ μορφαὶ ἀγαθῷ, γὸν δὲ πρό
πρν οὐχ ἑθ' ὁμοίω
Μίσει γὸν φιλέοντα· καὴ οὐδὲ ἓν
ἄμερον εἶχε·
Κοὐκ ἴδει γὸν ἔρωτα τὶς ἦν θεός· ἠλίκα τόξα
Χερσὶ κρατεῖ, πῶς ἰκρὰ βέλη πτὶ παιδία βάλλει
Ραίτα δὲ καὶ μύθοισι καὴ ἐν πρόσοδοισιν ἀτειρής·
Οὐδ' ἐπὶ τῶν πυρσῶν παραμύθιον· οὐχ ἁμάρυγμα
Χείλεος οὐχ ὅσων λιπαρὸν στέλας· οὐ ῥοδόμαλον
Οὐ λόγος οὐχὶ φίλαμα γὸ κουφίζον γὸν ὄρωπα
Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑπ' ὠδῖσι κυναγῶς
Οὕτως παὶτ' ἔπρίει πτὶ γὸν βρότον· ἄφινα δ' αὐτῷ
Χείλεα· καὴ κῆρας δ' εἰνὸν βλέπεν· εἶχεν αἰάγκαν
Τῇδε χολᾷ γὸ πρόσω πρν ἀμείβετο· φδύγε δ' ἄσπουδος

ἔστιν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλος ἔστι παρ᾽ ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ σχολή ἐστί· τί γὰρ πρεῖν αὖ ἔχοι τίς
Κείμηλος ἐν φύλλοις πτὶ κύματι μὴ δὶ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμῳ· τὸ δὲ λύχνειον ἐν ψυταμείῳ
Φαντὶ γὰρ ἀγραυλεῖν τὸ δ᾽ ἔχειν· λέγεμοι πτερύγυκτος
ὄψιν· ψαύπα πεῷ δὲ λέγων μύνυσον ἑταίρῳ·
Δειλινόν· ὡς κατὶ δαρτον ἐν εἰναλίοισι πρόνοισιν·
Οὐκ ἂν μὰ πλύστος ἐσεὶ δεισπεύντις ἐν ὥρᾳ
Εἰ μέμνη τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ᾽ εἴδον ἐμαυτὸν
Εν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δὲ δ᾽ ὀκλυον
Ιχύας ἐκ καλάμων δὶ πηλίον κατίσειον ἐδωδαί·
Καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
Ρᾶσα κύων ἅρπως μαιτεύεται ἰχύα κἠγών
Χὤμὲν τὰ γκίστρω πρὸ ἔφυετο· καὶ ῥέεν αἷμα
Τὸν καλαμον δ᾽ ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
Τὼ χέρε τεινόμεναι πρὶ κνώδαλον δοῦρον ἀγῶναι·
Ρῶς μὲν ἔλω, μέγαν ἰχθύν, ἀφαυροτέροισι σιδάροις·
Εἰθὺ πρὸ μανάσχων τῷ τραύματος· ἆρ᾽ ἐμὲ νύξεις
Καὶ νύξη χαλεπῶς καὶ οὐ φόβγητος ἔτ᾽ ἔνα
Νῦν ἰδὼν ὀρνὰ ἔβλον· αἰ ἤλκυσα χρύσεον ἰχθῦν
Γαντᾶ τοι χρυσῶ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα
Μήπ προσειδάωνι, πέλοι ὁ πεφιλαμένος ἰχθῦς·
Ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον ἀμφιτρίτης·
Ἠρέμα δ᾽ αὐ ὀργὰν ἐγὼν ἐκ τῶν γκίστρων ἀπέλυσα
Μήποτε τῶ σώματος τῶ γκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν
Καὶ ὀρνὰ μὲν πεσὶ ἦρσι κατῆγον, ἐσ᾽ ἠπείροιο·
ὤμοσα δ᾽ οὐκέτι λοιπὸν ὑπὸρ πέλαγος πόδα θεῖναι·

Ιχθύος ἀγρεύτῆρες. ὁμῶς δ᾽ὑο κεῖντο γόητες.
Στρωσάμεναι βρύον αὖον ὑπὸ πιτύεσσαις καλύβαισι
Κεχλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ᾽ὠτοῖν
Κεῖτο τὰ τῶν χειρῶν ἀθλήματα. τοὶ καλαβίσκοι
Τοὶ κάλαμοι. τῶ γχιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῖδα.
Ορμειαὶ κύρτοι τε. καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
Μύρινθοι, κῶας τε. γέρων δ᾽ἐπ᾽ὄρεσμασι λέμβος.
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα τοῖλοι
Οὗτις τοῖς ἁλιεῦσιν ὁπᾶς πόνος. οὗτος ὁ πατᾶτος
Οὐδ᾽εἰς, δ᾽οὐχ ὑτραπεῖχ᾽οὐκύνα. πᾶσι τὰ πολλὰ
Παῖτ᾽ἔδοκεῖ τίνας ἄγρας πεῖνια σφιν ἑταίρα
Οὐδ᾽εἰς δ᾽ἐν μέσῳ γεῖτον. πᾶσι δὲ παρ᾽αὐτήν,
Θλιβομέναις καλύβαις πρυφερὸν πρόσωπα χεθάλασσα.
Οὕτω γὸν μέσα τον δρόμον αὖυεν ἅρμα σελάνας
Τοὺς δ᾽ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκβλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέρας φρεσὶν ἤρεθον ὠδᾶς
Ψολόεντα φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
Τῶ θέρεως μανύθην. ὅτε τ᾽ἄματα μακρὰ φέρεζυγός.
ἤδη μυρίεσσιν ὀνείρατα. κοὐδέπω ἀώς.
Μὴ λαθόμην τί γὸ χρῆμα χρόνον δ᾽ἀνύχτις ἔχοντι
Ασφαλίων μέμφη γὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
Αὐτομάτως παρέβα γὸν εὖν δρόμον. ἀλλὰ γὸν ὕπνον.
Αφροντὶς κοὔποισι μακραὶ τὰν νύκτα πιεζύντι.
ἆρ᾽ἔμαθες κρίνειν. πῶς ἐνύπνια χρηστὰ γὰρ εἶδον
Οὔτε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἥμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζειν
Οὐ γὰρ νικάζῃ κατὰ γὸν νόον. οὗτος ἄριστος

Ρίψας πῆχον ὅρᾱξε πολύῤῥᾱ πάντε φαρέτρην.
ἤγχου δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χείρας ὀρέοντας
Ἐξόπιθεν μὴ σαρκὸς, ἀπὸ δ' ῥύπῃ ὀνύχεσσι
πρὸς δ' οὖδας πάρνησι πόδας στερεῶς ἐπέπηξον.
Οὐρείους ἔπιβᾱς· πηδυῇ δ' ἐπὶ μῆρε φύλασσον.
Μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρᾱς
ἄμπνυσον. ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν ἁδής.
Καὶ τότε δὴ βούλυσον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς πεπνείῃ πρὸς ἀπὸ μελέων ὄρυσσαμί
Ἀργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσχε σιδήρω
τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ· οὐδ' ἔμεν ὕλη
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
Αὐτοῖς δ' ὄρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι
Τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεβάλην μελέεσσι
ἔρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη
Οὕτως τοι νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
Πολλὰ πάρος μέλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΙΕΙΣ.

Ενία δίοφωτε μόνα τὰς τέχνας
Ρ ἐγείρει.
Αὐτὰ γὰρ μόχλοιο δίδασκαλος.
οὐδὲ γὰρ οὖδειν
Ανδράσιν ἔργα πέπαυσιν κακὴ παρέχοντι μέριμνα
Καὶ ὀλίγον νυκτὸς τις ἔπι φαύσκουσι, τὸν ὕπνον
ἀμφιδίον θορυβοῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

Αλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ὑπὸ βύρσαν ἐδύ πολυώδυνος ἰός.
Αλλ᾽ ἔστησε πρὸ παροῖθε προδὼν αἰὲν ἀώλιον αὖθις.
Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμφος ἐν φρεσὶν αὖως
Αὐερύειν. ὁδ᾽ ἐμὲ εἶδε πολυγλήνωμος ὄσοις.
Θὴρ ἄμοτος. μαχρὴν δὲ πρὸ ἰγνύῃσιν ἔλιξε
Κόρκον. ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
Θυμῷ ἔνεπλήσθη. πυρσὰ δ᾽ ἔφριξαν ἔθειραι.
Σκυζομένῳ. κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ᾽ ἠύτε τόξον.
Γαίῃσθεν ἁλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
Ως δ᾽ ὅταν ἅρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ὄργων
ὄρπηκας καμπῇσιν ἐρινεοῦ δύκεά τοιο,
Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαζονίῳ κύκλα δίφρῳ
Τοῦμὲν ὑπ᾽ ἐκχειρῶν ἔφυγεν ταυύφλοιος ἐρινὸς
Καμπὸ μβος. τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὑφ᾽ ὁρμῇ
ὡς ἐπ᾽ ἐμοὶ λίης ἀνὸς ἀπροθεν ἀθρόος ἆλτο
μαιμώων χροὸς ἆσσα. ἐγὼ δ᾽ ἐπερηφι βέλεμνα
Χειρὶ προεχέθομην. καὶ ἀπ᾽ ὤμων δίπτακα λάπτην
Τῷ δ᾽ ἐπερηρόπαλον κορσην ὑπὸρ, αὖον ἀείρας
ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ᾽ αὐδίχα πρηχὺν ἔαξα
Αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ᾽ ὅτε πρὶν ἐμῖκεσθαι
Υλόθεν ἐν γαίῃ. καὶ ἐπὶ τρομεροῖς πρὸσ ἔστη
Νωσταλέων κεφαλῇ. πολὺς γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε βίη σθείσαντος ἐνοσίχθονος ἐγκεφάλοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν οὐδ᾽ ὑνοισι παραφρονέοντα βαρείας
Νωσαμένοις πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυθῆναι
Αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ᾽ ἰνίον ἤλασα πρόφθας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπα λίς ἦεν, ἵκανον
Δή ῥα τότ' ἐξονέλων τρεῖς ἐπέκελσα κορώνη
Νόμειήν· πολλὸν δ' ἰὸν ἐχέσονον εἰθαρ ἔβησα
Γαίτη δ' ὅστε φόβων ὀλοὸν τέρας· ἐσκοπίαζον·
Εἴμαν ἐσαθρήσαιμι παρὸς γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι
ἵματος ἦν τὸ μεσηγύ· καὶ οὐδ' ὅπα ἴχνια τοῖο
φράσθην ἔμεν οὐδ' ὑνάμην· οὐδ' ὡρυθμοῖο πυθέσθαι
Οὐδ' ἐμὲ μὰν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ὄργις
φαινόμενος παρίμεν διὰ λάκος· ὄντιν' ὀρόωμεν,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον
Οὐμὸν παρὶν πόδας ἔχον ὄρος ταυύφυλλον ὀρυῶν
παρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετασπίκα πειρηθῆναι
ἤτοι ὁ μὲν σίραγγα προσδείελος ἔστιχεν εἰς ἣν
βεβρωκὼς κρεῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
σήθεά τε· γλωσσᾷ δὲ πολὺ λιχμᾶτο γένειον.
Αὐτὰρ ἐγὼ βάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
Ἐν ῥίῳ ὑλήεντι διδεγμένος ὅππόθ' ἵκοιτο.
Καὶ βάλον ἄορον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
Τηῦσ' ὦς· οὐ γὰρ πιὸ βέλος διὰ σαρκὸς ὄλιαθεν·
Ὀκρυόεν· χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε πρίῃ.
Αὐτὰρ ὁ κρατὰ πάφοινον ἀπὸ χρόνος ὦκ' ἀπέειρεν·
Θαμβήσας· πατάγῃ δὲ δι' ἕδραμεν ὀφθαλμοῖσι
Σκεπτόμενος· λαμυρὸν δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας
Τῶ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προϊάλλον
Ἀχαλόων· ὄπιθι πρὶν ἑτώσιος ἔκφυγε χειρός·
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον σήθεων ὄβριμος ἕδρα

Ιμείρων ἰδέειν ἐπεὶ οὐμάλα τηλίκα βόσκει.
Αλλ' ἄρκτους πεφύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ὄρνος
Τῶ κἠθαμμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον.
Οἱ δ' ἐνυκἠφθύζεσθαι ὁδοιπόρον αὐδρ' ἐπὶ φαντο.
Γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον ταρεοῦσι.
ὡς ἄπων μέσσης ἐξηρώησε χελύθου
Φυλλὺς ὄφρα χιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρμος εἴη
Καὶ ῥά τε ἐν πίτερον φαμένου κλύον ἠρακλῆος
ὅς μιν ὁμάρτησας τόσσ' ἐπροσηλέξατο μύθω.
Ω αὐγὴ ἄδη τὸ μὲν ὅπῃ με πρῶτον αὐήσω
Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ σάθμην ἐνόησας
Αμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγω μί κε τοῦδε πελώρου
ὅσσως ἐπραάνθεν· ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.
Νόσφιν γὴ ὅθεν ἦλθεν· τὸ γὰρ πολέων πρὸ ἑοῦ ἦεν
Αργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι
Οἷον δ' ἀθανάτων τιν' ἐΐσκομεν αὐδήσι πῆμα
Ιρῶν μνησάμενοι φορωνήοσιν ἐφεῖναι
Ραῖτας γὰρ πίσυνας ἄπο κλύζων πρὸς μὸς ὡς
Λὶς ἄμοτον κεραΐζε· μάλιστα δὲ βεμβινάοις
Οἱ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον ἄτλητα πάσχοντες
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
δύρυσθενὴς· κλεῖνος δέ μ' ἐφίετο θηρίον ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κόρας ὑγρὸν ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
Ιῶν ἐμπλείην νεόμην· ἐτέρην δὲ βάκτρον
Εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπήρεφέος κορύνοιο
Εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ξανθέῳ ἐλίκωνι
Εὗρον σὺν πιτύεσσιν ὁλοχερὲς ἔπασα ῥίζης

ἤραδι᾽ ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ πεταύσω.
Οὐ πλίνθ ἁρίσημος· ἐν ὕλῃ χλωρᾷ, ἐοῦσα
Τῇ μὲν ἄρα προσέθηκε διὸς γόνον ὑψίζυγον.
Αὐγείεω φίλος υἱὸς ἔθεν μετεπάθεν ἐόντα
Ἦκα παραχλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ξεῖνε πάλαι πατέων ἄγχυ σέθεν περὶ μῦθον ἀκούσας
Ὡσεί περ φερεπὴν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἅρπη.
ἦλυθε γὰρ τείχων τις ἀπ᾽ ἄρτεος ὡς νέος ἀχμὴν
ἐνθάδ᾽ ἀχαιὸς, ἀνὴρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο
ὃς δ᾽ ἤτοι μυθεῖτο κιὼν ἐν πείονεσσιν ἑταίρων
Οὔνεκεν ἀργείων τις ἔθεν παρέοντος ὄλεσσεν.
Θηρίον ἀμνολέοντα κακὸν περάς ἀγροιώτας.
Κοίλην αὐλιν ἔχοντα διὸς νεμέσιο παρ᾽ ἄλσος
Οὐχ οἱ δ᾽ ἀτρεκέως ἦ ἄρτεος ἐξ ἱεροῖο·
Αὐτόθαν ἢ πίρυνθα νέμων πόλιν ἢε μυκήνην·
ὡς κεῖνός γ᾽ ἀγόρευε· γένος δ᾽ ἐμὲ εἶναι ἔφασκεν
Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μεμνήσκομαι ἐκ προτέρων.
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι ἀγριαλήων
Ἠὲ σὺ δ᾽ ὁρμᾶο δεῦρο ἀριφραδὲς ἀγρευτάζειν
χάρων χαρτερὸν ὄργον ὅτοι πολὺ πημύρα κελεύθει
Εἰ δ᾽ ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν
ἤρως εἰ τ᾽ ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐχί.
Εἰ σύγ᾽ ἐκεῖνος ὃν ἦμεν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν
Οὐ ξὲ λίκηθεν ἀχαιὸς· ἐγὼ δ᾽ ἐστεφάξομαι ὀρθῶς
Εἰ δὲ δ᾽ ὅπως ὅλοον τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.
ὅππως τ᾽ δύσδρου νεμέης εἰσήλυθε χῶρον
Οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ᾽ ἄστιδα κνώδαλον δύροις

Ιμει᾽

Ἱεροὶ ἠελίου χροιὴν δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι
ἀργῆτα· πᾶσιν δὲ μετ' ὤρεσι πνεῖλι πρόβλοσι
Οἳ κἠμα τιμαγέλαι βόσκονθ' ὁρίβηλέα πρίνην
Ἐννόμῳ ὠδ' ἑκάεργον ἀοιδῇσι γαμριόωντες
Καὶ ῥ' ὅτ' ἔλαφοι ὁ θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δ' ῥυμβῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων
Γρῶπι τοί τε μάχην δεκατὰ χρόος ἦεσαν ὁσμήν
Δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύοντε προσώπῳ
Τῶν μὴν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ θέῃ ᾧ
Ἡδ' ὑπὸ πηίης φαέθων μέγας· οὐρὰ βοτῆρες
Ἀστρί' ἀναίτες εἴσκον· ὅθ' οὐνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
Βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν· ἀρίζηλος δ' ἔτετυκτο.
Ὅς δή ποι σκύλος αὖον ἰδὼν χάρη ποῖο λέοντος
Αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐΰσκιον ὤκ' ἀνὰ λῆϊν
Χρίμψασθαι προπὶ πηδυὰ χάριν τιβαρόντε μέτωπον.
Τοῦ μὲν ἄρ' ἀΐξαντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
Σκαιοῦ ἄφαρ κέρατος· κατὰ δ' ἀὐχένα νέρθε γαίης
Κλάσε βαρύν· πρὸ δ' ὁντα πάλιν δ' ἐμὸν ὦσεν ὀΐστῳ
ὦμῳ ἔπι βρίσας· ὁ δ' ἐοῖ ἔπι νδύρα πανυθείς
Μυῶν ἐξύπατος βραχίονος ὀρθὸς ἀείρη.
Θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ ἁ τε δαῖφρων
Φυλδύν· οἵτ' ἔπι βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν
Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπὸ πηΐον ἰδόντες.
Τὼ δ' εἰς ἄφυλα πάντα κατ' αὐτόθι πῖονας ἀγροὺς
Ἔσχέτην φυλδύντε βίην θ' Ἡρακληείην
Λαοφόρουτ' ἐπέβησαν ὅθι πρώπαχελδύθου
Λειπὴν χαρπαλίμοισι πρίβον πόδεσ' ἐξανύοντε.

Καλὸς δὲ λὰξ ἁρμόσκε παρὶ τὰν ὄνεγγυς ἀμόργων·
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει
Γινέσθαι λιάροιο· τὸ πίνυτο δὲ πάγχυ γάλακτος
ἄλλος ἀμέλγιον εἶχ'· ἄλλος τρέφε πῶνα τυρόν·
ἄλλος ἐσήπτεν ἔσω ταύροις δίχα θηλειάων·
Αὐγείης δ' ὣς πᾶσα τὰς ἰὼν θηεῖτο βοαύλας
ἤντινα οἱ κλεαρῶν κομιδὴν ἐπίθεντο νομῆες·
Σὺν δ' ἰὸς τε βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος
Ὡς μάρτυρον βασιλῆϊ διέρχομεν ἄφενος μέγα τ' ὄλβον·
ἔνθα καὶ ἀρήϊκτον ὑπὲρ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν·
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀριστοπάτρωλεμες ἀεὶ
Ἐκπάγλως θαύμαζεν ὁμῶς τό τε μυρίον ἔθνος·
Εἰσορόων· οὐ γὰρ κεν ἐφάσκεις οὐδὲ ἐωλπὼς
Ἀνδρὸς λαὸν ἕνος τόσσην ἔμμεν· οὐδὲ δ' ἐκ ἄλλων
Οἵ τε πολυρρήνες πᾶν Ἴφιτον ἐξεβάσιλλον
Ἠέλιος δ' ὦ πᾶσι τὸ γ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον
Ἀφυδὸν μῆλοις· πολὺ πᾶν Ἴφιτον ἐμμενὲς ἀνδρῶν
Καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς βοτὰ πάντα
Ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυδες νοῦσος ἐκείνοις,
Βουκολίοις· αἴτ' ὄργα καταφθείρουσι νομήων·
Αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες· ἀεὶ ἀμείνους
Ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' ἢ ἔτος· ἦ γὰρ ἅ πᾶσαι
Ζωοτόκοι τ' ἦσαν πολυώσια· θηλυτόκοί τε·
Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταύροις συνάμ' ἔστιχόωντο
Κνήμαρχοί θ' ἕλικές τε· δίκοσποι πέμπε ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ὦβοί τορες οἵγ' ἔσαν ἤδη·
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο

Αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος. ἔπος δ' ὅτε τοῖον ἔειπεν
ὦ πόποι. οἷον πῦτο θεοὶ ποίησαν ἀνάκτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἄπιμηθές.
Εἰ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν
ᾠδεῖ δ' ὥστε χὴ χαλεπαινέμεν, ὥστε καὶ οὐχί.
Οὐκ ἀπιθηρώντες ἐδήριστεν περὶ τιμῆς.
Νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἄρρηνες γένετ' αὖτως
ἠὲ καὶ εὐσυμβώως ποτὶ ταὦλιον ἶξον ἰόντες.

Εωιωώληοῖς

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους.
Δείελον ἦμαρ ἄγων τὰ δ' ἐπήλυθε ποῖα μῆλα
Ἐκ βοταμῆς αὐτόματα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ὄρχοισιν φαίνονθ' ὥσεὶ νέφη ὑδατόεντα
ἄσσατ' ἐνουρανίῳ δίσιν ἐλαυνόμεναι προτέρωσε
Ἠὲ νότοιο βίηι ἠὲ θρηικὸς βορέαο
Τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐνὶ ὄρεϊ γίνετ' ἰόντων
Οὐδ' αὖ νύσις. πόσα γάρ τε μεθ' ἡρώτοισι κυλίνδει
ἰὴς αὐξόμου. τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις,
τόσσ' ἄγεὶ μετόπισθε βοῶν ἅτε βουκόλι ἕηι
Ῥηῖδ' ἄρ' ἐνεμήσθη πεδίον. πᾶσαι δὲ κέλευθοι
Λιήδος ὄρχομένης. στείνοντο δὲ ποῖονες ἀγροὶ
Μυκηθμῶ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα μηήσθησαν.
Εἰλιπόδων οἰῶν δὲ κατ' αὐλὰς κυλίζοντο
ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων πορέοντων
Εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ὄργυ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόλεσκε νεὺ τμήτοισι νιφάσι

ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπὶ δυσφορα φωτῶν
Τόνδ' ὀγορῶν ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης
Ἀθαμάτων ὦ ξεῖνα φράδ' ἢ τίνος ἐνθάδ' ἱκάνεις.
ὥς τι σαῦ ὁ θέλεις αὖλα χρέος ἐκπεπίλεσται.
ὧδε γὰρ αὐγείης ἐς φίλος ἠελίοιο.
Σφωϊτέρω σὺν σαυδὶ βίᾳ φυλίος ἀγαμοῦ
χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος ἤματι πολλοῖς
Κτῆσιν ἐποφόμενος ἢ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
ὡς πυκὰ βασιλῆων ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
Αὐτῆς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος
Ἀλλ' ἔομεν μάλα πρός μαν· ἐγὼ δ' ἔτοι ἠγεμονεύσω
Αὖλιν ἐς ἣν μετέρην· ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄπαντα
ὡς ἔφατ' ὠϊγήεντο· νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
Δόρματι θηρὸς ὁρῶν· χειρὸς τηυθῆ τε κορύνην
Ὀξὺ σθένος ἔξεινος· μέμαεν δ' ἔμαν ἐξερέεσθαι
ἆψ δ' ὄκνῳ πτερὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον, ἰόντα.
Μή τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο.
σπερχομένου· χαλεπὴν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπὸ πρόθεν αἶψ' ἐνόησαν
Ἀμφότεροι ὀδμῆ τε χροός· δοιὼ γὰρ ἔσαν τε
θεσπέσιον δ' ὑλαόντες ἐπείδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
ἀμφιτρυωνιάδην ἠράκλεῖ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλαίζοντε διίσαντο νύγ' ἑτέρωθεν
Τοὺς μὲν ὅτε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον ἀείρων
Φύγεν ὦμα· ἆψ ὀπίσω δ' εἰδίαστο· πρὶν χὺ δὲ φωνῇ
Ἠπείλει μάλα πᾶσιν· ὀρινύπασχε δ' ὑλαγμοῦ·
χαίρων ἐν τρεσὶν ἧσιν· ὅθ' οὔνεκεν αὖλιν ὄρυντο

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Εὐθὺς δὲ ταθμοὶ πολυμήκεες ἀγροιώτας
Δεδμηνθ' οἱ βασιλῆϊ πολύνκλη ἀβέσφατον ὄλβον
Ρυὸ μεθ' ἑνδυκέως τριπόλοις πόρον ἐννεοῖσι
Ἑσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως
Οὐρους μὲν ἴσασι φυτοσκάφοι· οἱ πολυεργοὶ
Εἰς, λήνους ἀνδύνται ἐὼν θόρος ὥριον ἔλθη
Πάντα γὰρ δὴ τοῖον τόδ' ἄφρονος αὐγείαο
Ρυροφόροι τε γύαι καὶ ἄλωαὶ δενδρήεσσαι
Μέχρι τροὸς ἑσπερίης πολυπώλακος ἀκρωρείης.
Ἃς ἡμεῖς ὄρχοισιν ἐπιχρόμενα τροέπαμεν ἦμαρ
Ἢ δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔμπεδος ἐν ἀγροῖς
Ἀλλὰ σύ τοι μοι ἐνίσπετ' ἐπὶ τοι καὶ κόρδιον αὖτῳ
Ἔστεται οὔτινος ὧδε κεχρημένος ἀλλοτρίοιο
Ἠέτοι αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
Δίξεαι οἱ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δ' ἐκέτοι σάφα ἴδμεν
Ταῦτα μάλ' ἐξείρειμ' ἐπεὶ οὐδέ τι φημὶ κακῶν ἐξ
Ἐμμενέμεν οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύεσθαι αὐτὸν
Οἷόν τοι μέγα εἶδος ἀπωρέπει· ἢ ῥά νυ παῖδες
Ἀθανάτων τοῖον τοὶ δὲ μάλα θνητοῖσιν ἔασιν
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη δῖος ἀλκιμος υἱός.
Ναὶ γόρον αὐγείην ἐθέλοι μέγεν ἄρχον ἑπείων
εἰσιδέειν· πῦ γάρ μεν καὶ ἄγαγεν ἐνθάδε χρεώ
Εἰδ' ὅ μὲν ἀρ κατὰ θυμὸν ἀπὸ οἱ πολίτας;
Δήμου κηδόμενος δίατε κρίνησθ' ἀθέμιστας
Δμώων δή τινα τῶνδε σύμφρεσσον ἠεμονεύσας
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος ἀμφιμνήτης.
ὣς ἔφατ' ἀμφὶ δὲ μιν ἐφαμώιοι πυθοίμην·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΑΗΡΟΣ.

Οὐδ' ὁ γοργὸν ποτέεται βοῶν
ἐσὶ βουκόλος αἰνὲ
Γαυσάμενος ὄργιο τοῖ μεθὰ
χερσὶν ἔκειτο.
ἔκ τοι ξεῖνε φόρων μυθήσομαι
μαι ὅσον ὄρεινεις
Ερμέω αἴζόμενος δεινὴν ὁδὸν ἀνοδίοιο.
Τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι
Εἴκεν ὁδοῦ ζαχρεῖον αἰήνυτά τις ὁδίτην
Τοῖ μναι μὲν βασιλῆος ὑπὸ τρίχες αὐγείαο,
Οὐπώποκ' βόσκονται ἴαι βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον
Ἄλλαι μὲν γὰρ ναίοντος ἐπ' ὄχθας ἀμφ' ἐλίνοντος
Αἰδ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο.
Αἱδ' ἐσὶ βουπαρθένου πολυβότρυος· αἱ δὲ κἀμὲ ὦδε
Χωρὶς δ' ἡσυχοί σφι τετυγμένοι ἆσιν ἕκασται
Αὐτὰρ βουκολίοισι πολυμήθους ἐπὶ μώνης
Γαίτεσσιν νομοὶ ὧδε πεπλόκτες ἀεὶν, ἔασι
Μυρίου ἄμμε μέγα τῦφος· ἐπεὶ μελιηδέα πρίνην
Λειμῶνές τε φορεῦσιν ὑπ' ἀδρόσοι εἰαμενάι τε.
Εἰς ἅλις· ἦρα βόεσσι μόνος χεραῆσιν ἀέξει
Αὖλις δ' ἐσφιδὸν ἤδη τε ἐς ἐσὶ δεξιὰ χειρὸς
Φαίνεται οὔ μάλα πᾶσα πολὺν ποταμοῖο ῥέοντος
Κεῖνη ὄθι πατάνιοι ἐπὶ νειαὶ πεφύασι
Χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
Ἱερὸν ἀγνὸν ξεῖνε τελειοτάτοιο θεοῖο

Κάρτερὸν οἶνο πόδιο πρυδύμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ πρου χρυπς, ἐρείσας
Ανδήρου κατὰ δῦναι ἀκὴ παρὸς εἴματα ἕσο.
Εξαπίνης δ' αἰέλαμψεν ὑπὸρ καπέτοιο βαθείης
Ρυρὰ μοτον πολὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλὸξ
Αὐτὰρ ὅγ' αἰὼν ὅπιαθε θοοῖς αὐεχάζετο ποσὶν
Εκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἠφαίστοιο.
Αἰεὶ δὲ προ παρὸιθεν ἑοῦ χροὸς ἠύτε γέρρον
Νώμασκεν μακέλην. πολὶ δ' ὅμμασιν ἔνθα κὴ ἔνθα
Ραίπαινεν μὴ δήμιν ἐπιφλέξῃ δήϊον πῦρ
Τῷ μὲν ἀοσσητοσ λελιημένος ὥρμηι εἶχτο
Ιφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὐδεῖ καίπεσ' ὀλιθώνη.
Γρίνγ' ἔλθεῖν οὐδ' ὀρθὸς ἀνασπῆναι δύνατ' αὖτις
Αλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο. γόρων ὥσειτ' αἰσυνητής.
ὅντε κὴ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτρεκὲς
Καπεσεῖν. κεῖται δ' ὅγ' ἐπὶ χθονὸς ἐμπεδον αὐπῦ.
Εἰσόκε τὶς χειρόσμαν ἀειρύσηι παριόντων
ἀβληθεὶς ὅπιδα προτέρην πλιοῖο γενείου,
ὡς ἐν γῇ λελίαπο σακέσπαλος ἰφικλείης.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
Παῖδας ἐμούς. μέχρι δήμοι ἀπέσυτο νήδυμος, ὕπνος
Οφθαλμῶν. ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
Τοῖα φίλημοι ὄνειρα δι' φρένας ἐπτοίησαν.
Παννυχίη. τὰ δὲ πάντα πρὸς οὐρανὸν ἤια πρέπτο.
Οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο. γένοιτο δὲ μαὶ τις ἐκείνῳ
Θυμὸς ἐμὸς. μηδ' ἄλλο παρεκπελέσειέ τι δαίμων.

Οὔνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔχεις·
ὅς θ' ἡμῖν ἐφύσωθε χάρις βαρὺς ἀμφιπεσοῦσα.
ἴσω γὰρ κούρη τε καὶ ὀβριμόθυμος ἁμήτηρ.
Αἴσχε μέγα βλαφθεὶς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι
Δυσμενέων, μηδ' ἔνδον χερειότερον φρεσὶν ἧσθαι
Στέργειν, ἢ εἰ πόρμοι τὼ ἔχνη δυόφιν ἥλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦθα.
Οὐδ' αὐτὴν γένυ πάμπαν ἐόλπασε τοῦτό γε λήθειν.
Τῷ μηδ' ἐξείπῃς τὸν ἐμὸν θάλος ὅς σε δυσηδέω
Μηδ' εἰκὴ κόμευ νιφόβιης πυκινώτερα κλαίω
Οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὕπερ τέκνου γοάασθαι
Μητέρι δυσπαθέοντος. ἐπεὶ δ' ἑκὰς μῆνας ἑκάμνον·
Γρῖν καὶ πορτιδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ πῶτ' ἔχοισαν
καί με πυλάρταο χεδνὸν πάγαγεν αἰδόνος
ὥς δ' ἐδυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀείρει.
νῦν δ' ἐμοὶ οἰχεταιοῖος, ἐπ' ἀμητρίης νέον ἆθλον
Ἐκ τελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὖτις
Ἐνθάδε νοστήσαντ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οἰχί.
Πρὸς δ' ἔπεμπε πόθοισι δι' ἀγλυκὺν ἀμφὶς ὄνειρος
ὕπνον· δείμαινον δὲ πολίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως· μή μοι τὶ τέκνοις, ἀπὸ θύμον ἔρεθι·
εἴσατο γάρμοι ἔχων μακέλην δυέργεα χερσὶ
Γᾶς ἐμὸς ἀμφοτέρησι βίᾳ ἡρακλῆϊ.
Τῇ μεγάλην ἔλαχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μαθῶ,
τάφρον· τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ.
Γυμνὸς αὐδὺ χλαίνης τε· καὶ δυμίτροιο χιτῶνος
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντ' ἀφίκετο πρὸς τέλος ὄργου,

Νύκτας τε κλαίουσα. καὶ ἐκδίος ἤμαθ' ὁπόσα
ἄλλος μὴ οὐκ αὖτις εὖ φρένα μὲ παράστας,
Κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἔσῴγει.
Καὶ λίην παύτης γε πόρην πιτυώδεος ἰθμοῦ.
Ναίουσ' οὐδ' ἐμοί ἐστὶ πρὸς ὃν πινάκε βλέψασα
οἷά γυνὴ παιάπτομος, αἰὰ πῦξαμι φίλον κῆρ.
Νόσφιτε δ' ἠ πυρρὴς σῶμαι μήνος ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Αμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχεται ἰφθίμῃ
Σῶ ἠῷ παύτων γὰρ οἱ ζυρώτατα τέκνα
Γείνατο θαί σεθεῷ τε καὶ αὐδρὶ θυητῷ ἔολπα.
ὡς ἄρ ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δ' ἄκρυα μήλων,
Κόλπους ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
Μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων
ὡς δ' αὔτως δ' ἀκρήοισι παρήϊα λύκ' ἐδίαινεν
Αλκμήνη. βαρύδ' ἤγε καὶ ἐκθυμοῦ στενάχουσα.
Μύθοισιν τυχινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
Δαμοθόη παύδων. πόνυ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
Γλυκαλίμης. τῶς ἄμμε ἐθέλεις ὀρθυνέμεν ἄμφω.
Κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τάδ' οὐνῦν πρῶτα κέκλαυται
ἤ οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δ' ὕπατον ἀεὶ ἐς ἦμαρ.
Γιγνομένοις μάλα μᾶλλον φιλοθρηνὴς κατ' αἶσαν.
ὅστις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
Θάρσει. οὐ τοῖος δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἶσης
Καὶ δ' αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν ἀωτινώμων δέ τοι εἰμί.
Αχαλάων ὅτε δὴ τε καὶ δύφροσύνης κόρος ἐστί.
καὶ σε μάλ' ἐκ πάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω

Οὐδ' ἔσθιν δυναμὴν ἀδυνὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
Μητέρ' ἐμὴν· ἐπεὶ ἐγγὺς ἀεὶ κατὸν κακὸν ἦεν.
Ὡς δ' ἐτ' ὀδύρεται ὄρνις ἀηδὼν πτερύγεσσιν νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις· οὐδ' ἀνὸς ὄφις ἔπνωσε κατέχοντας
θαλάμοις ἐν ξυκινοῖς· ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς
γωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
Οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γὰρ οἱ αὐτῇ
ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμφλίκτοιο πελώρου
ὡς ἐγὼ ἀμνοπόκεια φίλον γόνον ἀμάλουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι· δόμον κάτα, πολλὸν ἐφοίτων·
ὥς γ' ὄφελον μετὰ πᾶσιν ἅμα θνήσκουσα κἀμαυτὴν
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί·
τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλοις ἅμα χερσὶ τοκῆες,
γόλλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὀρθοίης.
Κοὐκέτ' ἔνα χρύσειον ἐς οἰκία κρωσσὸν ἀνάσαι Ἴδην
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
Νῦν δ' οἱ μὲν θήβην ἱππόβοτον ἐννάουσιν
Λυρνησσοῦ πεδίοιο· βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες·
Αὐτὰρ ἐγὼ πίτυνθα κατὰ κρημνὴν πόλιν ἥρας
γόλλοῖ σὺν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ.
Αἰεὶ ὁμῶς· δακρύων δὲ παρίεται μέλιον οὐδ' ἰδρώς.
Ἀλλὰ πόσον μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἰκῶ ἐν ἠμετέρῳ· πολέων γὰρ οἱ ὄργανε τοῖχον
Μόχθων· τοὺς αἰεὶ γαῖαν ἀλωόμενος ἢ θάλασσαν,
Μοχθίζει· πενίης οὐκ ἔχων νόον· ἠὲ σιδήρου.
Κρατερὸν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἠύ πελείβεαι· ὕδωρ

Καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχησθε ξένῳ
Κεῖνο γάρ τις ὄρει τῷ προπιδώνσ᾽. ἢ μεγάλα χάρις
Δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ. ταὐτὰ δὲ τιμᾶντα τὰ παρ φίλων.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕ ΟΥΣ ΔΩΡΙΔΙ

Ατιρέμα τίφθ᾽ ὧδε φίλον κατὰ
Μ θυμὸν ἰάπτεις
Εκ παίτεως ἀχέεσι. τὸ πρὶν δ᾽ ἐ
τοι οὐκέτ᾽ ὄρθυος.
Σώιξετ᾽ ὤϊρρεθέεσι. τίμοι τόσον ἠνίησθι.
ἦρ᾽ ὅπ᾽ ἄλγεα πάχει ἀπείρατα φαίδιμος ἥως
Ανδρὸς ὑπ᾽ οὐτιδανοῖο λέων ὡσείθ᾽ ὑπὸ νεβροῦ.
ὤμοι ἐγὼ τίνυμ᾽ ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν,
Αθαίατοι τίνυμ᾽ ὧδε κακὴ γονέες τέκον ἄϊσι.
Δύσμορος, ἤτ᾽ ἐπεὶ αὐδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
Τὸν μὲν ἐγὼ πέσχον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
Ηδ᾽ ἔτι νῦν σέβομαί τε κἠδέομαι κατὰ θυμόν.
Τοῦδ᾽ οὔτις, γένετ᾽ ἄλλος ἀπότμοτερος, ζωόντων
Οὐ δὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγδύσατο φρεντίσι κηδέων
Σχέτλιος, ὅς τοὔνεκεν οἱ πρέπεν αὐτὸς ἀπόλλων
Ηέπνος, κηρῶν. ἢ ὄρινυός ἁνὰ βέλεμνα
Παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. κἠξ φίλον εἵλετο θυμὸν
Μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὅδ᾽ ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
Τοὺς μὲν ἐγὼ δύπτηνος, ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ᾽ οὐδ᾽ ὄναρ ἦλυθεν ἄλλῳ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΗΛΑΚΑΤΑ ΑΙΟΛΙΔΙ

Λαμπὰς ὦ φιλόβιβ' ἠλακάτα
δῶρον ἀθαναίας.
Γ Γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι
σὸς ἐπιβολος.
Θαρσοῦσ' ἄμμας ὑμάρτην πόλιν
ἐς νεῖλεα γλαυκάν
ὅσσα κυπαριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑφ' ἅλῳ.
Τῇδε γὰρ πρόον δύα μέμονα τὰ τύμενα παρὰ δίος.
ὅσσος ξεῖνον ἐμὸν πέμψομι δῶν καὶ φιλήσομαι
Νικίαι χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
Καί σε τὰν ἐλέφαντος πλυμοχάων γενυμέναν
Δῶρον νικιάδας ἅλοχος χέρρας ὁσάσομαι
Σὺν τὰ πολλὰ μὲν ὄργ' ἐκτελέσεις αὐδρείνοις τέκνοις
Πολλὰ δ' οἱ γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βρᾶκη
Δὶς γὰρ μητέρες ἀρνῶν μαλακὰς ἐν βοτάνα πόκους
Πέξαντ' αὐτετείθυγενίδος γ' ἕννεκ' εὐσφύρω
Οὕτως αὐυσεργός· φιλέει δ' ὅσα σαόφρονες.
Οὐ γὰρ ἁς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργὰς μὲν ἐβολλάμαν
Οσσάσαι στόμως· ἀμετέρας δύσαν ἀπὸ χθονός.
Καὶ γάρ σοι πατρὶς αὐ ὦ ἔφυρας κλίσε πρ' ἀρχίας
Νάσω τριναχρίας μυελὸν· αὐδρῶν δοκίμων πόλιν
Νῦν μαὶ οἰκον ἔχουσ' αὐδρός ὃς πολλ' ἐδάη σοφὰ
Ανθρώ· πρισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν
Οἰκήσεις κατὰ μίλατον ἐραννὰ μετ' ἰαόνων
Ως δὐαλάκατος θυγενὶς ἐν δαμόσιν πέλη

Δ. Θάρσει κώρα φίλα πάροι ἔτρεσας, ὥς μάλα δεῖλα.
Ν. βάλλεις ἆς ἀμάραν με κὴν εἴματα καλὰ μαίνεις
Δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πώεσσιν ἀκάλον νάκος ἤνιδε βάλλω.
Ν. φεῦ φεῦ. κὴν τὰν μικρὴν ἀπέστιχες ἔστ' ὀλέλυσας;
Δ. τᾷ παφία πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
Ν. μίμνε τάλαν. τάχα τις πιέπορχεται. ἤχόνα κούω
Δ. ἀλλήλους λαλέοντι πεὸν γάμον αἰ κυπάριττοι
Ν. τὰ μπέχονον πείσας ἐμὸν ῥάκος. εἰμὶ δὲ γυμνά.
Δ. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
Ν. φῆς μοι πὰ τὰ δόμεν. τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.
Δ. Αἴθ' ὡπὰν δυνάμαν κὴν ταὶ ψυχαὶ ὤπιβάλλειν.
Ν. ἄρτεμι μὴ νεμέσα. σὴ ὄργιμιὰς οὐκ ἔπι πίστη.
Δ. ῥείζω πρὸς ὄρπιν κὴν αὐτᾷ βουνὰ φροδίτᾳ
Ν. παρθένος ἔνθα βέβηκα γυνὴ δ' ἐς οἶκον ἀφέρπω
Δ. Αλλὰ γυνὴ μὴ πρὶν τεκέων πρωφὸς. οὐκ ἔπι κώρα
ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰανόμενοι μελέεσσιν
Αλλήλοις μύριζον. ἀΐστατο φώριος ὄρνις.
χὴ μὲν ἀνεγρομένη τε διέστιχε μῆλα νομεύειν
ὄμμασιν ἀμφὸ μένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰαύει
ὃς δ' ὤπι ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος ὄνᾶς.
ἤτε

Ν. Καὶ τί φίλος ἐρέξαμι. γάμοι τηθόιον αὐίας
Δ. Οὐκ ὀδύνην οὐκάλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείην.
Ν. Ναὶ μαὶ φασὶ γυναῖκας ἐοὺς τρομέειν τωρακοίτας
Δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέοισι τίνα τρομέοισι γυναῖκες.
Ν. ὠδίνειν τρομέω. χαλεπὸν βέλος ἀληθήης
Δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος ἄρτεμίς ἐστι
Ν. Αλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ κὴ χρόα καλὸν ὀλέσσω
Δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα νέον φάος ὄψεαι ἡμᾶς.
Ν. κὴ τίμοι ἔδνον ἄγεις γάμον ἄξιον ἢν ἐσιδοῦσω
Δ. Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν τωὰ τ' ἄλσεα κὴ νομὸν ἕξεις.
Ν. ὄμνυε μὴ μέλεα λέκτρα λιτὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς
Δ. Οὔμ' αὐτὸν τὸν τωᾶνα καὶ ἢν ἐθέλῃς με διῶξαι
Ν. Τδυχεῖς μοι θαλάμους. τδυχεῖς κὴ δῶμα κὴ αὐλάς.
Δ. Τδυχῶσοι θαλάμοις. τὰ δὲ τωάεα καλὰ νομεύω.
Ν. τωατρὶ δὲ γηραλέω. τίνακεν τίνα μῦθον ἐνίψω.
Δ. Αἰνήσει στέλεχτρον, ἐτὼν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
Ν. Οὔνομα σόν; λέγε τῆνο. κὴ οὔνομα πολλάκι τόρσει
Δ. Δάφνις ἐγώ. λυκίδας δὲ τωατὴρ. μήτηρ δὲ νομαίη
Ν. ἐξ δὐπγενέων. ἀὴ οὐ σέθεν εἰμὴ χερείων
Οὐδ' ἄκρα πιμπλεῖσα. τωατὴρ δ' ἐμὶ ἔστι μεγάλκας
Δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος, ὅτωι σέθεν ἵσταται αὐλις.
Δ. Δοῦρ' ἴδε τωῶς αὐθοῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπαρίττοι
Ναῖγες ἐμαὶ βοσκοιαθε. τὰ βωκόλω ὄργα νομεύω.
Δ, ταῦροι καλὰ νέμοιαθε ἴν' ἄλσεα. τωαρθένι δείξω.
Ν. Τί ῥέζεις σατυρίσκε. τίδ' ἔνδοθεν ἄψαο μαζῶν.
Δ. μᾶλα τεὰ τωρώτηα τάδε χνοάοντα δίδαξω.
Ν. νάρκω ναὶ τὸν τωᾶνα τεὴν τωάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΝΗΙΔΟΣ ΟΑΡΙΣΤΥΣ.

Λείπει ἡ ἀρχὴ

Ν. Τὰν πίνυπαν ἐλέναν παρὶς ἤρασε βουκόλος ἄλλος
Δ. Μᾶλλον ἐμὶν δ' ἐλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλοῦσα
Ν. Μὴ καυχῶ σατυρίσκε. κενὸν τὸ φίλαμα λέγεις.
Δ. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖς φιλάμασιν ἁδέα πέψις.
Ν. Τὸ στόμα μοῦ πήνω καὶ ἀπὸ πήνω τὸ φίλαμα
Δ. Πλύνης, χείλεα σεῖο. δίδου πάλιν ὥς σε φιλάσω.
Ν. Καλόν σοι δ' ἀμάλας φιλέειν οὐκ ἄζυγα κώρην.
Δ. Μὴ καυχῶ. τάχα γάρ σε παρόρχεται ὡς ὄναρ ἤβη
Ν. Ἀ ταφυλὶς, ταφίς ἐστι καὶ οὐρόδον αὖον ὀλεῖται
Δ. δοῦρ ὕπο τὰς κοτίνας ἵνα σοι πινὰ μῦθον ἐνίψω
Ν. Οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρὶ πάφες ἁδέι μύθω
Δ. Δοῦρ ὕπο τὰς τελέας ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
Ν. Τὴν σαυτοῦ φρένα πέρθον. οἴζυον. οὐδὲν ἀρέσκει
Δ. φοῦ φοῦ. τὰς παφίας χόλον ἄξεο καὶ σύγε χώρα
Ν. χαιρέτω ἀ παφία. μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη
Δ. Μὴ λέγε. μὴ βάλλῃσθε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔλθῃς
Ν. Βάλλε. τοῦτο θέλοι. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.
Μὴ πιβάλῃς τὰν χεῖρα καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύζω.
Δ. Οὐ φοβῇ τὸν ὄρωπα τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη
Ν. φοβῶμαι ναὶ τὸν πάνα. σὺ δὲ ξυὸν ἀεὶν ἀείρεις.
Δ. Δείδοικα μὴ δόκος ἀκόντερος αὖρι δόσῃ
Ν. Πολλοί με μνώοντο. νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε
Δ. Εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω

Αὐτονόα τόδ᾽ ἔειπε· τάχα γνώσῃ τρὶν ἀκοῦσαι.
Μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα
ὅσσον τὸν τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
Ἰνὼ δ᾽ ὡς τ᾽ ἐρρῆξε σὺν ὠμηστᾶτα μεγαίρων.
Λάξ᾽ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα καὶ αὐτονόᾳ ξυθμὸς ὠὐτός·
Αἱ δ᾽ ἄλλαι τὰ πρῶτα κρέα νομέοντο γυναῖκες.
Ἐς βύβας δ᾽ ἀφίκοντο τετφυρμέναι αἵματι πᾶσαι.
Ἐξ ὄρεος τέκνωμα καὶ οὐ τέκνα φορέουσαι.
Οὐκ ἀλέγω· μηδ᾽ ἄλλον ἀτιχθέμεναι διονύσῳ
φροντίζοι· μὴ δ᾽ ἁλικίωτερα Ἰφὼ δ᾽ ἐμόγησεν·
εἰ δ᾽ ἐννάετης ἢ καὶ δεκὰ Ἰφὼ ἐπιβαίνοι
Αὐτὸς δ᾽ ὀλαγέοιμι καὶ ὀλαγέοισιν ἀοιδὰ
Ἐκδιὸς ἁγιόχω τιμὰ ἔχει ἁμετέρου οὕτως·
Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα· δυσσεβέων δ᾽ οὔ.
Χαίροι μὲν διόνυσος ὃν ἐν διακάνῳ νιφόεντι
Ζεὺς ὕατος μεγάλαν ἐπὶ γυνίδα θήκατο λύσας·
χαίροι δ᾽ ἀειδήεις σεμέλη καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς·
Καδμείαι πολλαῖς μεμελημέναι ἱρωΐναις·
Αἵ τόδε κῶμον ὄρεξαν ὀρίναντος διονύσου.
Οὐκ ἐπὶ μωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Φίλει δ' ἃς κε ἑοὺς γὸν ὕμνιον ἔχειν ἀεὶ
Αἰ γὰρ ὧδε ποιῆς ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
Ἐξ ἀστῶν· ὁ δ' ἐτοῖ χρόνος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
Ὃς καὶ δρῶν φρένας ὐμαρτέως ὑπὸ ἁμνατοι
Κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σὸ δαρτέου
Ἀλλὰ πορὶξ ἁπαλῶ συματός σε πὸ ἔρχομαι.

ἀπελες

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ. ΒΑΚΧΑΙ

Ι νῶ καὶ πνοὰ χαμαλοπάρθενος ἀγωὰ
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον· αὐτὰ ἐοῖσαι.
Χἀμὲν ἀμερζάμθναι λαοὰς ὀρυός· ἄγρια φύλλα
Κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόβλιν γὸν ὑπὸ γᾶς.
Ἐν καθαρῶ λειμῶνι καμὸν δυο καὶ δέκα βωμοὺς
Τὼς τρεῖς τὰ σεμέλα· τὼς ἐννέα τῷ διονύσῳ.
Ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πε πρναμθνα χερσὶν ἐλοῖσα
Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.
Ὡς ἐδίαχ' ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἀπὸ πάντ' ἐθεώρει.
χίνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπὶ χώριον ὄρνος
Αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε· δ' δνὸν εἰδοῦσα.
Συνδ' ἐτάραξε πρὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου.
Ἐξαπίνας ἐπιοῦσα· τάδ' οὐχ ὁρόωντι βέβαλοι.
Μαίνετο μθὴ τ' αὐτά· μαίνοντο δ' ἄρ δὺθὺ χὴ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος· αἰδ' ἐδίωκον
Πέπηγως ἐκ ζωτῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειμένα σαι.
πενθεὺς μὲν τὸ δ' ἔειπε· τίνος κέχρηθε γυναῖκες,

Ὡς φάτο καὶ πετάλεσε τὰ ὦρ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
Κρήτη. ξοὺς δὲ πάλιν ἑτέρην αἰελάξετο μορφήν.
Αὖτε δ' ἐοὶ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι
Ἡ δὲ πατρὸς κούρην ξυὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
Καὶ χρονίδᾳ τέκνα τίκτε καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ.

ΓΑΙΔΙΚΑ.

Ὁ ἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα
Κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀληθέας ἔμμεν αἰεί
Κἠγὼ μὲν τὰ, φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ.
Οὐχ ὅλας φιλέην μ' ἐθέλω θ' ἁπαλὰν καρδίας
Γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ξοΐας ἔχω.
Ζᾶτάν σὰν ἰδέαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
Χὤταν μὲν σὺ θέλεις μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
Ἀμέραν. ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἔνσκοπος εἶμι
Γᾶς ταὶ θ' ἅρμενα τὸν φιλέοντ' αἰεὶ διδῶν
Ἀλλ' εἴμι τὶ πάρος νέος προγενέστερος
Τῶκεν λῴων αὐτὸς ἔχων, ἐμὲ δ' ἀμείνονας.
Γοίνοισι καλιαὶ μίαν ἐν ἑνὶ δρυΐῳ
Ὅσσαι μηδὲν ἀπαίξεται ἄγριον ὄρνεον.
Νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον
ἄλλον δ' αὔριον. ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματεῖς.
Καίκεν σὺ τὸ καλόντις ἰδὼν ῥέθος ἀμείσαι.
Τῶδ' ὕβυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένθ' φίλος.
Τὸν πρᾶτον δὲ φιλοῦντα τρίταιον ἔβηκας
Ἀνδρῶν ἰὼν ὑποπορφυρέων ὀδὸν ἑᾷς πλείων.

Πῆ μεφορεῖς θεόταυρε; τίς ἔπηγεο; πῶς δὲ κέλευθον
Ἀργαλέοισι πόδεσσι διορχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
Δείμαίνεις. νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλοις, ταύροισιν ἀλίνηε τρομέοισιν ἀταρπός.
Ποῖόν σοι πρόφρων ἦδυ; τίς ἐξάλος ἔσσετ ἔδωδή.
Ἦ ῥά τίς ἐστι θεὸς πὶ θεοῖς ἀτοικότα ῥέξεις.
Οὔθ ἅλιοι δελφῖνες ὑπὸ χθονὸς οὔτε πταῦροι
Ἐν πόντῳ σείουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
Ἄβροχος αἰΐσσεις, χηλαὶ δ ἔτι εἰσὶν ὁρεταί.
Ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὸ πόρος ὑγρὸς ὑφόσσε ἀερθεὶς
Ἴκελος ἀμφιρύτοισι πετήσεαι οἰωνοῖσιν.
Οἴμοι ἐγὼ μέγα δή πὸ δυσάμμορος ἦρά πσῶμα
Πάτρος ἄπρωρολιποῦσα καὶ ἐσπρομὸν βοὶ τῇδε
Ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πάλομαι οἴῃ.
Ἀλλά σύμοι μεδέων πολιῆς ἅλος ἐννοσίγαιε
Ἵλαος αὐπάσειας. ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
Τόνδε κατιθύνοντα πρόσω πρὸς Ἑλεβύθον ἐμεῖο.
Οὐχ ἅθεοι γὰρ ταῦτα διορχόμαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ὡς φάτο. τὴν δ ὦδε πρόσφωνεεν ἀδρύκερως βοῦς.
Θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντον οἶδμα.
Αὐτός τοι ξὺς εἰμὶ καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
Ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί τε φαίνμεναι ὅττι ἐθέλοιμι.
Σὸς δὲ πόθος μ ἔνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι.
Ταῦρον ἐείδόμενον. κρήτη δ ἔσσεται ἥδε,
Ἣν μ ἔθρεψε καὶ αὐτὸν ὅπα νυμφήια σεῖο
Ἔσσεται ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτὸς μάλα φύσεται ἥρως
Οἵ σκηπτοῦχοι ἄπαντες ὑπὸ χθονίοισιν ἔσονται.

Νῶτον ὑποφρίσσας αἰὰ δ' ἐξέταις οἱ ἀπεννὺς
Γρυπὸς ὁδ' εἰσὶ δ' ἐειν καὶ μείλιχος· οὐδ' ἐπὶ ταύροις
ἄλλοισ' ὣς προσέοικε· νόος δ' ἑοὶ ἦύ τε φωτός
Αἴσιμος ἀμφιθέει· μούνης δ' ἅπτεται οὐδ' ἧς·
ὡς φαμένην νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
Αἰὰ δ' ἄλλαι μέλλεσκεν· ἄφαρ δ' αὐτοῖσ' ἀνεπαῦσε ταῦρος·
ἣν θέλεν ἁρπάξας· ὠκὺς δ' ἅπαν ἴκανεν.
Ἡ δὲ μετατρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
Ἀκλαέων δ' ἅπιβάς προόσω βέε· ἦύ τε δελφίς
Νηρεΐδες δ' αὐτὰν ὑπεξάλος· αἱ δ' ἅρα πᾶσαι
Κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἔστιχόωντο.
Καὶ δ' αὐτὸς βαρύγδουπος ὑπείραλος ἐννοσίγαιος
Κῦμα κατηύνων ἁλίης ἠγεῖτο χελύβου
Αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφίμνα νηρέθοντο
Τρίτωνες πόντοιο βαθυῤῥόου αὐλητῆρες
Κόχλοισιν ταναοῖς γάμον μέλος ἡδύοντες.
Ἣ δ' ἄρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἅπι νώτοις
Τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κόρας ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ·
Εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας· ὄφρα κεν ὧν
Δηΐοις ἐφελκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
Κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς ὑδρώσσης,
Ἰητίον οἱ ἀπεννὲς· ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
Ἣ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀΐδυεν
Φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτὴ τις ἁλίῤῥοος οὔτ' ὄρος αἰπύ·
Ἀλλ' ἁπὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔγερθε δὲ πόντος ἀπείρων
Ἀμφὶς ἔπαπτήνασα τοίην αὐτὰρ ἐίκατο φωνήν·

Τοὶ γὰρ ἀλβυόμυός τε χόλον ξυλύμενος ἥρης
Παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀπαλὸν νόον ἐξαπατῆσαι.
Κρύψε θεὸν κὴν πρέψε δ' ἔμας· κὴν γίγνετο ταῦρος·
Οὐχ οἷος ταθμοῖς ἐνιφόρβεται οὐδὲ μενοικὸς
ὥλκα διατμήσει σύρον δύκα μοῖς ἄροτρον
Οὐδ' οἷος πρίμνης ἀμβόσκεται οὐδ' ἐμενοικὸς
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ὄρυει πολλὺν φορτὶν ἀπήνην
Τοῦδ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν
Κύκλος δ' ἀργύφεος, μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ
ὅσσε δ' ὑπογλαύκεσκε δίμερον ἀστεροπῆον τε
ἴσα, τὲ ἀλλήλοισι κόρα αἰὲ τέλλε κάρηνον
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραὴς ἀπεκύκλα σελήνης,
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα· κὴν οὐκ ἐφόβησε φαανθεὶς
Παρθενικάς· πάσῃσι δ' ὁρᾶς γένετ' ἔγγυς ἰκέσθαι
Ψαῦσαι θ' ἱμερτοῖο βοός· τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμὴ
τηλόθι κὴν λειμῶνος ἐκαίνυτο λάρον ἀὔτμήν·
Στῆ δὲ προδὼν προπάροιθεν ἀμύμονος ὐροπείης
Καί οἱ λιχμάξεσκε δόρυ κατθέλγετο δὲ κούρην·
Ἡ δ' ἔμαν ἀμφαφάασκε κὴν ἠρέμα χείεσιν ἀφρόν·
Πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπεμόργνυτο κὴν κύσε ταῦρον·
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκάσατο· φαίης κ' αὐλοῦ
Μυγδονίου λιγὺν ἦχον αἰπὺ οὐόντος ἀκοὺειν·
ὤκλασε δὲ προπρὸ ποδοῖιν· ἐδ' ἔρκετο δ' ὐροπείαν
Αὐχέν' ἐπιστρέψας, κὴν οἱ πατὺ δείκνυε νῶτον·
Ἡ δὲ βαθυμηχαμόισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
Δεῦθ' ἑταραι φίλιαι κὴν ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῶδε
Ἑζόμεναι ταύρῳ περιπωόμεθα· δὴ γὰρ ἅπαντα

Ενδ᾽ ἦν ξυὸς, ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
Γόρτυος ἁναλίης. τὴν ἐπὶ πόρῳ παρὰ νείλῳ.
Εκβοὸς δύκεράοιο πάλιν μέβε μοῦνα μόσχα.
Αργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος. ἠδ᾽ ἄρα πέρτις
Χαλκεία. χρυσοῦ δὲ πέτυγμένος αὐτὸς ἔην ξυὸς
Αμφὶ δὲ δίνεντες ὑπὸ στεφάνην παλάροιο.
Ερμείης ἔσχητο. πέλας. πέλας δέ οἱ ἐκτετανύσθω
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
Τοῖο δὲ φοινίκεντος ἀφ᾽ αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέι χροιῇ
Ταρσὸν ἀνακτώσας ὥσείτε τις ἀχύαλος νηῦς
Χρυσείου παλάροιο πορίσκετο χείλεα ταρσοῖς.
Τοῖος ἔην τάλαρος πολυχάλκεος δυρώτειος.
Αἰδ᾽ ἐπεὶ οὖν λείμωνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλην ἐπ᾽ ἄλλοισιν πότ᾽ ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
Τῶν ἤμεν νάρκισσον εὐπρόσωπον. ἠδ᾽ ὑάκινθον
ἠδ᾽ ἴον. ἠδ᾽ ἔρπυλλον ἀπαίνυτο. πολλὰ δ᾽ ὄραξε
Λειμώνων ἔδρο τροφέων θαλέθεσκε πέτηλα.
Αἰδ᾽ αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθείρην
Δρέπτον ὄρθ᾽ μαίνουσα. παρ᾽ μέσην ἔστη ἀΐσσα
Αγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα,
Οἷα πὰρ ἐν χαρίτεσσι δίεπρεπεν ἀφρογένεια.
Οὐ μὲν δὴ ῥόδον ἔμελλεν ἐπ᾽ ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν.
Οὐδ᾽ ἄρα παρθενίην μίτρην ἀχάϊτον ὄρυαθαι.
ἦ γὰρ δὴ χρονίδης ὣς μὴν φράσαθ᾽ ὡς ἐβέβλητο
Θυμὸν ἀϊδοίοισιν ὑπὸ μνηστῆς βελέεσσι
Κύπριδος ἠμούνη δύναται κῆρ ζώνη δαμάσσαι.

Ηδὺ μάλα κνώσουσαν ἀνὲ πτοίησαν ὄνειροι.
Τίς δ' ἦν ἡ ξείνη τὴν εἴσιδον ὑπνώουσα.
Ως μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ
Ασπασίως ὑπέδυκτο καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
Αλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
Ως ἄρ' ποῦ σ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἔπιδίξετ' ἑταίρας
Ἥλικας οἰέτιας· θυμήρεας· ὀπταπρεπείας.
Τῆσιν ἀεὶ σὺν ἄθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
Ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα πρὸς χοαῖσιν ἀναύρων
Ἢ ὁπότ' ἐκλειμῶνος ἐυπνοα λείρια κόρσοι.
Ταὶ δέ οἱ αἴψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
Ανθοδόκον τάλαρον ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
Αγχιάλους, ὅθι τ' ἀμὲν ὁμαλὸν ἠρέθοντο
Τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος, ἠχῇ.
Αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φορέεν δυρώπεια
Θηητὸν μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἢ φαίσοιο,
Ὃν λιβύη πρέσδωρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
Ἦτεν, ἢ δὲ πόρεν πολυκαλλέϊ τηλεφαείῃ.
Ἥτε οἱ αἵματος ἔσχεν· ἀὐὐμφῳ δ' ὑρωπείῃ
Μήτηρ τηλεφάεσσα πολιχλυτὸν ὤπασε δῶρον.
Εν τῷ δαίδαλα πολλὰ πετὸ ὑχατο μαρμαίροντα
Εν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰναχίς ἰὼ
Εἰς ἔτι πρὶς ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός.
Φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
Νηχομένη ἰκέλη κυανῇ δ' ἐπέτυκτο θάλασσα.
Δοιοὶ δ' ἔσαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος ἀγγιάλοιο
Φῶτες ἀολλήδην θηοῦντο δὲ πὸντοπόρον βοῦν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΥΡΩΓΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Υ.

Υρωτη ποτὲ κύπρις ἅμα γλυκὺν
ἦκεν ὄνειρον
Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται·
ἐγγύθι δ' ἠώς·
ὕπνος, ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισι ἐφίζων
Λυσιμελὴς παδ' ἁμαλαχῷ καταφάεα δισμῷ
Εὖτε καὶ ἀτρεκέων πριμαίνεται ἔθνος ὀνείρων
Τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνιχνώσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἔπι παρθένος ὑρωπεια
Ὡίσατ' ἠπείρους διὰς πολὺ εἶο μάχεσθαι.
Ασπὰδ' ἀμπεδόρην τε. φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες
Τῶν δ' ἤμεν ξείνης μορφὴν ἔχεν ἠδ' ἀρεφάκει
Ενδα πόλις καὶ μᾶλλον ἐῆς πολίχετο κούρης.
Φάσκεν δ' ὥς μιν ἔπικτε καὶ ὡς ἀπὸ τὴ λέμναο τήν.
Η δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
Εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν ἐπεὶ φάτο μοῖρ' ἔμμεναι
Εκδιος, ἁγιόχου γόνος ἔμμεναι ὑρωπειαν.
Η δ' ἀπὸ μὲν τρωῶν λεχέων βόρεα δ' εἰμαίνουσα
Ραλλομένη κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὑπαρ εἶδεν ὄνειρον
Εξομόνη δ' ἄρα οἱ δρυὸν ἀκτὴν ἔχεν. ἀμφοτέρας δὲ
Εἰσέπι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
Οφρ' ἐδέδη μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδὴν
Τίς μοι τοιάδε φάσμαθ' ἑπουρανίων προέηλε
Ποῖοί με τρωῶν λεχέων ὕπορ ἐν θαλάμοισι.

Λυγὸς ἐως εἰ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
ἄργει ἐν ἱππο βότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐβεβαινε χρόνῳ δι ἐλυσάν ἱμάντας
δουρατὶ δ' ἐπροβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι γῶτον ἔχοντα
Ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμῶν
Κοσμήσαι τε φάλαγγε· λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
Δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
Κάπρῳ ἱππαλίδας ἐδάεν φυγὰς ἄρκτος ἐλθών
ὥπρακλάρον ἄπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεύς
Ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος.
Κάπρι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐναμιθέοις πολεμῆας
ἄλλος ἔην· πρὶν γῆρας ἀπο τρίαινε οἱ τιτα
ὧδε μὲν ἥρα κλῆα φίλα παιδὸς ὑσατο μάτηρ
Εὐναὶ δ' ἧς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς
δόρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
δεῖπνον τε κρέατ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον αὖδρα κορέσσαι
Αὐτὰρ ἐπὰ μαπτυννὸν αὐδυρὸς ἄϊνυτο δόρπον.
εἵματα δ' ὑφάσκηπτα μέσας ὑπὸρ ἔννυτο κνήμας.

ἀτελές.

Ρωγάδας ἐς πέτρας ὕδωρ οὔριον ἀφλοὶ νέεσθαι
ἄτρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατο δῶμα θεείῳ
Γρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσι μεμιγμένον ὡς νεόμηδα
Θαλλῷ ἐπιῤῥαίνειν ἔστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
Ζηνὶ δ' ἐπιῤῥέξαι καθυπέρτερα ἄρσενα χοῖρον
Δυσμενέων ἀπὶ καθυπέρτεροι ὡς πελέθοιτε
Φὴ κἀπὶ δρωπήσας ἐλεφαίνεον ὤχετο δίφρον
Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς ὑπὲρ ἠνιόχοισι.
Ηρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυγὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ
Ἑρπύζοντ' ἀργείου κεχλιμένος ἀμφιτρύωνος
Γράμματα μὲν γὰρ πρῶτα γέρων λίνος, ἐξεδίδαξεν
ἡὸς ἀπόλλωνος μελεδώνυξ ἄγρυπνος ἥρως.
Τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίστιον ἐναρίθμιον ὤων
Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
Αὐτὰρ ὁ οἱ δόνεθηκε καὶ ἀμφω χεῖρας ἔπαισεν
Γυζίν· ἐν φορμαγγὶ φιλαμμονίδας δὲ μολπᾶς
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροτρόφοι ἀργόθεν αἰδρεῖς
Ἀλλήλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκλαι
Δεινοὶ ἐνιμανίτησιν· ἀτὰρ ἥ γαῖαν προπετόντες
Γυμνάχοι ἐξέβυρον τὰ παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ
πάντ' ἐμάθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί·
Ἀρπαλύκῳ φωνοτῆι· ἦεν σὺν αὐτηλόθι λύστων
Θαρσαλέως τις ἐμεῖνεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
Τοῖον ἐπισκύνιον βροτύρῳ ἐπέχειτο προσώπῳ
ἴσσους ἐξελάσαθαι ὑφ' ἁρμαπ· καὶ πολὺ νύσσαν
Ἀσφαλέως κἀμπάλλοντα, πρόχῳ σύριγγα φυλάξαι
Ἀμφιτρύων· ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν

Καίνιν ὑποκρίνεσθαι ὅσσως τελέεσθαι ἐμελλεν
Ηνώγει· μὴ δ' εἴπ θεοὶ νοέοντι πρυμνόν,
Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
Ανθρώποις ὅπ μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἕπεῖγει
Μαὶπ' δύρειδα· μάλα στ φρονέοντα δίδασκω.
Τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὅδ' αὖτα μείβετο τοίως·
Θάρσει ἀριστόκεια γύναι σορσήϊον αἷμα
Νωὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀπωποχόμενον πάλαι ὄσσον·
Ρολλαὶ ἀχαιάδων μαλακὸν πρὶ γούνατ' ἀνῆμα
Χειρὶ κατατρέφοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισα
Αλμήναι ὀνόματί· σέβας δ' ἔσπ ἀργείαισι
Τοῖος αὖηρ ὅδε μέλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φορῆντα
Αμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πατὺς ἥρως
Οὔ κὰ θνρία πάντα κὰι αὐδρες ἥστονες ἄλλοι.
Δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἔνδιος, οἰκῆν
μόχος· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ πραχίνιος ἕξει·
Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται οἵτα δ' ἔπωρσαν
Κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ ὅπνίκα νεβρὸν ἐν ὕλῃ
Καρχαρόδων σύνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει
Αλλὰ γύναι σὺ μὲν τοι ὑπὸ σοδῷ δύτυκον ἔστω
Καίγκαμα δ' ἀπαλάθω ξύλ' ἔτοι μάσσατ' ἀπαλιούρω
ἢ βάτω ἢ αἰέμω διδυμήνον αὖον ἀχερδον.
Καῖε δὲ τῶδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ χίζησι δράκοντε
νυκτὶ μέσα ὄχα παῖδα καινὴν τὸν ἤθελον αὐτοὶ
ἦρι δὲ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τὶς
Ριψάτω οὖ μάλα πᾶσαν ὕπορ ποταμοῖο φορῦσα

Γαῖτες ἀριφραδέες καθαραὶ πεπιγενείης·
ἔστι τι μοι κατὰ δῶμα νεώτερον· ἔστι φίλα δρῶν.
ὡς φάθ' ὁ δ' ἐξ οὐνὰς ἄλοχον κατέβαινε τιθήσας
δαιδάλεον δ' ὤρμηνε μεδὰ ξίφος· ὄρροι ὕπερθεν
κλιντῆρος κεδρίνω πολὺ πασσάλῳ ἠὲν ἄορτο
ἤτοι ὃγ' ὡριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος
κουφίζων ἑτέρα κολεὸν μεγαλώτινον ὄργυν
ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασσὰς ἐνεπλήσθη παλίνορφνος
δμῶας δ' ἠπόταυσεν ὕπνον, βαρὺν ἐξ φυσῶντας
οἷσετε πῦρ ὅπιθεν σοῦ ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες
δμῶες ἐμοί· τιβαροὺς δὲ θυρᾶν αἰακόψατε χῆνας
ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς ἀϋτεῖ
οἷδ' αἴψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος ποδόνητος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἶδον τὸν πίτθιον ἡράκλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπειρέσιον ἔχοντα
συμπήγελον, ἰάχησαν· ὁδὲς πατέρ' ἀμφιτρύωνα
ἔρρετ' ἀδεικανάασχεν· ἐπάλλετο δ' ὑλόθι χαίρων
κωρυτὸς γελάτας δὲ πάρος κατέθηκε προδῖνν.
πατρὸς ἑοῦ θαμὰ τῷ κεχαρωμένα δ' εἶνα πέλωρα.
ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα προσόφεπερον βάλε κόλπον
ξηρὸν παιδείους ἀκρόχολον ἰφικλῆα.
ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπὸ μνείαν βέτο χλαίνᾳ
γαῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίπτν ἄρτι τὸν ἔκαπτν ὄρθρον ἄειδον
τειρεσίαι τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεόχμον·

Ὡρίωνα κατ᾽ οὖρον, ὃν ἀμφαίνει μέγαν ὦμον.
Τᾷμος ἄρ᾽ ἀϊνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἦρη
Κυανέας φρίσσοντας ὑπὲρ πείραθ᾽ ἁλὸς κοντὰς
ὧρσεν ἐπὶ πατέων οὐδόν· ὀθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
Οἴκου· ἀπειλήσαντα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
Τὼ δ᾽ ἐξειλυσθέντε ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
Αἰμοβόρως ἐχύλισον· ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
Ἐρχομένοις λάμπεσκε βαρὺν δ᾽ ἐξέπνυον ἰόν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐξέγροντο διὸς νοέοντος ἄπαντα
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα φάος δ᾽ αἰὰ οἶκον ἐτύχθη.
Ἤτοι οὐ δύθυς ἄυσεν ὅπως κακὰ θηρὶ ἐΐκτην
Κοίλου ὑπὸ σάκεος καὶ ἀϋσάμενος εἶδεν ὀδόντας
Ἰφικλέης· οὐλαὶ δὲ πρόσω διελάκτισε χλαῖναι
Φθεγξάμενον ὁρμαίνων· ὃ δ᾽ ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
Ἡρακλέης· ἀμφὼ δὲ βαρεῖ ἐνὶ πάλτο δεσμῷ.
Δρᾳξαλέμοιος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται.
Οὐλομένοις ὀφίεσσι πάλαι θεοὶ ἐχάραντο.
Τὼ δ᾽ αὖτε πειρῆσιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀφίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ προφῶ· ἀϊὲν ἀδάκρυ.
Ἀμφὶ δὲ πάλιν δίελυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκαμάτας
Δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλιτὸν εὑρεῖν.
Ἀλκμήνα δ᾽ ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πρώτα.
Ἄνσταθ᾽ ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν
Ἄνστα μὴ δὴ πρόδολοι τοῖς ὑπερφιάλοις ἀλαθείης
Οὐκ ἀΐεις παίδων ὀνεώτερος ὅσσον ἀΰτεῖ·
Ἢ οὐνοέεις ὅπνυιλλος ἀωρίτου οἷδέ τι τοῖχοι

Μάρμαρον· αὐτὸν δὲ φλογέῳ σὺν ἐφλεξε κεραυνῷ·
Οὔτ' ἐφ' Τυνδαρίδαις πολεμίξομαι, οὐκ ἐνὶ λαφρῷ
Αὐτοί τε κρατέοντες καὶ ἐκκρατέοντος ἔφησαν
Χαίρε τελειδὰς τέκνα· καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
Εὖ λὸν ἀεὶ πέμπειτε· φίλοι δ' ἔτε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις· ἐμέναι τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν·
Ἴλιον οἳ δὲ πόρσαν ἀρήγοντες μενελάῳ·
Ὕμμιν κῦδος ἄεσαν ἐπήτριμον ἐκ στόμα χῖος ἀοιδός·
Ὑμνήσας πρίαμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἰλιάδας τε μάχας ἀχιλῆά τε πύργον ἀὐτῆς·
Ὕμμιν αὖ κἀγὼ λιγέων μελίγματα μουσῶν
Οἷ' αὐταὶ πάρ χοισι· καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὕπαρχει,
Τοῖα φορῶ· τεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδήν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα
Ἠ προχ' ἀμαλθείᾳ·
Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεογ-
ενέρον ἰφικλῆα
Ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος
Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα· τὰν περελαίου
Ἀμφιτρύων καλὸν ὄμπνον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
Ἀσπομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς, μυθήσατο παίδων
Εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγόρσιμον ὕπνον
Εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ δύ' ἀδελφεοὶ δύσσα τέκνα
Ὄλβιοι δυνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
Ὡς φαμένα δ' ἵνα πεσάκος μέγα· τοῖς δ' ἔλαβ ὕπνος
Ἄμμες δὲ τρέφεται μεσονύκτιον ἐσδύσιν ἄρκτος

Σειὼν καρτερὸν ἔγχος ὑπὸ ἀσπίδος αὐτυγα πρώτας
Ὡς δ' αὔτως ἄκρας ἐπαΐξαπο δούρατος ἀχμὰς
Κάτω ρ. ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένδυον ἔθειραι
ἔγχεσι μὲν πρώτοις τετυσκόμενοι πόνον εἶχον
Ἀλλάλων εἴσω πυκτίχροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
Ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα παρὸς τινὰ δηλήσασθαι,
Δοῦρ' ἐάγη. σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι πεπήγει.
Τὼ δ' ἄορ' ἐκ κολεοῖ ἴν ὀρύσσαμένω φόνον αὔτις,
Τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ γίνετ' ὀρωή
Πολλὰ μὲν ἆς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
κάτω ρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὲς ὤμασι λυγκοὺς
Τοῖο σάκος. φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκὴ
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἄπο σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
Φάσγανον ὀξὺ φορέοντος ὑπεξαναβὰς πόδ' ἰκάτω
Σκαιῷ. ὁ δὲ παγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν,
Ὥρμαθη πρὶ σᾶμα πατρός. τόθι καρτερὸς ἴδας
Κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον αἰδοίων.
Ἀλλὰ μεταΐξας πατρὸς φάσγανον ὤστε δι' ἀτρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ ἔγκατα δ' εἴσω.
Χαλκὸς ἄφαρ διέχυθεν. ὃδ' ὡς χόνα κεῖτο μενοεικώς,
Λυγκοὺς καδδ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδμαεν ὕπνος.
Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἔφ' ἑστίη δὲ πατρῴη,
Παίδων λαοσσόον, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα
Ἦ γὰρ ὅτε σταλάων ἀφαρπίου ἐξανέχουσαν
Τύμβω ἀπ' ἀρρήξας ταχέως μαιμώοντος ἴδας,
μέλλε καὶ γυναῖκα βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Ἀλλὰ ξυνὸς ἐπάμυνε χερῶν δι' ἔκβαλε τυκτὰν

Αρκαδία δ' ὦ μαλος ἀχαιῶντε πολίεθρα
Μεσσαπία τε καὶ ἄργος ἀπασά τε Σουνιὰς ἀκτὴ
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑποφερτέροισι τρέφονται
Μυρίαι· οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο,
Τάων δ' ὑμάρτις ὔμμιν ὀπηδεῖν ἄρχε θέλητε
Ὡς ἀγαθοῖς πολίεσσι βουλοίατο κε σφενθερσοὶ εἶναι
ὔμμες δ' ἐν πᾶσι πεσσὶ διακριτοὶ ἠρώεσσι
Καὶ πατρὸς· καὶ ἄνωθεν ἀπ' ἀμμιν μητρώϊον αἷμα
Ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νῶϊ γάμον· σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντῃ
ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὤχετο κῦμα
Γνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις
Σφῶϊ γὰρ ἀχιλλῆϊ· καὶ ἀπτῆνες, ἀμφὶ καὶ νῦν
Μείθεσθ' ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνέψιὼ ἐκ πατρὸς ἑκτὸν
Εἰδ' ὔμμιν κραδία πόλεμον πρόθει· αἵματι δὲ χρὴ
Νεῖκος ἀναῤῥήξαντας ὀμοίϊον ἔγχεα λοῦσαι,
ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐμὸς κρατερός, πολυδέγμων
Χεῖρας ἐρωήσοιτον ἀπεχομένης ὑσμίνης·
Νῶϊ δ' ἐγὼ κάστωρ τε διακρινόμεθ' ἄρηϊ
Οπποτέρω γεγαῶτε· γνοῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
Ἀμετέροισι λίποιμεν· ἁλὶς νέκυς, ἐξ ἑνὸς οἴκου
Εἷς· ἀπάρ ἄλλοι πάντες ἐϋφρανέοιεν ἑταίρους
Νύμφιοι ἀντὶ νεκρῶν· ὑμεναιώσοιεν δὲ κοῦραι
Τὰς δ' ὀλίγωτοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀνᾶραι·
Εἴ τε τάδ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεός, μεταμώνια θήσειν·
Τὼ μὲν γὰρ πρὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο·
Τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὅδ' εἰς μέσον ἤλυθε λυγκεύς

Σείων

Ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρα, ἐπεὶ θαμὰ πυχεδὸν ἦεν.
Τὸν μὲν ἄρα κρατέων ὥρη, ἀτὰρ ἄθαλον οὐδὲν ὄρεξας
Ὦ πυκτὰ πολύδουλε. ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
Ὃν πατέρ' ἐκ πρύτανιν προσειδάων κιχλήσκων,
Μή πρτ' ἄλλοις ξείνοισιν ἐκὼν ἀνὴρ ἔσεσθαι.
Καὶ σὺ μὲν ὔμνησάς μοι ἄεξ. σὺ δὲ καίρορ ἀείσω
Τυνδαρίδα παχύωλε. δορυσσόε χαλκεοθώρηξ
Τὼ μὲν ἀναρπαξάμτε δύω φερέτην διὸς υἱὼ,
Δοιὰς λευκίππους κόρας δοιὼ δ' ἄρα τώγε
Εστυμόνως ἐδίωκον ἀδελφεὼ ἐξ ἀφαρήος
Γαμβρὼ μελλογάμω λυγκεὺς καὶ ὀκαρτερὸς ἰδας
Ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρήος.
Ἐκδίφρων ἅμα πάντες ἀπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔγχεσι καὶ κοίλοισι. βαρυνόμενοισακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπεκκόρυθος μεγ' ἀύσας
Δαιμόνιοι. τί μάχης ἱμείρετε. πῶς δ' ἄλλοι νύμφας
Ἀλλοτρίας χαλεπόν. γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
Ἡμῖν τοι λευκώλενος ἐᾶς ἔδνωσε θύγατρας
Τάς δὲ πολὺ προτέρους. ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
Ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν
Αὖδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
Ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
Αὐτὸς ἐγὼ τὰς ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐώνωρ.
Οὐχ οὕτω φίλοι αὖδρες ἀριστῆεσσιν ἔοικε
Μαστεύειν ἀλόχους. αἷς νυμφίοι ἦδη ἑτοῖμοι.
Πολλὰ πιοφάρα. πολλὰ δ' ἰωπήλατος ἄλις

Γαῖ᾽ ποθεν· ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μιν ἀμιχανέοντ᾽ ἐνόησεν
Μέσσας ῥινὸς ὕσδρηξε κατ᾽ ὀφρύος ἄλατο δ᾽ ὀμμήν
Γᾶν δ᾽ ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον· αὐτὰρ ὁ πηγεὶς,
ὕδατος ἐν φύλλοισι πεπαλόσιν ἐξεπανύθη
ἔνθα μάχη δ᾽ ῥιμέα πάλιν γένετ᾽ ὀρθωθέντος
ἀλλάλους δ᾽ ὄλεκον στερεοῖς θείοντες ἰμᾶσιν.
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐς πίθου τι καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
Αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων ὁ δ᾽ ἀείκετο πηγαῖς.
Γᾶν σὺν ἔφυρε μέτωπον ἀϊξάπτας πλυδὸν ὄγκης.
Σάρκες δ᾽ ἁ μὲν ἱδρῶτι σὺν ἴξανον· ἐκ μεγάλου δὲ
Αἱ ψολόεις γένετ᾽ ἀϋτμὴ ὁ δ᾽ ἀεὶ πάσσονα γυῖα
Ἀσθόμενος φορέεσκε πόνου· καὶ χροιὴ ἀμείνων
Γῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀληθέα γόνον ἦρα καθεῖλεν,
Εἶπε θεά· σὺ γὰρ ἦθα· ἐγὼ δ᾽ ἐπέρων ὑποφήτης.
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅσσον τοι φίλον αὐτῇ
Ἤτοι ὅγε ῥέξαι τὶ λιλαιόμενος μέγα δῶρον.
Σκαιῇ μὲν σκαιὴν πλυδόγκεος ἔλλαβε χεῖρα
Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἐπὶ δ᾽ ἄμπαλιν ἦλθεν
Δεξιτερῆς ἄνεγκεν ἀπαΐλατον γόνυ πατρὸς γυῖον.
καίκετυχὼν ἔβλαψεν ἀμυκλαίων βασιλῆα
Ἀλλ᾽ οὐ νωχαλέως ἐκ κεφαλῆς τιβαρὴν δ᾽ ἄρα χειρὶ
Γλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
Ἐκ δ᾽ ἐχύθη μέλαν αἷμα βοὸς κροτάφοιο χανόντος.
Λαιῇ δὲ στόμα κόψε πυκνοὶ δ᾽ ἀράβησαν ὀδόντες
Αἰεὶ δ᾽ ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δάλεῖτο πρόσωπον
Μέχρις οὗ πλλοίησε παρήϊα· πᾶς δ᾽ ἐνὶ γαίῃ
Κεῖτ᾽ ἀμφοτέρων· καὶ ἀπέχθεε νεῖκος ἀπαυδῶν.

Οἱ δὲ θοῶς σὺν αἴγεσθεν ὑπὸ σκιερὰς πιτυώνους
Κόχλῳ φυσαθέντος ἀεὶ βεβρυχὲς κομόωντες.
ὡς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαὶ χάρμῃ.
Οἱ δ' ἔτεοὶ σὺν τεύχεσιν ἐκίρτανον βοείας
Χεῖρας· καὶ πολὺ γυῖα μακρὰς εἰλίξαν ἱμάντας
Ἐσμέσσον σὺν ἄγον, φόνον ἀμφαλόεντες.
ἔνθα πολὺς σφιν μόχθος ἐτεινόμενοισιν ἐτύχθη,
Ὅσσον τε πρὸς νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο
Ἀλλ' ἰδρὶν μέγαν αὖρα πάρ' ἴλυες ὦ πολύδακρυες.
Βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἃ πᾶσαν ἀμύκλαιο πρόσωπον.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσω.
Χερσὶ πιτυσκόμενος· πυδ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἄνακτος· ὀρίνθη δὲ μέσον ἦτορ
σὺν δὲ μάχαν ἐπάναξε· πολὺς δ' ἔτεκειτο νεμβυκὼς
Ἐς γαῖαν βέβρυχες δ' ἔπαυτον ἐκ δ' ἔτορ ὦθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδάκρυα θαρσύνεσκον
Δειδίοτες· μή πως νιν ἀμβρίτας δαμάσειε
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ πτυῷ ἐναλίγκιος αὐήρ
ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα πάρις τάμνος διὸς υἱὸς
Ἀμφοτέρασιν ἄμυσεν ἀμοιβαδὶς, ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
Γαῦδα προσειδάωνος ὑπορφιάλον πορεόντα
ἔστη δὲ πηγαῖς μεθύων ἐκ δ' ἔσσυεν αἷμα
Φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀρίστῃες κελάδησαν
Ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ πολὺ στόμα τε γναθμούς τε
ὄμματα δ' οἱ δήσαντες ἀπεστείνωντο πρόσωπον
Τὸν μὲν ἄρ' ἕξ ἑτάραζεν ἑτώσια χερσὶ προδεικνύς

ἕστασαν ἡυτε πέτροι ὀλοοίτροχοι· οὔστε κυλίνδων
χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλας πολυέξεσε δίνας.
Αὐτὰρ ὑπὸρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἤωρεῖτο
ἄκρον δέρμα λέοντος ἀφημωμένον ἐκ προθελώνων.
Τὸν πρόπερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδούκης·
Χαῖρε ξεῖνε, ὅστις ἐσσι, τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;

Α. χαίρω τῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὁρῶ, τὸς μὴ πρὸτ' ὄπωπα;

Β. θάρσει· μήτ' ἀδίκους· μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λύσσει

Α. θαρσέω· κοὐκ ἐκ σοῦ με δίδασκεσθαι τόδ' ἔοικεν·

Β. ἄγριος ἢ πρὸς πάντα πάλιγκοτος· ἢ ὑπερόπλης·

Α. Τοιοὶ δ' οἱ οἷοι ὁρᾶς τῆς σῆς γείτονες οὐκ ἐπιβαίνω·

Β. ἔλθοις· καὶ ξενίων τετυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἰκοίο.

Α. μήτι σύ με ξείνιζε· τάτ' ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἐν ἐποίμῳ·

Β. Δαιμόνι' οὐδ' αὖ τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης,

Α. γνώσεαι εἴ σου δῖψος, ἀνειμένα χείλεα τορσεῖ·

Β, ἄργυρος ἢ τίς ὅμαθος ὀρεῖς, ὦ κέντε πίθοιμι

Α. εἰς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον· ἐναντίος αὐδρὶ κατάσσας
Ρυγμάχος· ἢ καὶ πρόσθ' ἰνωσκέλος· ἄμματα δ' ὀρθὰ
Ρυξὶ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδετο τέχνης.

Β. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοῖς σὺν ἐρείσω ἰμάντας·

Α. Εγγὺς ὁρᾶς· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεαι ὄυκέτι πυκτής

Β. ἢ καὶ ἄεθλον ἔπι μοι ἐφῶν ἀριστόμεθ' ἄμφω;

Α. σὸς μὲν ἐγώ· σὺ δ' ἔμος κεκλήσεαι, ἢν κε κρατήσω.

Β. ὀρνίχων φοινικολόφων τοῖοιδε κυδοιμοί.

Α. Εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
Γενόμεθ' οὐκ ἄλλως γε μαχεσάμεσθ' ἔτ' ἀέθλῳ·
ἢ ῥ' ἄμυκος· καὶ κόχλον ἔχων μυκάσατο κοῖλον·

Φαίτην· σημαίνοισα τὰ πρὸς πηόν· δὺ δία ταὶ τὰ
Ὦ ἄμφω νατοῖ σι βοηθόοι· ὦ φίλοι ἄμφω
Ἰωπῆες· χιθαρισταί· ἀεθλητῆρες· ἀοιδοί·
Κάσορος ἠ πρώτου πολυδεύκεος ἄρχομ' ἀείδειν·
Ἀμφοτέρους ὑμνέων· πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω·
Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας ἃς ἐν ξυνιούσας
Ἀργώ· κὴν νιφόεντος ἀτάρτηρον στόμα πόντου
Βέβρυχας ἆσα φίκανε θεῶν φίλα τέκνα φόβοισα
Ἔνθα μαὶ πολλοὶ κατὰ κλίξμακος ἀμφοτέρων ἔξ
Τοίχων αἰδρεῖς ἔβαινον ἰσονίης ἀπὸ νηός
Ἐκβαίτης δ' ὦπι βῖ να βαθὺν κὴν ὑπὸ πνέμον' ἀκτὴν
Εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων·
Κάτπωρ δ' ἀπολώπωλος ὅτ' οἰνωπῆς πολυδεύκης·
ἀμφω ὄρη μαίξεσκον ἀπὸ πηγχέντις ἐταίρων
Ραιπίνην· ἐν ὄρεϊ θυλύμενοι ἄγριον ὕλην·
Εὗρον ἀέννaον κραναὴν ὑπὸ λισσάδι πέτρη
ὕδατι πε πηνθμένην ἀχερα Ἰφ· αἰδ' ὑπένερθεν
Ἀλλαὶ κρυστάλλῳ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
Ἐκβυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφίκεσαν ἀγχόθι πᾶσαι
Λεῦκαί τε, πάταινοί τε κὴν ἀκρόκομοι κυπαρίσσοι
αἰθεά τ' ὐώδη λασίας φίλα ὄργα μελίσσας·
ὅσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει αἰ λειμῶνας·
ἔνθα δ' αὖ ἠρ ὑπόρομος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
Δεινὸς ἰδεῖν· σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
Στήθεα δ' ἐφαίρωπε πελώρια· κὴν πατὺ νῶτον·
σαρκὶ πὸ δ' ἀρείῃ· φυρήκατος οἷα κολοσσός·
ἐν δὲ μύες τερεοῖ σι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ. ΕΓΚΩΜΙ ΑΣΤΙΚΟΝ. ΚΟΙΝΗ ΙΑΔΙ.

Μνέομες λήδας τε καὶ ἀ
γιόχω διὸς υἱώ.
Υ Κάστορα καὶ φοβερὸν πολυ
δεύκεα τυὐξ ὄρεθίξεν.
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις
βοείαισιν ἰμᾶσιν.
Υμμέομες καὶ δ' ἰς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
Κούρης θεστιάδος λακεδαιμονίους δυ' ἀδελφούς
Ανθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυρου ἤδη ἐόντων.
ὕστατον θ' αἱματόεντα ταραξομένων καθ' ὅμιλον,
Ναῶν θ' αἱ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα.
ἄστρα βιαζόμενοι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις
Οἱ δ' ἐσφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
Ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν· ἢ ὅππη θυμὸς ἑκάστου
Εἰς κοίλαν ὄρρι' ἔμαιμαν· ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
Εἰκῆ ἀπωκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος,
Νυκτὸς ἐφερτύσας· πάπαγεῖ δ' ὑπὲρ ἅλα σεισθεῖσα·
Κοπτομένῃ πνοιῇσι τε καὶ ἀρρήκτοισιν χαλάζαις.
Αλλ' ἔμπαις, ὑμεῖς τε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
Αὐτοὶ σὺν ναύτῃσιν ὀϊομένοις θαμίεσθαι.
Αἶψα δ' ἀπὸ λήγουσι τ' ἀήμεναι ἀμφὶ θαλάσσαι
Αμπελάγους· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι
Εκ δ' ἄρκτοι τ' ἔφαινον ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ

Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ τῶ κινώτερον ἅρμα τριόντι
Κερκίδι συμπήξαι μακρῶν ἔπα μ' ἐκκαλέοντα.
Οὐ μὰ οὐκ ἰθαρὰν τὶς ἐπίσσαται ὧδε κροτῆσαι,
ἄρτιμα εἰδότα καὶ δυρυτέρνον ἀοιδάν.
Ὡς ἐλένα, τᾶς τὰν τις ἐπ' ὄμμασιν ἱμερον εὗρε.
ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τύ μὲν οἰκέτις ἁμά.
ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἅρικα καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
Ἐρφοῦμες, τεφανῶς δρεφόμεσθα δ' ὑακίνθους,
Πολλὰ τεοῦς ἐλένα μεμναμένοι, ὡς γαλαθηνὰ
ἄρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν πρὸς ἰόντα.
Ῥᾶτα τοι στέφανον λωτῷ καμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασθ', σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πατανίσσαν.
Ῥᾶτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλτωιδὸς ὑγρὸν ἀλείφαρ
λαξύμενοι, ταξοῦμες ὑπὸ σκιερὰν πατανίσσαν.
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς τὰ μαριῶντις
Ἀννείμη, δωρίσσι, σέβου μ' ἐλένας φυτὸν εἰμί.
Χαίροις, ὦ νύμφα. χαίροις δύ' ἐπ' ἔνθερε γαμβρέ.
λατὼ μὲν δοίη λατὼ κουροτρόφων ὑμμέν
Εὐτεκνίην. κύπριδι δὲ κύπριδι ἴσον ὀράσθαι
Ἀλλάλων. ξοὶ δὲ κρογίδας ξοὶ ἄφθιτον ὄλβον
ὡς ἐξ οὗπερ τρίδαν εἰς οὗπερ τρίδας πάλιν ἔλθη
Εὔδετες ἀμάλων τόρνον φιλότητα πνέοντες
Καὶ πόθον. ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ, μὴ πολάθησθε.
Νούμενα καὶ μμες ἐς ὄρθρον, ἔπειτα πρᾶτος ἀοιδός
Ἐξ οὐνὰς κελαδήσει, αἰαχὼν οὔπριχα δειρήν.
ὔμμιν ὦ ὑμέναις γάμῳ ἔσσεται ὧδε χαρείης.

Μναστύσας ἐλέναν ὁ νεώτερος ἀτρέος υἱός.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσιν ἐν, μέλος ἐγκρατὲς ἴσαν
Ροδοπὶ πὰρ πηγὲς τοῖς· πὰρ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
Οὔτω δή ποθ' ἑωϊξα κατὲ δραβες ὦ φίλε γαμβρέ·
ἦ ῥά τις ἐστὶ λίαν βαρυγώνατος, ἦρα φίλυπνος
ἦρα πολὺν πὶν ἔπινες· ὅτ' ἐς δύνᾳ κατέβα ἄλλυδις.
Εὕδειν μὲν χρὴ ἔοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἑκάστην,
Ραῖδα δ' ἐᾷ σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρί.
Ραΐδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς αὠῶ,
Κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος μὴ νέλαε τὰ νυὸς ἅδε,
ὄλβιε γαμβρέ, ἀγαθός τις ἐπὶ σταθμὸν ἔρχῃ τοι
Ἐς σπάρταν. ἀ δ' ὁρῶν ἄλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
Μοῦνος ἐν ἀμβολαῖς χρονίδαις δία πενθερὸν ἕξεις.
Ζαπὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
Οἵα ἀ χαιτὰ δῶν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα.
ἦ μέγα τοῖκε τέκοι τὸ μὴ περὶ πίκτεν ὁμοῖον.
ἄμμες γὰρ πᾶσαι σὺν ὁμαλίκες, ἧς δρόμος αὐτὸς
Χρισαμένᾳς αὐδρὶ σὺν δυρωπαὸ λοετροῖς,
Τετράκις, ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
Ταὶ, οὐδ' αἴτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' ἑλένα παρισωθῇ
Ἀὼς αὐτὲ λλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
Ποτνια νὺξ ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀέντος,
ὧδε καὶ ἀ χρυσέα ἑλένα διέφαινετ' ἐν ἡμῖν.
Ριεῖρα. μεγάλα, ἃ τ' αὐέδραμεν οὔμος ἀροῦρα,
ἦ κάτω κυπαρίσσος, ἦ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ὧδε καὶ ἀ ῥοδόχρως ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος.
Οὔτε τις ἐν παλάμᾳ παϊσ' ὀδιται ὄργα τοιαῦτα

Μητρὶ φίλᾳ κὠπατρὶ θυώδεας εἴσατο νηούς.
Ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ πολυκαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, ποιμὴν δὲ πολὺν ἐπὶ χῶρον ἄγωγούς.
Πολλαὶ δὲ ταύροιο βοῶν ἐπὶ μηρία κεῖτο,
Μασὶ πολυπομφόισιν, ὀρθυομένων ἐπὶ βωμῶν,
Αὐτός τ' ἰφθίματ' ἄλοχος. τὰς οὔτις ἀφείω
Νυμφίον ἐν μεταρσίοισι γυνὰ πολυβάλλετ' ἀγυιῷ.
Ἐκθυμοῦ τορέουσα καὶ ἀγνωτον τε πρόσωπε.
ὣδε καὶ ἀθανάτῳ ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
Οὓς τέκε τοκρείουσα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου.
ἐν δὲ λέχος τορέουσιν ἰδεῖν ξυνὶ καὶ ἄρηι,
Χεῖρας φοιβήσασα μυρίοις ἔπι παρθένος ἴρις.
χαῖρ' ὦναξ πολεμαῖε. σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
Μνήσομαι ὑμνήων. δοκέω δ' ἔκ σεο κῦδος ἀθέσπιτον
Φθέγξομαι ἐσομένοις. ἀρετὴν γε μὲν ἐκλύσις ἔξοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ .Σ. ΕΛΕΝΗΣ ΕΡΙΘΑΛΑΜΙΟΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Νηχ ἆρα πάρτα ξανθότριχι
παρὰ Μενελάῳ,
Ε Παρθενικὰ θάλλοντα, κόμας ὕας
κίνδον ἔχουσα,
Προὐθέμεο γραπτῷ θαλάμῳ χορὸν
ἐσταότα.
Δώδεκα ταὐτὰ πρᾶτα πόλιος. μέγα χῆμα λαχαινῶν,
Ἀνίκατον δ' ἀρέων κατεκλάξατο πάνα γαπάν

Τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἔχασον ἐς ἀφνειὸν ἔρχεται οἶκον
Ραϊτοθε. λαοὶ δ' ὄργα πολυστέλλοισιν ἔκηλοι,
Οὐ γάρ τις δηΐων πολυκήτανείλονε πεμβάς
Ρεξὸς, ἐν ἀμφοτρίαισι βοαὶ ἐστάσατο κώμας,
Οὐδέ τις ἀγγιαλόνδε θοὰς ἐξάλατο ναός.
Θωρηχεὶς ἀπὶ βουσὶν ἀάφοτος ἀγυιπλήκων.
Τοῖος ἀνὴρ πατέοισιν ἐνίδρυται πεδίοισι
Ξανθοκόμας πολεμαῖος, ὅπως ἀμφὶς δόρυ πάλλειν,
ὥς ἔπι πάγχυμέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
Οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ τοίονι χρυσὸς,
Μυρμάκων ἅ τε μοῦπος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχον πεθεῶν ὀρικυδέες οἶκοι,
Αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι
Πολλὸν δ' ἰφθίμοισι διδάρηται βασιλεῦσι.
Πολλὸν δὲ πολίεσσι. πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
Οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερεὺς κατ' ἀγῶνας
ἵκετ' ὅπως πάμπρωτος λιγυρὰν ἀνὰ μέλπηται ἀοιδάν,
ὥ οὐδὲ πίναν αὐτάξιον ὥπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑπόφητα ἰδὼν πολεμαῖον
Αντ' ὀὐεργετέων. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ γένηται;
Ὀλβίω, ὃν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἄρηται.
Τοῦτο καὶ ἀπρεπέσσι μένει. τὰ δὲ μύρια τῆνα,
ὅσσα μέγαν πρὶν μῦθον ἐπάστασαν ἐλόντες,
Ἀσπὶς πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
Μοῦνος ὅδε προτέρων γοργέων ἔπι θερμὰ κονίῃ
Στειβομένα καθύπερθε, πολῶν ἐκμαίσεται ἵππων.

ἴσον δωριέεσι νέμων γόρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
ἴσον καὶ ῥύναμιν αὐαξ ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὡς ἄρα νᾶσος ἔβη σεν· ὃδ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ες τρὶς ὑσαὶ νεφέων μέγας ἀετός· ἀμφὶς ὄρνις·
Ζηνὸς πρυτόδικον μάρτυρα, δολιχρονίωνι μέλητι
Αἰδοίου βασιλῆος· ὃδ' ἔξοχος, ὄγχνε φιλάσει
Γεινόμενον τανσρωτα· πλὺς δ' ἐοὶ ὄλβος ὀπηδεῖ·
Πολλὰς μὲν κρατέει γαίης, πολλὰς δὲ θαλάσσης.
Μυρίαι ἄσειροί τε, καὶ ἔβνεα μυρία φωτῶν.
Λήϊον ἀλδήσκοισιν, ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρῳ.
Αλλ' οὔτις, ὅσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς ἀήγυσσος,
Νεῖλος ἀναβλύζων δίεται ὅτε βώλακα θρύπτει.
Οὐδ' ἔτις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἔνδεδόμυνται.
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες, τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
Δοιαὶ δὲ τριάδες· μετὰ δ' ἔφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς
Τῶν, ταὶ τῶν πολεμαῖος ἀγαίως ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν φοινίκας ἀπὸ τέμνεται, ἀρραβίας τε,
Καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶντ' ἀιθιοπήων·
Ραμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ ἀιχμηταῖς χιλίχεσσι,
Σημαίνει, λυκίοις τε φιλοπολέμοις τε καρήνοις
Καὶ ναίοις κυκλάδεσσιν· ἐπὶ οἱ νᾶες ἄριστοι
Ρόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα, δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
Καὶ πταρθοὶ κελάδοντες ὑπάσσονται πολεμαίῳ.
Πολλοὶ δ' ἱππῆες πολλοὶ δ' ἐοὶ ἁπτισθῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἀγήνορες ἀσπιδιῶται
ὅλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.

Οσσο᾽τεκεν φιλέων βαίνη λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀστὸρ γυ δὲ γυναικὸς ἔσ᾽ ἀηο τρίφωνόος ἀεί.
Ρηϊδίως δὲ γυναῖ· τέκναδ᾽ οὔ πω ἔοικότα πατρὶ,
Καλλείρη ἀρίστα δύουσα θεάων πότνα Ἀφροδίτα,
Σοὶ τίνα μεμέλητο· σέθεν δ᾽ ἕνεκεν βερενίκα
Εὐειδὴς ἀχέροντα πολύφονον οὐκ ἐπόρασεν
Ἀλλὰ μιν ἁρπάξασα παροίθ᾽ ὕδωρ ἅμα κατενθεῖν
Κυμέον, κἠτυγνὸν ἀεὶ πρεμνὰ καμόντων,
Ἐς ναὸν κατέθηκας, ἐὰς δ᾽ ἀπεδάσαο τιμας.
Γᾶσιν δ᾽ ἤπιος ἦδε βροτοῖς· μαλακοῖς μὲν ὄρωπας
Πρὸς πωλεῖ· κούφας δὲ δίδοῖ πρεόντι μερίμνας
Ἀργεία κυμόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
Μισγομένα τυδῆι, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
Ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντισαὶ ἀχιλῆα,
Αἰακίδα πολιῆι· σὲ δ᾽ ἀμφιπτὰ πολεμαίη.
Αἰχμητᾶ, πολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα.
Καί σε κόωσ ἀπίπαλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
Δεξαμένα παρὰ μητρὸς ὅτε πρώταν ἴδες αὐγὰς
Ἔνθα γὰρ ἀλείψαν ἐβώσατο λυσίζωνον
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδῖνεσιν
Ἡδέ οἱ δυμηέουσα παρίστατο· καδ᾽ ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ, πατρὶ ἐοικὼς
Ῥαῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο· κόωσ δ᾽ ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
Φᾶ δὲ καθαπομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν,
Ὤλβιε κῶρε γένοιο, ποῖς δέ με πόσον, ὅσσον πάρ
Δῆλον ἐπιμάσσηι χυσαμένω ἀκα φοῖβος ἀπόλλων.
Ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίωπον κατθέο κωλώνα,

Βουλαὶ, αἰ οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
Τῆνον καὶ μαχάρεσσι θεοῖς τιμήορον εἶναι
Ἀθανάτοις· καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
Δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα δῶκε
Ἑβριάδι, βρόσεσι βαρὺς θεὸς ἀμφιλαφήτας.
Αὐτὰρ δ' ἡρακλῆος ἔδρακεν ταυροφόνοιο
Ἴδρυται, τέρεα στεῖρος πεπυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
Ἔνθα σὺν ἀλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
Χαίρων ἡβώων πολιώτερον ἡβώοισιν.
Ὅππι σφέων χρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.
Ἀθάνατοι δὲ χαλοῦνται, θεοὶ νέπόδες γεγαῶτες
Ἀμφοῖν γὰρ πρόγονος φίνὸ καρτερὸς ἡρακλείδας.
Ἀμφοτέροισι δ' ἀριθμοῦνται ἐς ἕκατον ἡρακλῆα.
Τῷ καὶ ἐπεὶ δάπτειεν ἑοῖς ἐκόρημένος ἤδη
Νέκταρος ἀὐτόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
Τῶ μὲν, τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
Τῷ δὲ σιδήρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
Οἵ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοφύρου ἤβας
Ὄτρηρὰ καὶ αὐτὸν ἄγοντα γενέσθαι διὸς υἱόν.
Οἷα δ' ἔνι νυτάοισιν πολυκλειτὰ βερενίκα
Ἔστρεπτε βυλτῆρις, ὄφελος μέγα γείναμένοισι.
Τῆς μὲν κύπρον ἔχουσα διώνας πότνια κούρα
Κόλπνες δυώδεκ' ἀδίνας ἐπεμάξατο χεῖρας.
Τῷ, οὔπω πινὰ φασὶ θεὴν τόσον αἰδοῖ γυναικῶν
Ὅσσον περ πολεμαῖος ἐὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
Ἣ μανὰ αὐτεφιλεῖτο πολὺ πλέον ὥς τε πασὶ
Θαρσήσας ὀφετέροισιν ἐὼν τρέπει οἷκον ἅπαντα,

ὦ ἐπτοχλειοι βύγατρες θεαὶ, ὦ μανύειον
Ορχομενὸν φιλέοισι ἀπεχόμενον πετεθύβας,
ἄχλητος μὲν ἔγωγε μενοιμίχειν, ἐς δὲ χαλδύντων,
Θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰοίμαν.
Καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε· τί γὰρ χαρίεν ἀγαθαγὸν
Ανθρώποις ἀπαλύθεν· ἀεὶ χαρίεσσιν ἀμὲ εἶην.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. ΡΟ. ΕΓΚΩΜΙΟΝ. ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

Κλεὸς ἀρχώμεθα. καὶ εἰς ἁλίαν πέτε μῖσαι
Ε Αθαναίων γὰν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
Καὶ πύματος, καὶ μέσσος. ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν
ἥρωες, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμαθέων ἐγένοντο,
Ρέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ πτολεμαῖον ἄεισάμενος καλὰ εἰδὼς,
Υμνήσαιμι· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὖτον.
Ἴδε εἰς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθών,
Γαστέρι πειρήσων ἀδὴν πρόθεν ἄρξεται ἔργου;
Τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ παρὰ μυρία ἔπλην,
Οἷα θεοὶ γὰν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
Εκ πατέρων οἷος μὲν ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
Λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο

Οἰκοῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν·
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέτα δοῦρα,
Ἀχθόμενοι σακέεσι βραχίονας ἱππίνοισιν·
Ἐν δ' αὐτοῖς ἱσόρρων, πρότεροις ἴσος ἡρώεσσι
Ζώννυται, ἱππείαις δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
Αἱ γὰρ ζοῦ χύδις τε πάτις, καὶ πρὸ νί ἀθαίᾳ,
κούρᾳ θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
Εἴληχας μέγα ἄστυ, σαρ' ὕδασι λιτομελείας,
Ἐχθροὺς ἐκ ναΐσοιο καὶ πέμψειεν αἰάγχαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλοντας
Τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμαρὶς ἀσσὸ πολλῶν.
ἄστεά τε πρότεροισι πάλιν ναίοιτο πολίτας,
Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
ἀρχοὺς δ' ὀργάζοιντο πεθαλότας· ἠδ' αὐ ἀφίθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπαμβείσθω,
ἀν πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
Ἐρχόμεναι, σημήιον ἄπασσ' ὁδὸν ἔνδοθεν οἶπαν.
Νειοὶ δ' ἐκ πονέοιντο πρὶν ἀπόρον ἠΐκα πέπλῳ
Ποιμήας ἐνδείους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δ' ἔνδρων
Ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰσόκε ἀράχναι
Λεπτὰ διαστήσαιντο. βοὰς δ' ἔπι μὴ δ' ὄνομ' εἴη
Ὑλήν δ' ἰσόρρωνι χλόος φορέοιεν ἀοιδοί,
Καὶ πέντου σχυθικοῖο πόρας, καὶ ὅσσα τὰ τεῖχος
Ἀσφάλτῳ δίσασα σεμίραμις ἐμβαπόλδυεν.
Εἷς μὲν ἐγώ· πολλοὺς δὲ δίος φιλέων τε καὶ ἄλλους
Θυγατέρες· πῖς, πᾶσι μέλοι σκελὴν ἀρέθοισαν
Ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ ἀμχιμεπὰν ἰσόρρωνα.

Εἰμὴ φυολίτιδας προτέρω ὕμνησαν ἀοιδοί.
Οὐδ' ὁδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεὶς
Ραίτας ἐπ' ἀνθρώπους, αἶδ' αὐτῆς ἔχαπον ἐλθὼν
Ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὁλοοῖο κύκλωπος,
Δηναιὸν κλέος ἔχεν· ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
Εὔμαιος· καὶ βουσὶ φιλοίπνος ἀμφ' ἀγελάαις
Ἔργον ἔχων, αὐπός τε πολίσσλαγχνος λαέρτης,
Εἰμὴ σφᾶς ὤγασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκμοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
Ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,
Οσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μέγα γλαυκὰς ἁλὸς ὤθει,
Ἠὐδ' ἀπινίζην θολερὰν διαειδέϊ πίνθον,
Καὶ φιλοκερδείην βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
Χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
Ἄργυρος· ἀεὶ δὲ πενόων ἔχοι ἵμερος αὐτοῦ·
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἡμόνων τε καὶ ἴππων προόθεν ἐλοίμαν,
Δίζημαι δ' ὅ πινθα ζῶν κεχαρισμένος ἔνθω
Σὺν ῥοίσας· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέουσιν ἀοιδᾶν,
Κουράων ἀπαμβλύβει διὸς μέγα βουλεύοντος.
Οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς.
Πολλοὶ μνήσουσιν ἔπι προχὸν ἅρματος ἵππων.
Εσσεται οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται ἀοιδοῦ
Ῥείξας, ἢ ἀχιλῆος ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
Ἐν πεδίῳ πρήξαντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
Ἠδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι

Οἰκοῦντες

Κείμενος. οὐ πάνυ πλούτου φρονέουσιν ὀνᾶσις.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶς, τὸ δὲ, καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
Πολλοὺς δ' οὔ ἔρξαι πάρος, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων. ἀγαθὸν δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
Νὴ δὲ ξεινοδόκου κακοῦ ἔμμεναι ἀγχοτάτω πὴξαι
Μειλίξαντ' ἄπο πέμψαι, ἐπεὶ ἐθέλων τις ἔρεθοι
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὸς ὑποφήτας.
Ὅφρα καὶ ἂν αἴδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
Μὴ δ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
Ὡσεί τις μακέλᾳ τε τυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
Ἀχνὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκλεΐμονα κλαίων.
Πολλοὶ ἐν αὐτοχοιοδόμοις καὶ ἀνάκλοις ἀλόχοις,
Ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσθαι·
Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν,
Μόχθοισιν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
Μυρία δ' αὖ πεδίον κραναώγιον ἐνδιάασκον
Ποιμῆνες ἔκκριπτα μῆλα φιλοξείνοισι χρεώδαις.
Ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
Θυμὸν, ἐς δύρειαν χεδίαν τυγοῦ ἀχέροντος.
Ἀμναῖοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες.
Δῆλοις ἐννεκύεσσι μακροὺς ἀγῶνας ἔκειντο.
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κητῷος ἀόλα φωνέων
Βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν αὐδήσσι θεὸν ὀνομαστοῖς
Ὀπηοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ἀκέες ἔλλαχον ἵπποι,
Οἵσφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
Τίς δ' αὖ ἀριστῆας λυκίων πρὸτί, τίς κομόωντας
Γριαμίδας, ἢ βῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Γ·ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ.

Ιεὶ τοῦτο Διὸς κούρας μέλει ἀείδειν,
ἀοιδαῖς,
Α Υμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν
κλέα ἀνδρῶν,
Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀεί-
δοντι.
Ἀμμες δὲ βροτοὶ οἶδε. βροτοὺς βροτοὶ ἀείδοντι.
Τίς γὰρ τῶν ὁσσόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
Ημετέρας χάριτας πεπάσας, ὑποδέξεται οἴκῳ
Ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει.
Αἰ δέ, σκυζόμεθα γυμνοῖς προσιν οἰκαδ' ἴασι,
Πολλὰ μετωθάσδουσαι. ὅτ' ἀλιβίνᾳ ὁδὸν ἤνυον.
Οκνηραὶ δὲ πάλιν κενεὰς ἐν πυθμένι χηλοῦ,
Ψυχροῖς ἐν γναπτοῖσι κάρη μίμνουσι βαλοῖσαι
Ενθ' αὖη σφιν ἔδρεπ· ἐπὰν ἀπρακτοι ἵκωντι
Τίς τῶν νῦν τοιόσδε· τίς οὐ φιλάσεῖ
Οὐκ οἶδ' οὐ γὰρ ἔτ' ἀνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
Αἰνεῖσθαι πεπύδουσι, νεμίσηνται δ' ὑπὸ κερδέων
Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων· πόθεν οἴσεται ἀρεῖ
Αργυρον· οὐδ' ἔκεν ἰὸν ἀποτρίψας πινύσειν.
Αλλ' ὀφρύς μυθεῖται· ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμα·
Αὐτῷ ῥοι τὶ γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς
Τίς δ' ἔκεν αὖθις ἀκοῦσαι ἄλις· πάντεσσιν ὅμηρος·
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος· ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν·
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς

ἄρτω, οἶνο χόον κρονίδᾳ δὶ παῖδα φέροντες.
Γοργύρειοι δὲ τάπητες ἄπω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ὄρει χὠπὰν σαμίαν καταβόσκων.
Ἐρωτα κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
Ταὶ μὲν, κύπρις ἔχει, ταὶ δ' ὀροδόπαχις ἄδωνις
Οκλωκαὶ δὶ κάτης ἢ ἐννεακαίδι χὁ γαμβρός.
Οὐκέντει τὸ φίλα μ' ἔπι οἱ πολὺ χείλεα πυρρά.
Νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαρέπαν ἄδρα.
ἀὠθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
Οἰσοῦμες ποτὶ κύματ' ἔπαίοντι πυόντα.
Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἀπὶ σφυρὰ κόλπον ἀείσαι,
Στήθεσσ φανομήνοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
Ερσεις ὦ φίλ' ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
Ημυθέων ὡς φαντὶ μόνω πάπος. οὔτ' ἀγαμέμνων
Τοῦτ' ἔπαθ' οὔτ' ἄιας ὁ μέγας βαρυμαίμος ἥρως.
Οὔθ' ἕκτωρ ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.
Οὐ πατροκλῆς, ἢ πύρρος ἀπὸ τροίας ἐπανελθών
Οὔθ' οἱ ἔπι πρότεροι λαοίθαι καὶ δυκαλίωνες.
Οὐ πελοπιάδαι τε καὶ ἄργεος ἄκρα πελασγί.
Ιλαθι νῦν φίλ' ἄδωνι, καὶ ἐς νέον ὔθυμον ἔσαις.
Καὶ γὰν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὤκα ἀφίκευ φίλος ἦξεις.

Γ. Γραζινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον. ἁ θύλφα
Ολβία. ὅστα ἴσαπι. ποτολβίαι ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
Ωρα ὅμως κᾆς οἶκον. ἀνάριστος διοκλείδας.
χὤννὴρ ὄζος ἄγαν. πειγαῖπτε μηδ' ἔτ' ἔνθης.
Χαῖρε ἄδωνι ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

ἀ τᾶς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδριος ἀοιδᾶς·
ἄπτις κὴ ἀπ' ἐρχιγόνων ἰάλεμον ἠρίστευσε.
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύψεται ὕδωρ.
Δείσαισιν ἀ χολγός τι κὴ ἰδ' ἄλιον ἐφίλασας,
Αἰσχύναν τ' ἔρυκα, χρυσῶ παίξουσ' ἀφροδίτα.
Οἷόν τοι γὰ ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου ἀχέροντος
Μνῖ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδες ἄγαγον ὧραι.
Βάλλεται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀμὰ πόθ' ἁδαί.
Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φορεῖσαι·
Κύπρι διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἀμβροσίαις ἐς σῆθος ἀποστάξασα γυναικὸς,
Τὶν δὶ χαριζομένα πολυώνυμε κὴ πολύναε
ἀ Βερενικεία θυγάτηρ ἐλένᾳ ἀχιᾷ
ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀπιτάλλει ἄδωνιν.
Γὰρ μῆλ' οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι
Γὰρ δ' ἀπάλοι κἄποι πεφυλαγμένοι ἐν παραδείσοις
ἀργυρέοις· συρίῳ δὶ μύρῳ χρύσει ἀλάβαστρα.
Εἶδ' ὅσσα θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθανᾷ πωλέονται,
αἴθεα μίσγοισαι λιβυκῷ πάντοι ἅμ' ἀλθέρῳ.
Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά, τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ.
Γαῖ τ' αὐτῷ πεπίνα· κὴ ἑρπετὰ τᾶδε πάρεστι.
Χλωραὶ δὶ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
Δέδμανθ' οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑποπροπόωντα ἔρωτες,
Οἷοι ἀπὸ νιφάδες ἀεξομένων ἐπὶ δ' ἔνδρων.
Γοπῶνται, πτερύγων πόθεν ὦμοι, ὄξον ἀπ' ὄξου·
Ὦ ἔβενος· ὦ χρυσός· ὦ ἐκλύκῳ ἐλέφαντος

Ἐξίσται γρηγοῖ· ποπὶ ὦ διὸς εἴπ γένοιο
Εὐδαίμων ὤνθρωπε φυλάσσεο τὼμὸν ἔχονόν μου.
Ξ. Οὐκ ἔστ' ἔμιν μὴν· ὅμως δὲ φυλαξοῦμαι· Γ. ἀθρόος ὄχλος
Ὠθοῦνθ' ὡς ποροῦες· Ξ. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ ἁμές.
Γ. Κεἰς ὥρας, κἠπειπα φίλ' αὐδρῶν ἐν καλῷ εἶης,
Ἀμμε ποιητέλλων, χρυσοῦ κ' οἰκτίρμονος αὐδρός.
Θλίβεται βύνοα ἄμμαν· ἄγ' ὦ δάλα τὺ βιάζου.
Καλλιστ' ἔγδοι πᾶσαι, ὁ, ταὶ νυὸν ἁπ' ἀποκλάξας.
Γ. Ῥαξιγόα, ποπα γ' ὧδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
Λεπτὰ κὴ ὡς χαρίεντα· θεῶν ποτονάματα φασεῖς.
Γ. Ῥότνι' ἀθηναία, ποῖ αὐφ' ἑπόνασαν ὄρνιθοι.
Ῥοῖοι ξωγράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
Ὡς ἔτυμ' ἐπίκαιπι, κὴ ὡς ἔτυμ' ἐνδίνδυπι.
Ἐμψυχ' οὐκ ἐνυφαντὰ σοφόν πι χἠμ' ὤνθρωπος.
Αὐτὸς δ' ὡς θνητὸς ἔπ' ἀργυρέῳ καθάζεται
Κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
Ὁ τριφίλητος ἄδωνις, ὃ κἠν ἀχέροντι φιλεῖται.
Ξ. παύσασθ' ὦ δύσποροι, αὐαύτα κωπίλλοισαι·
Τρυγόνες ἐκκιναισθύπι ματειάσδοισαι ἄπαντα.
Γ. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος· πίδε τὶν εἰκωπίλαι ἁμές.
Γαστάμβως, ἔπαισε· συρακοσίας ἄπταίσεις.
Ὡς ἁδῆς κὴ τοῦτο· κορίνθιαι ἁμὲς αὔωθεν,
Ὡς κὴ ὁ Βελλεροφών· πλοπονναισι λαλοῦμες.
Δωρίσδ' ἐνδ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσι.
Π. Μὴ φυῖ μελιτόδες, ὅς ἀμῶν καρπρὸς εἶη
Πλὼ ἑνός· οὐκ ἀλέγω μίμοι κενεὰν ἀποφαίνῃς.
Γ. Σίγα πραξινόα· μέλλει γὰρ ἄδωνιν ἀείδειν

Ταὶ κύνε ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ω θεοί, ὅστος ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο πεφάσθαι
χρὴ τὸ κακόν· μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
Πολλά τοι ὦ πολέμαιε πεπρίηται καλὰ ὄργα.
Ἐξ ὧν ἐγὰ βαιά τοις ὀτεκών· οὐδὲις κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων ἀγυιᾶτι.
Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροπαμμένοι ἄνδρες ἔπασσον
Ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια· πάντες ἐρειοί.
Ἀδίστα χρηοῖ, πίτνοίμεθα· τοὶ πολέμται
ἴσοι τῷ βασιλῆος· ἀνὴρ φίλε μήμε πατήσῃς,
Ὀρθὸς ἀείσα ὁ πυρρὸς, ἰδ' ὡς ἄγριος, κυνοθαρσής·
Εὐνόα οὐ φλέξῃ· διαχρησεῖται τὸν ἄγρια.
Ὠναίμην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
Γ. Θάρσει πρᾶξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπαθεν,
Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Π. καὐτὰ σὺν αγείρομαι ἤδη.
Ἴσσον καὶ τὸν φυχρὸν ὄφιν πεμάτα διδοίκω·
Ἐκπαιδὸς, πόδ' ὤμες, ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπῆλθεν.
Γ. Ἐξ οὐλᾶς ὦ μᾶτερ. Γρα. ἐγὼ ὦ τέκνα. Γ. πάρεσθε
Εὐμαρές; Γρ. ἐς τροίην πειρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
Καλλίστα παίδων πείρᾳ βὴν πάντα τελεῖται.
Γ. Χρησμὼς ἀ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίζασα.
Γαῖα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζόὺς ἠγάγετ' ἤρην.
Θᾶσσον πρᾳξινόα πρὸ τᾶς θύρας ὅστος ὅμιλος.
Γ. Θεσπέσιος. χρηοῖ δ' ὸς ταὶ χέρα μοι. λαβὲ καὶ τὺ
Εὐνόα δύτυχίδος. πότι χ' αὐτᾷ μὴ τὺ πλανηθῇς.
Γᾶσαι ἄμ' ἰσένθωμες ἀπρὶξ· ἔχου δύγόα ἀμῶν.
Ὤμοι δείλαια. δίχα μου τὸ θερίστριον ἤδη

Γαίπα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκαπάς ἀγραύλων.
Κίνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, αἰὴρ τρισκαιδεκάτην χις
Γ. χὠμὸς ταῦτά γ' ἔχει φθόρος ἀργυρίου διοκλείδας.
Εὖ δ' ἀράχμως κυνάδας γραικᾶν ἀπὸ πίλματα πηρῶν,
Γέντε πόκως ἔλαβ' ἔχεις, ἄπαν ῥύπος, ὄρνυε πὰρ ἔργω
Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον καὶ ταὺπρονα πρίδα λαζοῦ
Βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειὼ πολεμαίω
Θασόμεναι γὰν ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
Κοσμῆν ταὺβασίλισσαν· ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα
Ρ. Ὠνεῖδις, χὠνεῖ πᾶς ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
Ἔρπην, ὥρα κεῖν· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Γ. Εὐνόα, αἶρε γὰ ναῦμα καὶ ἐς μέσον ἀμνόδρυπτε
Θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρίξοντι καθύδην.
Κινδῦ δή· φέρε βᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
Ἀδ' ὡς ναῦμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺ ἄπιστε.
Ἐγχέ ὕδωρ δύσανε· πίμπλη τὸ χιτώνιον ἀρδεῖς.
Παῦσαι· ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
Ἀκλαῖς τᾶς μεγάλας πᾶ λάφνακος; ὦδε φέρ' αὐταί.
Γ. Ῥαξινόα· μάλα τοι τὸ κατ' ἀψυχὲς ἐμπόρνημα
Τοῦτο πρέπει· λέγε μοι πόσσω κατίβατοι ἀφίκω.
Γ. Μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαροῦ μνᾶν
Ἡδύ· τοῖς δ' ἔργοις καὶ ταὺψυχὰ προτίθεικα.
Γ. Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀτίβατοι. Γ. τοῦ τέκα φῆις·
Τὠμπέχονον φέρε μοι καὶ ταὺθολίαν κατὰ κόσμον
Ἀμφίβες· οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον μορμὼ, δ' ἀήσει ἴωσος,
Δάκρυε ὅσσα θέλεις, χὠλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
Ἔρπωμες· φρυγία γὰν μικκὸν παῖδ' ἀλαβοῖσα.

Λῶτος ἄκρον προνάσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακὼς
Τολμασεῖς ἄπονα μήλων βρασσὺν ἀπιδλώταν,
ἃ τάχος ἦς ἀίγυπλον· ἀπὸ κρουτάφων πελόμεσθα
Γαίτης γηραλέοι· κἠς ἄπιχερὼ ἐς γένυν ἔρπει
Λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν πόθος οἷς γόνυ χλωρόν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ο. ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Ἢ ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Νόδι πρᾶξινόα. Εὐ. φρυγὼ φίλα
ὡς χρόνῳ, ἐνόδι.
Θ. Θαῦμ' ὅπκαὶ νῦν ἦνθες, ὄρη δί-
φρον βύγοα αὐτῇ.
Εμβαλε καὶ ποτίκραμον. Εὐ. ἔχει
καλλιστα. Γ. καθίζου.
Γ. ὦ τᾶς ἀδμάτω ψυχᾶς· μᾶλις ὔμμιν ἐσώθην
Γραξινόα· πολλοῦ μὲν ὄχλου· πολλῶν δὲ περίσσων·
Γαντᾶ κρηπῖδες· παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες
Αδ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὺ δ' ἑκαστέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
Γ. Ταῦθ' ὁ πατάρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἔγθως,
Ιλεόν, οὐκ οἰκεῖν· ὅσσως μὴ γείτονες ὦμες,
Αλλάλαις· ποτ' ἔρην φθονερὸν κακὸν ἀεὶ ὅμοῖος
Γ. Μὴ λέγε τὸν τοιοῦτον ἐς ἄνδρα φίλα δίνωτα τοιαῦτα
Τῷ μακρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι ὡς ποθορῆτυ·
Γ. Θάρσει ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος οὐ λέγω ἀπφῦν.
Γ. Αἰαῖ αἰαῖ τὸ βρέφος ναὶ ταὶ ποτάναν καλὸς ἀπφῦς
Γ. Απφῦς μὲν τῆνος τὰ πρόαν λέγομες δὲ πρόαν θὴν

Μάσταξα δ' ὅια τέκνοισιν ὑπωρόφιοισι χελιδὼν
ἄφορρον παχινὰ πίτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν,
Ωκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἕδρα μετήνα.
Ἰθὺ δ' ἀμφιθύρου καὶ δίκλίδος, ἃ πρόθες ἄγρη.
αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
Εἴκατι ταὶ δ', ὀκτὼ ταὶ δ', ἐννέα. ταὶ δέ, δ' ἐκ' ἄλλαι
Σάμερον ἐν δ' ἑκατὸς. πρόβατα δύο, καὶ δύο μᾶνες.
Ἐξῶ ἀπ' ἀγαλῶν. οὐδ' ἁ θρακιὶ κέκαρμαι,
Οἱ δὲ λύκος νῦν πάντα λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀπῶκται.
ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι. οὔτ' ἀριθμητοί.
Δύσμοροι μεταρσῆες ἀπειρότατ' ἐνὶ μοίρᾳ.
Κ' ἁμὲν ἀστερξάμα, τὰ πάντα κεν, ἃς δ' ἔον ἔρωσι.
Νῦν δ' ἔσοβ' ὡς μύς φαντὶ θυώνιχε γυμένα πᾶσας
Χ' ὦ, πρὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ὄρωπος
Οὐκ οἶδα. πάλαι σῖμος ὁ τὰς ὧδι χάλκου ὀραθείς,
Ἐκπαλύσας ὑγιὴς ἐπάλιν' θ' ἑμὸς ἡλικιώτας.
Γλυσοῦμαι κἠγὼ δίαπόντος, οὔτε Κάικος,
Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δ' ἔτις ὁ τραπώτας
Θ. Ὄφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὧν ἐπιθύμεις
Αἰχίνα. ἁ δ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥστ' ἀπολιμεῖν,
Μισθοδόπας πολεμαῖος. Αἰ. ἐλευθέρω ὅιος. Θ. ἄριστος.
Αἰ. Τἄλλα δ' ἀνὴρ ποιός τις ἐλευθέρω ὅστις ἄριστος.
Θ. Εὐγνώμων. φιλόμουσος. ἐρωτικός. ἐς ἄκρον ἀδύς.
Εἰδὼς γὰν φιλέοντα, γὰν οὐ φιλέοντ' ἐπὶ μᾶλλον,
Πολλοῖς πολλὰ δίδους. ἀτυδύμως οὐκ ἀπαμύνων,
Οἷα χρὴ βασιλῆ. ἀτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ὧδι πάντι
Αἰχίνα. ὥστ' εἶπι κατὰ δίξιὸν ὦμον ἀρέσκει

Αἰ. Ὠργεῖος κἠγών, καὶ θεσσαλὸς ἱππόδιώκτας
ἄμφω καὶ κλεύγικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
Ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοφα νεοσσώς.
Θηλάζοντά τε χοῖρον. αἰῶξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς
Εὐώδη τετόρων ἐτέων. χεδὸν ὡς ἀπὸ λαιῶ.
Βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη. ἦς πότος ἀδύς.
Ἦλθε δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐμοὶ χεῖσθαι ἄκρατον.
ὦ πῦος ἤθελ' ἔκασος, ἔδει μόνον ὦπνος ἐπεῖν.
Ἀμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδ' ἐδόκσο,
Αδ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. πίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν,
Οὐ φθεγξῇ; λύκον ἆδες; ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς ἆσεν.
Κἤφατ' ἔτ' ὐμάρεωσκεν, ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄφας.
Ἐστι λύκος. λύκος ἐστὶ λάβα τῷ γείτονος ἰός,
Εὐμάκης ἀπαλός. πολλοῖς δοκέων καλὸς ἤμες.
Τούτῳ γὰν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
Χἀμὶν τοῦτο δι' ὠρὸς ἔγεντο πρὸ ἤσυχα οὐτῶς.
Οὐμαὶ ἐξήπαξα μάταν ἆς ἄνδρα γενειῶν.
Ἦλθ' ὀδὼν πόσσος τοὶ τέτταρες ἐν βαθὺ ἤμες,
Χὤ λαριοτχίος γὰν ἐμὸν λύκον ἄφλεν ἀπ' ἀρχᾶς
Θεσσαλικόν τι μέλισμα. κακαὶ φρένες. ἃ δὲ κυνίσκα
Εκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ πρὶ μα τρί
Παρθένος ἐξαίφνης κόλπῳ ἐπιθυμίνασα.
Τᾶμος ἐγών, γὰν ἴσγς τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
Ηλασα. κἄλλαν αὖθις, ἀειρύσασα δὲ πέπλως,
Ἐξω ἀπῴχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔτι ἀρέσκω;
Αλλος τοι γλυκίων ὑπικόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα
Θάλπε φίλον. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ξέοντι.

Νῦν δ' ἔτι δ' ὡδὶ καταῖος ἀφῶ τέκνον οὐδ' ἔτι κόρην.
Ἦ οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει· ἀμῶν δὲ λέλαται;
Νῦν μαὶ τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αὖθ' ἔπι κἠμὲ
λαοῖ· ταὶ αἴδ' ἄο πύλαι ναὶ μοῖρας ἀραξεῖ.
Τοῖα οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
Ἀσσυρίῳ δ' ἔσσοινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
Ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέσσε πώλοις
Ῥόδα τι· ἐγὼ δ' οἴσω γὸν ἐμὸν πόνον ὥς ποθ' ὑπέσταν.
Χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
Ἀστέρες ὐχνίλοιο κατ' αὖτυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ξ. ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Αἰ. Αἴρην πολλὰ γὸν αὖδρα θυώνιχον.
Θ. ἀμφά τοι αὐτῷ
Χ Αἰχίνη· Αἰ ὡς χρόνιος· Θ. χρόνιος·
τί δ' ἔτοι γὸ μέλημα;
Αἰ. Γραῖσομες οὐχ ὡς λῶστα θυώνιχε.
Θ. ταῦτ' ἄρα λεῖος
χ' ὠ μύσταξ πολὺς οὗτος αὖ αὐγαλεοὶ δὲ κίκυοι.
Τοιοῦτος πρώην τις ἀφίκετο συβαρικλάς.
Ὠχρὸς καὐτσόδατος· ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.
Ἠρατο μαὶ κῆνος ἐμὶν δοκεῖ, ὁ πῶ ἀλθύρω
Αἰ. Γαῖσδεις ὦ 'γαθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα κυνίσκα
ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεὶς πόκα· θρὶξ αὐὰ μέσσον.
Θ. Τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' ἀχίνα ἄσυχος, ὀξύς,
Γαὐτ' ἔθέλων κατὰ καιρὸν, ὅμως δ' ἁ πειν τί γὸ καινόν.

Νῦν δ' ἐχάρην μὲν ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν
Καὶ μετὰ ταὶ κύπριν τύμε δ' ὐτέρα ἐκ πυρὸς εἶλεν
ὦ γύναι· ἐσκαλέσασα τὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
Αὕτως ἠμίφλεκτον· ἔρως δ' ἄρα καὶ λιπαραίου
Πολλάκις ἀ φαίσιος στέλας φλογερώτερον αἴθει.
Φράζεό μευ γὰρ ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο τὼ τύγα στελαία.
Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκβαλάμθιο
Καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔπι δ' ἔμνια θερμὰ λιποῖσαν
Ἀνέρος· ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δ' ἔοι' ἀ τάχυπειθὴς
Χειρὸς ἐφαψαμθίη μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.
Καὶ τᾷ χὐ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο καὶ τὰ πρόσωτα
Θερμοτέρης ἢ πρόσθε καὶ ἐμβυρίσδομες ἀδύ.
Χὠς κατοι μὴ μακρὰ φίλα βουλέοιμα στελαία
Ἐπράχθη τὰ μέγιστα· καὶ ἐς πόδον ἤνθομες ἄμφω.
Κοὔτι τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμφατο μέσφα τοι ἐχές.
Οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ' ἦν θέμοι ἄττι φιλίσδας
Μάτηρ τὰς τεὰς αὐλητρίδος· ἄ, τε μελιζοῦς
Σάμερον αἰἰχα πορτὶ πρὸ οὐρανὸν ἔτρεχον ἴσοι.
Λὼ ταὶ ῥοδόπηχυν ἀπὸ ὠκεανοῖο φέροισαι.
Κἠπεί μοι ἄλλα τε πολλά, καὶ ὡς ἄρα δ' ἔλφις ἔρατται
Κἤτι μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρὸς
Οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν· ἀτὰρ τόσον· ἀὲν ὄρωτος
Ἀκρατόν τε πέχει τὸ· καὶ ἐς τέλος ὤχετο φεύγων.
Καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δῶματα τῆνα πυκάσδην.
Ταῦτά μοι ἄξεινα μυθύσατο· ἐστὶ δ' ἀληθής.
Ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἔφοιτη.
Καὶ παρ' ἐμὶν ἐπίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλταν

Εἰς ἐμὰ δώματα δ' ἔλφιν· ἐγὼ δ' ἔνιν ὡς ἐγόησα
Αρτι βύρας ὑπὸρ οὐδὸν ἀμφιβόμβον ποδὶ κούφῳ,
Φραίζεό μοι τὸν ὄρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
Πᾶσα μὲν ἐψύχην χιόνος πλέον· ἐκ δὲ μετώπω
Ιδρώς μοι κοχύδισκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·
Οὐδ' ἐπιφωνᾶσαι δυνάμην· οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
Κνυζῶνται φωνοῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα
Αλλ' ἐπάγην δ' αὖθι καλὸν χρόα παντὸς ἐοῦσα.
Φραίζεό μοι τὸν ὄρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα
Καί μ' ἔσιδ' ὠὴν ὥρης ἔτι χρόνος ὄμματα πήξας,
Εἶσε δ' ἔτι κλιντῆρι καὶ ἑζόμενος φάρο μῦθον
Ηρά με σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώθην
Ρηϊτὸν καὶ χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλήσου.
Ες τὸ τεὸν καλέσασα πόδι στέγος, ἤμεν παρήμεν.
Φραίζεό μοι τὸν ὄρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
Ηνθον γὰρ κἠγὼ καὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ὄρωντα
Η τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός.
Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διωνύσοιο φυλάσσων,
Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν Ἡρακλέος ἱερὸν ὄρνος
Ραιπτὸν ἐπορφυρέῃσι πολυζώστροισιν ἑλίκεσσι.
Φραίζεό μοι τὸν ὄρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
Καί μ' ἐδέχεσθε· τὰ δ' ἧς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
Καὶ καλὸς παῖς ποσὶ μετ' ἀθρόοισι καλεῦμαι.
Εὖδον τ' εἶκε μόνον τὸ καλὸν σῶμα τεὸς ἐφίλασα
Εἰ δ' ἀμὰ μ' ὤθει τε καὶ αὐρα εἶχετο μοχλῷ.
Παῖτως καὶ τελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
Φραίζεό μοι τὸν ὄρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.

Ἦλθ' οὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν οὖ τὰ λύκωνος,
Εἶδον δ' ἐλφινόμου τε καὶ εὐδαίμωσον ἰόντας
Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς.
Στήθεα δ' ἐστίλβοντα πολὺ πλέον ἢ σὺ σελαίνα.
Ὡς ἀπὸ γυμναδίοιο καλὸν πόνον ἅρπαλι πόντων.
Φραίξεό μοι τὸν ὁδῶθ' ὅθεν ἵκετο πότνια σελαίνα
Χὠς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι πρὶν θυμὸς ἀάφθη
Δειλαίας. τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. κοὐδέ πω μοῦσας
Τήνας ἐφρασάμην οὐδ' ὡς πάλιν οἶκαδ' ἀπῆνθον,
Ἔγνων. ἀλλὰ μέ τις κατυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
Κεἰμὴν δ' ἐν χλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
Φραίξεό μοι τὸν ὁδῶθ' ὅθεν ἵκετο πότνια σελαίνα.
Καί μοι χρὼς μὲν ὁρῖος ἐγίνετο πολλάκι θαλῶ.
Ἐρρύην δ' ἐκκεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αἱ δὲ λοιπαὶ
Οὔτ' ἔτ' ἦς καὶ δ' ἔρμα. καὶ ἐς πίνος οὐκ ἐπόησα.
Ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅππ' ἐπάδεν.
Ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρὸν, ὁ δὲ χρόνος αὖτο φθύγων.
Φραίξεό μοι τὸν ὁδῶθ' ὅθεν ἵκετο πότνια σελαίνα.
Χοὔτω τᾷ δούλᾳ τὰν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
Εἰ δ' ἄγε θέσυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ πμα χος
Πᾶσαν ἔχομε τάλαιναν ὁ μύνδιος, ἀλλὰ μόλοισα
Τήνιστον ποτὶ τὰν πμαγήποιο παλαίστραν.
Τηνεὶ γὰρ φοιτῆ, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.
Φραίξεό μοι τὸν ὁδῶθ' ὅθεν ἵκετο πότνια σελαίνα.
Κἀπεὶ κἠνίν ἐόντα μάθοις μόνον, ἅσυχα νεῦσον.
Κἠφ' ὅπα μαίθα τὺ καλεῖ κἠφάρεο τᾶδε.
Ὡς ἐφάμην. ἄδ' ἦλθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρουν

Καὶ τῶ λοιμαίνονται ἀν' ὥρεα κὴ θοαὶ ἵππωι.
ὥς κὴ δ' ἐλφιν ἴδοιμι κὴ ἐς τόδι δῶμα βαλοῦσαν
Μαινομένω ἴκελον, λιταρὰς ἐκλοσθε παλαίτρας.
Ιῦγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν πρὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τοῦτ' ἄρω τὰς χλαίνας τὸ κραάντεδον ὤλεσε δ' ἔλφις
Ω γὼ νῦν πίλλοισα κατ' ἀγρίω ἐν πυρὶ βάλλω.
Αἰ δ' ἀ ἔρως αἰαρὲ τί μὺ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
Εμφὺς ὡς λιμνᾶ τις ἄπαν ἐκβδέλλα πέπωκας.
Ιῦγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν πρὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Σαῦραί τοι τρίψασα πρὸν κακὸν αὔριον οἴσω.
Θέσυλι νῦν δὶ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπέμαξον
Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἃς ἔπικὴ νῦν
Εκθυμῶ δ' ἔθεμαι. ὁ δέ μὺ λόγον οὐδένα ποιεῖ.
Καὶ λέγ' ὤπιφθύζοισα τὰ δ' ἐλφιδος ὀστέα πάσσω.
Ιῦγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν πρὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν δὴ μὺννεοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δ' ἀκρυσῶ.
Εκπύος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
Ην θ' ἁ τῶ ὑβούλοιο καπναφόρος ἄμμιν ἀναξῶ,
Αλσος ἐς ἄρτιμιδος. τᾶ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα
Θηρία πομπεύεσκε πορισταδόν· ἐν δὶ λέαινα.
Φράζεό μὺ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
Καί μ' ἁ θυμαρίδα θρᾶσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις
Αγχίθυρος γαίοισα κατεύξατο κὴ λιταύσε
Ταὶ πομπαὶ θάσαθαι· ἐγὼ δ' ἐς οἶα μεγάλοις τος
Ω μάρτυν· βύοσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
Καὶ μφιπεπλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς κλειφίτας.
Φράζεό μὺ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.

ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἐμὰν ἴασιν· ἐγὼ δ' ὠὶ δ' ἐλφιδὶ δ' ἄφναν
Αἴθω, χὠς αὐτὰ λακεῖ μέγα καὶ σὺ ρίσασα
Κὴζα τίνης ἀφθῇ, κοὐδὲ σποδὸν εἴσομες αὐτᾶς.
Οὕτω τοι καὶ δ' ἔλφις ἐνὶ φλογὶ σὰρξ ἀμαθύνοι.
ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα,
Ὡς τοῦτον τὸν χαρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάχω,
Ὡς τᾶκοιθ' ὕτως ὅρατος ὁ μύνδιος αὐτίκα δ' ἔλφις.
Χὠς δίνει θ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὡς κεῖνος δίνοι τὸ πρὸ ἀμετέρησι θύραισιν.
ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
νῦν θύσω τὰ σίθυρα, τὺ δ' ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν ἅδα
Κινήσας ῥᾴδ' ἄμαντα. καὶ εἴ τι σὸν ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέσπυλι ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πόλιν ὠρύονται
Ἀθεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἠνί δὲ σιγᾷ μὲν πόντος· σιγῶντι δ' ἄηται
Ἀδ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στόρνων ἔντοσθεν ἀνία.
Ἀλλ' ὠὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι· ὅς με τάλαιναν
Ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ παρθένον ἡμέν.
ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἐς τρὶς ἀσπασίαν σὲ καὶ τρὶς τάδε πέντια φωνῶ.
Εἴτε γυνά τίνῳ παρακέκλιται· εἴτε καὶ ἀνήρ.
Τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον πόκα Θησεὺς φαντὶ
Ἐν δίᾳ Ἀριάδνας. ἴυγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἰσσομανὶς φυτόν ἐστι παρ' Ἄρκασι· τῷ δ' ὅλαι πᾶσαι

Καὶ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΔΩΡΙΔΙ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.Β.

Ἄμοι ταὶ δ' ἄφναι· φόρβειτυ
λι· τᾶ δὶ τὰ φίλτρα.
Στέφον τὰν κελέβαι φοινι
κέῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ὡς γὰν ἐμὰν βαρυνοῦντα φί
λαν καταβύσομαι αὖδρα,
ὃς μοι δωδεκατᾶος ἀφ' ὧ τᾶλας οὐδὲ πρὸ ἴκει
Οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ξοοὶ ἁμές,
Οὐδὲ θύρας ἄραξεν αὐάρως· ἦρά οἱ ἄλλα
ὤχετ' ἔχων ὅτ' ὄρως τὰ χινὰς φρένας ἄτ' ἀφροδίτα.
Βασδύμαι πρὶ ταὶ πιμαγήτοιο τὼ κλαίτραι
Αὔριον, ὥς γιν ἴδω καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ
Νῦν δ' ἔνιν ἐχθυέων καταβύσομαι· ἀγὰ σελαία
Φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ προταείσομαι ἄσυχα δαῖμον.
Τᾶ χονίαθ' ἑκάτα; ταὶ καὶ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων αἰάτ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
Χαῖρ' ἑκάτα δαμόλπα, καὶ ἐς τέλος ἄμμαν ὄπαδει
Φάρμακα τοῖα θέρδοντα χερείονα, μήτε τι κίρκης,
Μήτε τι μηδείας, μήτε ξανθᾶς πολυμήδας.
Ἰῦγξ ἔλκε τύ τῆνον ἐμὸν πρὸ δῶμα τὸν αὖδρα.
Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀγὲ τίθεισε
Θέστυλι δειλαία· τᾶ τὰς φρένας ἐκτὸς ἔπασαι.
Ἦρά γέ πι μυσδρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα πέτυγμαι;
Ῥάδια ἄμμα καὶ λέγεται ταῦτα· τὰ δ' ἔλφιδος ὀστία πάσω.

Γασάων γὰρ ὄρως ἁ ψαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν·
Αργείῳ τῶ παιδὶ, κατ' ἠρι τὸ δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
Αβρόος, ὡς ὅτε τυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ
Αβρόος ἐς πρῶτον· νωΐτας δ' ἔτις εἶπεν ἑταίροις,
Κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖτ' ὄπλα, πηδητικὸς οὗρος·
Νύμφαι μὲν σφετέροις τῶν γύναισι κοῦρον ἔχουσαι,
Δακρυόεν τ' ἀγανοῖ τῶ παρεψυχῶντ' ἐπέεσσιν·
Αμφιτρυωνιάδας δὲ τὰ ραστόμενος πολὺ παιδὶ
Ωιχετο μαιωτῆι λαβὼν δύ' ἀμαξιὰ τόξα.
Καὶ ῥόψαλον, τό οἱ ἀεὶ ἐν χαλδαίνε δεξιτερὴ χείρ·
Τρὶς μὲν ὕλαι ἤυτεν ὅσον βαθὺς ἤρυτε λαιμός,
Τρὶς δ' ἀρόωσ ὑπακοῦσαι· ἀφαιὰ δ' ἴκετο φωνὴ
Ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα χεδόν εἶδετο πρῆσσω
Ως δ' ὁπότ' ἠΰ γένειος ἀπ' ὤρεος ἠθροϊλὶς ἐσακούσας
Νεβρῶ φθεγξαμένας τὰς ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
Ἐξ ὕλας ἐσύθυσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα,
Ηρακλέης τοιοῦτος· ἐν ἀτρίῳ οἷσιν ἀκαίθους
Παῖδα προϊὼν διδόατο· πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον·
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλωόθεν ὅστις ἐμοῦγε
Οὔρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα ποιεῖ.
Ναῦς μὲν ἅρμεν' ἔχουσα μεταρσία ἦεν παρεούσα·
Ἰφία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ηρακλῆα μόνοντες· ὅδ' ἅ πρὸς ἄγυιαν ἔχωρει
Μαινόμενος, χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἢ παρὰ μοῦσεν·
Οὕτω μὲν καλλίστας ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται·
Ηρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιγυαύταν·
Οὕνεκεν ἠρώησεν τριακοντάζυγον ἀργώ·
Ρεξὸς δ' ἐς κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν,

Αλκμήνας υἱὸς μᾶλλα τὸς ἥρωϊνας.
Σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας δύ' ἕλκων ἐς ἄργω.
ἅτις κυμωεᾶν οὐ χὴ ψατο σὼν δρομάδων ναῦς.
Αλλὰ διεξαΐξε βαθὺν δ' εἰσέδρα με φᾶσιν,
Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσαν
ἅμος δ' αὖ τέλλοντι τελειάδες, ἑξαπαὶ δὶ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη.
Τῖμος ναυτιλίας μεμνάσκεται θεῖος ἄωτος
Ηρώων. κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἄργω.
Ελλάσσονται ἵκοντο νότῳ τρίτον ἅμαρ ἀέντι.
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο πρόπρον πόδος. ἔνθα χιανῶν
Αὔλακας δύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
Εκβαίντες δ' αὖθι νατὰ ζυγὰ δ' αἶπα τένοντο.
Δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν ὁρέσαντο χαμεύνην
Λειμὼν γὰρ σφιν ἔκειτο, μέγα τι βάθος ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξύ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
ᾧ χεν ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων.
Αὐτῷ θ' ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι.
Οἱ μίαν ἀμφοτέροισιν ἀεὶ δαίνυντο πρόπεξαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κρατὶ ἐνόησεν
Εἰμὶ ὼ ἐν χόρτῳ, πολλὴ δὲ θρία πολλὰ πεφύκει
Κυπείρου τε χελιδόνιον. χλοερόντα δ' ἄϊαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ ἁλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἁρπίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώτας,
Εὐνίχα, καὶ μαλίς. ἔαρθ' ὁρόωσα νύχεια.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεὶ χε πρὸς τὸ πολυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμενος, τοὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσιν ἔφυσαν.

ἦπυ γὰρ χαροπὸν γαμμήδια πολλὰ βοτᾶ,
Λυδίην ἴσον ἔχειν τὰ τρυφὰ τόμα, χρυσὰν δὲ πρίν
Βύθονται μὴ φαῦλον ἐτὶ τύμβον ἀργυραμοιβοί.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥ' ΡΑΚΟΣΙΟΥ. ΥΛΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Ὦ χ' ἁμὶν γὰν ὄρωτα μόνοις ἔτι
ὡς ἐδοκοῦμες
Ὁ Νικία, φᾶτιν τοῦτο θεῶν πόκα
τέκνον ἔγεντο.
Οὐχ ἁμὶν τὰ καλὰ τὼρά τοις κα
λὰ φαίνεται ἤμες,
οἰ θνατοὶ τὼλόμεθα. τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
Ἀλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος ἥρως
ὃς γὰν λὶν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος ὕλα, τῷ πὰν ποκαμῖδα φορβοῦντος,
Καίμαν παῖτ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον ἦα
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χωρὶς δ' οὐδ' ἐπὶ νᾶς. οὐδ' ἁμέσον ἄμαρ ὄροιτο.
Οὐδ' ὄχ' ἁλυκτάοντος ἀπατρέχει ἐς διὸς ἀώς.
Οὐδ' ὅπτ' ὀρταλίχοι μυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῶεν.
Σεισαμένας τὼερᾶ ματρὸς ἐπ' ὀφθαλόεντι τετόρφᾳ
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς τὸ πνάμενος εἴη
Αὐτῷ δ' οὔ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν αἶδρ' ἀποβαίη.
Ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπεμε τὰ κῶας ἰήσων
Λἰσονίδας, οἰδ' αὐτῷ ἀριστῆες σὺν ἔπονθ'
Πασσᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι· ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χ' ὁ παλαιργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκόν

Συμποσίων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
Τόσσον ἐμοὶ δοκέεις τὺ φανεὶς σμερδαλὸν ὑπὸ φάεϊ
Ἀελίου φρύσσοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥστις.
Εἴθ' ὁμαλοὶ πωλοίσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ὄρεσσιν
Νῶϊν ἑπόμενοι μέλποιμεν δὲ γενοίμεθα καὶ ἐγὼ ἀοιδά.
Δοιὼ δὴ πινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
Φῶθ' ὁ μὲν, εἰ σώνιλος, φαίην χ' ὑμυλαϊάσδων,
Τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὤσχεν ὁ θεσπαλὸς εἰπιαίπαν,
Ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ· ἦ ῥα τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλιν αὖδρες· οὐκ αὖ τε φίλησ' ὁ φιλήσας.
Εἰ γὰρ πῦτο πάτερ κρονίδα πέλοι· εἰ γὰρ ἀγείρω·
Ἀθανάτοι γενεαὶς δεδικοσίηφιν ἔπειτα
Ἀγγελέειν ἐμοί τις αὐεξόδους ἀς ἀχόρυτα,
Ἠὲ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω,
Πᾶσι διὰ στόματος μᾶλλ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
Ἀλλ' ἤτοι τύτων μὲν ὕπερτεροι οὐρανίωνες
Ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσι· ἐγὼ δ' ἔσσομαι ὃν καλὸν ἀοιδῶν,
Ψεύδεα ῥινοὺς ὑπερθεν ἀραυὰς οὐκ ἀπαφυσῶ.
Ἦν γὰρ καί τι δάκνῃς, τὸ μὲν, ἀβλαβὲς δύνυς ἔβηκας
Δικμάσιον δ' ὤνασας, ἔχων δ' ἔσσι μέτρον ἀοιδῆς.
Νισαῖοι μεγαρῆες ἀριστεύοντες ὀρέτμοις,
Ὄλβιοι οἷοί πε, τὸν ἀπείρονα ὡς περὶ ἄλλων
Ξείνων τιμήσασθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἰεὶ οἱ πρὸ τύμβον ἀολλέες εἰαρινῇσι
Κοῦροι ὁρίδ μαίνονται φιλήματος ἄκρα φορέσθαι.
Ὃς δ' ἔκε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὼν πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν.
Ὄλβιος ὅς τις παισὶ φιλήματα χείνα δίδυται.

Αμάτηρ ἀδίκει μεμόνα· καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
Οὐδὲν τῶν πρὸχ ὅλως πρὶν φίλημεῖσιν ὑποδραμεῖν
Καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐσ' ἄμαρ ὁρῶσά με λευκὸν ἐόντα·
Φασῶ τὰν κεφάλαν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μέλαν
Σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῆ· ἐπεὶ κἠγὼν αἰῶμαι·
ὦ κύκλω, κύκλω, τᾶ τὰς φρένας ἐκτετόρησαι;
Αἰχ ἔνθων ταλάφας τε πιέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
Ταῖς ἄρνεσι φοβοῖς τὰ χαλεπὸν πολὺ μᾶλλον· ἔχοις νοῦν
Ταὶ τωὰ ρεοῖσαν ἄμελγε· πιὸν φεύγοντα διώκεις·
Εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίονα ἄλλαν·
Πολλαὶ σὺμ τωὰ σδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται
Κιχλίζοντι δὲ τᾶσδι· ἐτὼν κ' αὐταῖς ὑποκοίσω·
Δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγὼ νῦν φαίνομαι ἥμες·
Οὕτω τοι πρόφαμος ἐπὶ μανέρον ὄρωτα
Μουσῶσδων, ῥᾴων δὲ διᾴγ' ἢ χρυσὸν ἐδώκεν.

ΑΙΤΗΣ. ΙΑΚΩΝ. ΤΗΙ ΚΟΙΝΗΙ ΙΑΔΙ.

Λυθεὶς ὦ φίλε κοῦρε τρίτην σὺν
νυκτὶ κἀμοί
Η ἦλυθες; οἱ δὲ πεθοῦντες ἐν ἄμα
πηγεράσκοισιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσσον μᾶ
λον βραβύλοιο
ἄλλο. ὅσσον οἷς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός.
ὅσσον τᾷ θενικᾷ προφορέᾳ τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφρότερος μοχθῶν εβρός. ὅσσον ἀπ' ὤν

Τίν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἁμᾶ κἠμαυτὸν ἀείδων·
Πολλά μ' ὐκτὸς ἀωρὶ πρεφώδησέ τοι ἑνδεκα νεβρώς
Πάσας μαμνοφόρως, καὶ σκύμνως τεσσαράς ἁρκτῶν·
Ἀλλ' ἀφίκεο τὰ πάρος μὲ καὶ ἕξεις οὐδὲν ἔλασσον·
Ταὶ γλαυκαὶ δὲ θάλασσαν ἔα τὸ χόρσον ὀρέχειν
Ἀδίον ἐς τὠντρω παρὲμὶν τὰν νύκτα διάξεις·
Ἐντὶ δ' ἀφνειὰ τήνει, ἐν τὶ ῥαδιναὶ κυπάριοσοι·
Ἔστι μέλας χιὸς· ἔστ' ἄμπελος ἀγλυκύκαρπος
Ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ· τὸ μὲν ἀπόλυσ' ἐνδρεος αἴτνα
Λῦκας ἐκ χιόνος τὸ γὰ μβροσίαν τροίητι·
Τίς καὶ τῶν δὲ θάλασσαν ἔχειν ἢ κύματ' ἔλοιτο·
Εἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμες·
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ στοδόφ' ἁ καμάπυρ τῦρ
Καιόμενος δ' ὐκτὸς, καὶ τὰν ψυχὰν αὐέχοιμαν,
Καὶ τὸν ἔνεο φθαλμὸν τῷ μὲν γλυκερώτερον οὐδέν·
Ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁμάτηρ βραγχιόχοντα·
Ὡς κἀπὸ δυσὶν ὤπιν· καὶ τὰν χορὰ τὸς ἐφίλασα·
Αἰμὲν τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἁρίνα λυκά·
Ἢ μάκων ἁ σαλαὰ ὄρυθρά τε γαπαγώνιε χοισαν·
Ἀλλὰ τὰ μὲν θόρεος· τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
Ὡς τ' οὐκ αὐτοὶ τοῦτα φόρειν ἅμα πάντ' ἐδυνήθην·
Νῦν μαὶ ὦ κορίοννυν αὐτόγα, νεῖντε μαθοῦμαι
Αἴκά τις σὸν ναὶ πηέων ξένος ὧν δ' ἀφίκηται·
Ὥσκεν ἴδω τί πρὸ ἀδὺ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὔμμιν·
Ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξένθοι σα λάθοιο,
Ὡς πὸρ ἐγὼν νῦν ὧδι καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν·
Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,
Καὶ τυρὸν πᾶξαι· τάμασον δ' ἰμεὶς ἀνεῖσα.

Αλλ' ὀρθαὶς μανίαις, ἀγέτω δὲ πάντα παρ' ἔργα.
Ρολλάκι ταὶ οἶες πρὶν τ' αὐλίον αὐταὶ ἀπ' νδον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν γαλάτειαν ἀείδων
Αὐτοῦ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιόεσσας
Ἐξ ἀοῦς· ἔχιστον ἔχων ὑπὸ καρδίον ἕλκος.
Κύκλωψ ἐκ μεγάλας τό οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμνον.
Αλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
Υψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἀείδε τοιαῦτα.
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη,
Λευκοτέρα πάκλας προτιδεῖν· ἁπαλωτέρα ἄρνος
Μόσχω, γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
οἰτῆς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃμε.
Οἴχῃ δ' εὖθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇμε.
φεύγεις δ' ὥσπερ ὅϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ηρᾴθην μὲν ἔγω γέτευ ὦ κόρα, αἴκα πρῶτον
ἦνθες ἐμᾶς ὀΐω ματρί, θέλοισ' ὐαχίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρεος δρέψαθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Γαίεσθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδὲ πόησα
Ἐκ τήνω δύναμαι πῦρ δ' οὐ μέλει οὐμὰ δί' οὐδέν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα πόθος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκα μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς πέταται παρ' ἀτέρων ὡς μία μακρά.
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔασι· μάτεια δὲ εἰς ἐπὶ χείλει.
Αλλ' ὠνὴρ τοιοῦτος ἐών, βωτὰ χίλια βόσκω.
Κἠκ τοὔλω τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω.
Τυρὸς δ' οὐλείει μοι οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ,
Οὐχειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπάρχεες αἰεί.
Συρίσδην δ' ὡς οὔτις ἐπίσταται ὧδε κυκλώπων,

ἢ ξέφυρον βλέπω; Ἀφ. πωαίνεται ὁ τάχυς οὗτως,
Σῖτον, ἁλοιῶντες φεύγειν τὸ μεσαιβρινὸν ὕπνον.
Ἐκ καλαμῆς ἄχυρον τε λέβει· τηνος δὲ μάλιστα
Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
Καὶ λήγειν δύσοντος, ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχω παῖδος βίος· οὐ μελεδαίνει
Τοὐνὸν τὸ πιεῖν ἐχχύντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
Καλλιον ὦ πιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν εἶδεν
Μὴ πιτάμενς τὴν χεῖρα κατὰ πρίον τὸ κύμινον.
Ταῦτα χρὴ μοχθοῦντας ἐν ἁλίῳ αὐδρας ἀείδειν.
Τὸν δὲ πιὸν βουκῶν ἐρέπει λιμενὸν ὄρωπα
Μυθίσδειν τᾷ ματρὶ κατ' οὐναὶ ὀρθρυοίσᾳ.

ΚΥΚΛΩΨ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑ.

Υδὲν πρὸ τοῦ ὄρωπα πιφύκει φάρμακον ἄλλο
Ο Νικία, οὔτ' ἔγχιστον ἐμοὶ δοκεῖ οὔτ' ἐπίπασον,
Ἢ ταὶ πιερίδες, κοῦφον δ' ἐπὶ πτερὸν καὶ αὐδὴν
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπις· δύσκριν δ' οὐράδιόν ἐστι.
Γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πιφιλαμένον ἐξοχα μοίσαις.
Οὕτω γ' οἰωρᾶίτα διᾶ γ' ὀκύκλωπ' ὁ πάρ ἡμῖν
Ὠρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς γαλατείας
Ἄρτι γενειάσδων πρῶ τὸ στόματ' ὠς κροκάφως πί-
ἤρατο δ' οὐ πρόδοις οὐ μάλοις οὐδὲ χιχίνοις.

Β. Μωμᾶσθαι μ' ἄρχη τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πηὸν τος
Αλλὰ κὴ ὢ φρόντιγος ὄρως, μηδ' ἢ μέγα μυθῦ.
Μ. Οὐ μέγα μυθῦμαι; τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λαΐον.
Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλλυ. ἄδιον οὔ τως
Εργαξῆ. κὴ μὰν πρότερον πχα μοισικὸς ἦθα.
Β. Μῶσαι πιερίδες σῦαείσατε τὰν ῥαδίναν ἢμοι
Γᾶν δ' ὤν γὰρ χ' ἅμαθε θεαί, καλὰ πάντα πρέπει τι.
Βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέον πὶ τὺ πάντες
Ιχνάν, ἁλιόκαυσον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ κὴ ἄγραπτα ὑάκινθος,
Αλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις πάντων τὰ λέγονται
Α αἶξ τὸν κύπσον· ὁ λύκος τὰ αἶγα διώκει.
Αγόρασιος τὤροτρον· ἐγὼ δ' αὖ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθεμοι ἃς ὅσα κροῖσον· ἔχειν πχα φαντὶ πτερόεντα.
Χρύσεοι ἀμφότεροι τ' αὐακείμενα τᾷ Ἀφροδίτᾳ,
Τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοντα, κὴ ἁ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλλον,
Σχῆμα δ' ἔγωκὴ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀσταγάλοιτους
Λφωνὰ δὲ τρύχνος, τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν
Μ. Ἢ καλὰς ἄμμε πρινῶν ἐλελίχθη βῶκες ἀοιδάς.
Ως δὺ τὰν ἰδέαν τὰς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ ὠώγωνος, ὃν ἀλθίως ἀνέφυσας.
Θᾶσσ' ἢ κὴ τὼ τὰ τὸ θείω λιπόρρα.
Δάματερ πλύκαρπε, πλύσταχυ τοῦτο τὸ λαΐον
Εὐεργόντειη κὴ καρπιμον ὅτι μάλιστα.
Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα μὴ σαριῶντις
Εἴπρι, σύχινοι ἀνδρες, ἀπώλετο χοὗτος ὁ μαθός.
Ες βωρέην ἀνέμων τὰν κόρθυος ἀτομὴν ὑμῖν

Οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον· οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι· οὓς μὲν ὄρνιτες
γαθδοῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῶ δηλήσατο χέρκα.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Κ. ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Ε Ργατίνα βουκῶ ἐ· τί νῦν ὤξυρε τὰ' πόνθεις;
Οὔτι γὰν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ
ὡς τὸ πρίν, ἄϊτες.
Οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ ἡγατίον·
ἀλλ' ἀπολεῖσθε.
ὥσπερ ὅϊς ποίμνας, ἃς γὰν πόδα κάκτος ἔτυψεν·
Ποιός τις δείλαι τὶ κατὴν ἐν μέσῳ ἅματος ἐσπᾷ·
ὅς νῦν ἀρχόμενος τὰς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις.
Β. Μίλων ὄψαμάτα πετρας ἀπὸ μὰ τεράμνου,
Οὐδαμά τι σὺν ἐβὰ ποθέσω τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μ. Οὐδαμά· τίς δὲ πόθος τῶν ἐκποθεν ἐργάτα αἰδρεί·
Β. Οὐδαμά νυν σὺν ἐβα τι ἀγυπνήσαι δι' ὄρωπα;
Μ. Μὴ δὶ ξυμβαίη· χαλᾶτὴν χορίων κύνα γδοῦσαι·
Α. Αλλ' ἐγὼ ὦ μίλων ὄραμαι χεδὸν ἐν δεκαταῖος.
Μ. Εκ τοίθω αὐτλεῖς δ' ἄλλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄζος·
Β. Τοιγάρτοι τρὸ θυρᾶμβ ἀπὸ τσόρω ἄσκαλα ταῦτα.
Μ. Τίς δ' ἐτυ τῶν παίδων λημαίνεται. Β. ἀπολυβῶτα
ἄ τραι ἀμῶντιοι παρ' ἰτσοχίωνι πταύλει·
Μ. Εὕρεθεὸς γὰν ἄλιτρον· ἔχᾳς πάλαι ὧν ἐπεθύμεις·
Μάντις τοι τὰν νύκτα χροίζεται ἀκαλαμαία

ἐν τοθ' ἕν· ἄλλοθεν δὲ τοτιχρίνοιτο μθμαλκας.

Δ. Αδὺ μὲν ἀμθχος γαρύεται ἀδὺ δὲ χ' ἁβῶς.
Αδὺ δὲ χ' ἁσύριγξ· χ' ὠβωκόλος, ἀδὺ δὲ κηγών.
Εντὶ δ' ἐρωι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν, στιβὰς· ἐν δὲ νέναται
Λθκαῖν ἐκδ' αμαλαῖν καλὰ δ' ὄρμαπα, τάς μοι ἁπάσας
Λὶψ κόμαρον πρωΐσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐπίναξε.
Τοῦ δὲ βοτρύος φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω
ὅσσον ὁρῶντα πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκοθειν.
Οὔ τοι δ' ἄφνις ἀμὶν ἐμίν· οὔ τοι δὲ μεταλκας.

Μ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κηγὼ καλὸν αὖ τρον ἐνοικῶ
Κοίλας ἐν πέτρησιν, ἔχω δ' ἔτι ὄσσα ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται· πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾶ καὶ παρὰ ποσὶ κῶα κεῖνται.
Εν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ξύει, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
Φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δ' ἔπι οὐδ' ὅσον ὤραν
Χείματος· ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
Τοῖς μὲν ἔπειτα τάγησα καὶ αὐτίκα δ' ὧρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, ταὶ μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
Λὐτοφυᾶ· τὰν οὐδ' αὖ ἴσος μωμάσατο τεκτων.
Τήνῳ δὲ τρόμβωι καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς
Σιτήθην, πέτραισιν ἐν ἰχαρίοισι δοκεύσας,
Ρέντε τὰ μὼν πέντ' οὖσιν ὁ' ἐγκαναχήσατο κόχλω
Βωκολικὰ μῶσά μ' ἄλαο· χαίρετε φαίνετε δ' ὦδαὶ
Ταὶ πρὶν ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
Μηκέτ' ἔπι γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσης
Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἀμῶσα καὶ ὠδά.
Τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Αδ᾽ ὺ δὲ χ᾽ ὠμόχος γαρύεται, ἀδ᾽ ὺ δὲ χ᾽ ἁβώς.
Αδ᾽ ὺ δὲ Ἰφθορέος παρ᾽ ὕδωρ ῥέον ἀηθριοκοιτῆν,
Τᾷ δρυΐ ταὶ βάλανοι κόσμος. τᾷ μαλίδι μᾶλα.
Τᾷ βοΐ δ᾽ ἀμόχος. τῷ βωκόλῳ αἱ βῶες αὐταί.
ὡς οἱ παῖδες ἄειναν. ὁδ᾽ ἀμπρόλος ὧδ᾽ ἀγόρευεν.
Αδ᾽ ὑπὸ τὸ μάτοι καὶ ἐφίμερος ὧδ᾽ ἀφνι φωνά.
Κρέσσον μελπομένω τοῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδιο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
Αἰδ᾽ ἐπλῆς με καὶ αὐτὸν ἀμ᾽ ἀμπρλέοντα διδάξαι,
Τήναν τὰν μετύλαν δώσω τὰ δίδαχτρά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὸρ κεφαλᾶς ἀεὶ τὸν ἀμολγέα πημερὶ.
ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀπίλατο καὶ πατάγησε
Νικήσας, οὕτως ὤμοι μητέρα νεβρὸς ἄλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχη καὶ ἀετράπετο φρένα λύκω
ὥτερος οὕτω δὲ νύμφα γαμεθεῖσ᾽ ἀκάχοιτο.
Κἀκ πύτῳ δ᾽ ἄφνις παρὰ πριμέσῳ ὡρᾶτος ἔγεντο.
Καὶ νύμφαν, ἄκριβος ἐὼν ἔπναίδα γᾶμθν,

ΒΟΥΚΟΛΙΣΤΑΙ. ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Ωκολιάσδιο δ᾽ ἄφνι τὺ δ᾽ ὠδᾶς ἄρχεο ὡρᾶτος.
Ε ὠδᾶς ἄρχεο δ᾽ ἄφνι. σὺν᾽ ἀψάθω δὲ μεν᾽ ἀλκας.
Μόχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ τειρόμεθ᾽ ὧδὲ ταύρως.
χ᾽ οἱ μὲν ἀμπὶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πωαίωντο.
Μηδὲν ἀπμαγελοῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδ᾽ ὀυ

Μ. ὦ πρᾶτε ταῖν λευκαῖν ἀγελαῖν αἰπόλε, ὦ βάθος ὕλης
Μυρίον, ὦ σιμαιθὺ τὲφ ὕδωρ ὄρυφοι
Εν τίνῳ γᾶ τίνος. ἰθὶ ὦ κόλε καὶ λέγε μίλῳ.
Ως πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὤνεμε.
Δ. Μήμοι γᾶν πέλοπος, μήμοι χρύσεια τάλαντα
Εἶπὲ ἔχειν, μὴ δὶ πρόσθε θέμεν αἰμῶν.
Αλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχοντυ,
Σύννομα μᾶλ' ἔσορῶν τὰν ὄκελαν ἐς ἅλα.
Μ. Δένδρι' ἐσῖ μὲν χειμὼν φοβερὸν κακὸν ὕδασι δ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ. ἀγροτῆρσι δὶ λίνα.
Ανδρὶ δὶ πανθενικᾶς ἀπάλας πόθος. ὦ πάτερ ὦ ξοῦ
Οὐμόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
Ταὶ πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξῆρχε μυάλκας.
Μ. Φείδυ τᾶν ὄρίφων φείδυ λύκε τᾶν τοκάδων μυ.
μὴ δ' ἀδίκειμ', ὅτι μικκὸς ἐών, πολλαῖσιν ὁ μάρτῳ.
ὦ λάμπυρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχειτυ;
Οὐχρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν ποδὶ νέμοντα.
Ταὶ δ' οἷες μὰ ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
Ροίας. οὔπω καμὶν θὄκκα πάλιν ἄδε φύηται.
Σίπα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πᾶσά τε πᾶσαι
Ως γὸ μὲν ὦρνες ἔχοντι, τόδ' ἐς παλάρως ἀπέθωμαι.
Δεύτερος αὖ δ' ἄφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.
Δ. Καὶ μὲ ἐκλῷ αἰπόλε Σύνοφρυς κόρα ἐχέις ἰδοῖσα
Τὰς δ' ἀμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἤμες ἔφασκεν.
Οὐμαὶ οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπρον τὸν πικρὸν αὐτᾶς.
Αλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἀμετέραν ὁδὸν ἦρχον.
Αδεῖ ἀφωνὰ τᾶς, πόρτις, ἀδὺ τὸ πνεῦμα.

Λευκὸν χαρὸν ἔχοισαν ἴσον καὶ τῶ ἴσον αὐωθεν.
Ρωάννιν σῶν ἔταξ· ἔτι καὶ γὸν δ' ἀκλυλον ἀλγῶ
Τοῦτον, ἐπεὶ καλάμος με διαχιαθεὶς διέτμαξεν.
Αλλά τίς ἄμμε κρινεῖ· τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων·
Τῆγον πῶς ἐνταῦθα γὸ αὐτόλον ἦν καλέσωμες,
ὥρα τὶ ταῖς ὄρίφοις ὁ κύων ὀφάλαρος ὑλακλεῖ·
Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν ὁδ' ἀπόλος ἦν θ' ἐπακοῦσαι,
Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄειδον· ὁδ' αὐ πόλος· ἤθελε κρῖναι·
Ρᾶτος δ' ὧν ἄειδε λαχὼν ἰὺκτὰ μωσάλκας·
Εἴ τα δ' ἄμοι βαίην ὑπελάμβανε δ' ἄφνις ἀοιδάν
Βωκολικάν· οὕτω δὶ μωσάλκας ἄρξατο ῥᾶτος·
Μ. Ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος· αἴπι μωσάλκας
Ῥῆτο χ' ὁ συρικτὰς ῥοσφιλὲς ἆσε μέλος·
Βόσκοιτ' ἐκ φυχὰς τὰς ἀμνίδας, ἦν δὶ πόχ' ἕνθη
Δάφνις ἔχων δ' ἀμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
Δ. Κρᾶναι καὶ βοταναὶ γλυκερὸν φυτόν· αἰπὺ δόμοῖον
Μουσῶσδοι δ' ἄφνις ταῦτον ἀηδονίσι·
Τοῦτο γὸ βουκόλιον ποιαίνετε· κἤντι μωσάλκας
Τεῖδ' ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα ποιμένι·
Μ. Ραντᾶ ἔαρ· ραντᾶ δὲ νομοί· ραντᾶ δὲ γάλακτος
Οὖθατα ποιδῶν καὶ, τὰ νέα τρέφεται·
ἔνθ' ἀκαλὰ ῥαῖς ἐπινίσσεται· αὖδ' αὐ ἀφορᾶμι·
Χῶ πριμὰν ξηρὸς τινόθι χἀι βοταναι·
Δ. ἔνθ' ὅις· ἔνθ' αἶγες δίδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
Σμαίεα πηροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίπτεραις·
ἔνθ' ὁκαλὸς Μίλων βαίνει ποσὶν, αὖδ' αὐ ἀφορᾶμι·
Χῶ πὰς βῶς βόσκων, χ' ἁι βόες αὐόπτερα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

ἀφνιδίῳ τῷ χαρίεντι σῶν ἥντετο
βουκολέοντι.

Δ Μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τὼ γ' ἤτην πυῤῥοτρίχω.
ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδην δεδαιδάλμω. ἄμφω ἀείδην.
Γρῶτος δ' ὢν πρὶν δάφνιν ἰδὼν ἀγάσθη Μενάλκας.

Μ. Μυκητὰν ἐτόσον ρεῖ βοῶν δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι;
φαμὶ τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἄρα χὠ δάφνις πιὼν δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.

Δ. Τοιμὰν εἰρόπεχων οἷον συρικτὰ μὴ Μάλκα.
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ πω ἄλλοις τύγ' ἀείδων.

Μ. Χρήσδεις δ' ὧν ἐσδεῖν. χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Δ. Χρήσδω τοῦτ' ἐσδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

Μ. Ἀλλὰ τί θησόμεσθ' ὄφελον ἁμῖν ἄρμον ἔμεν;

Δ. Μόσχον ἐγὼ θησῶ. τὺ δὲ θὲς ἰσομάτεα μόν.

Μ. Οὐθησῶ πρὰ καὶ μνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατὴρ μοῦ
κἀμάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα πρεσβύτερα πωλητὰ ἀριθμοῦντι.

Δ. Ἀλλὰ τί μὴ θήσεις; τί δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;

Μ. Σύριγγ', αἰπόλα καλὰ ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν. ἴσον κἀτὼ ἴσον αὔωθεν.
ταύτην κατθεῖν. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

Δ. Ἢ μὰν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον

λευκὸν

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Κοῦμ᾽ ἔλαθ᾽, οὐ γὰρ ἐμὸν γὰρ ἔναγκλυκύν· ὦ πεθόρημα
Ες τέλος· αὐτὰρ ὁ μαὶτις ὁ τήλεμος ἔχρᾶ ἀγρεύων
Εχρᾶ φόρβοι πτὶ οἶκον, ὅπως τε κέεσι φυλάξῃ·
Αλλᾶ κᾀγὼς ἐγὼ κνίσδων πάλιν, οὐ πεθόρημα.
Αλλ᾽ ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ᾽ ἔχεν· ἀλλ᾽ ἄϊοισα
Ζαλοῖ μ᾽, ὦ πάτερ, κᾀ τάκεται, ἐκ δὲ θάσσας
Οἰτρεῖ, πα πασαίνοισα πρὸ ἄτρα τὲ κᾀ πρὸ πρίμνας
Σῖγα δ᾽ ὑλακτεῖν νιν κᾀ τᾷ κυνί· κᾀ γὰρ ὄκ᾽ ἤρων
Αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο πρὸ ἰχία ῥύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ᾽ ἴσως ἐσορῶσα προβύντα με, πολλάκι πεμπεῖ
ἄγγελον, αὐτὰρ ἐγὼ κλαίω θύρας ἔστεκ᾽ ὀμόσσᾳ
Λύτα μοι σορέσειν καλὰ δ᾽ ἐμνία τᾶς δ᾽ ὤϊ νάσω.
Καὶ γὰρ θην οὐδ᾽ εἶδος ἔχω κακὸν ὥς μελέγοντι·
ἢ γὰρ πραὶ ἐς πόντον ἐσέδρακον· ἦς δὲ γαλάνα.
Καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ᾽ ἐμὶν ἀμία χώρα
Ως πάρ ἐμὶν κέκριται κατεφαίνετο· ἶφι δ᾽ ἐτ᾽ ὀδόντ᾽ ἶφι
Λευκοτέραν αὐγάν, πασίας ὑπὸ φαυνελίθοις,
Ως μὴ βασκαίνῃ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον,
Ταῦτα γὰρ ἀγραῖά με κοτυτίσαρις ἐξεδίδαξεν,
ἃ πραὶ ἀμμώντεσι πάρ ἴππυρι προταύλει·
Τόσσ᾽ εἰπὼν, ὁ μὲν ἄφυιν ὁ δ᾽ ἀμοίβας ἐφίλαστ.
Χὠμὲν τῷ, σύριγγ᾽· ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
Αὐλεῖδα μοίβας· σύρισδε δὲ δ᾽ ἄφνις ὁ βώτας·
Ωρχοῦντ᾽ ἐν μαλακᾷ ταὶ πρέπες αὐτίκα πρίᾳ
Νίκα μαὶ οὐδ᾽ ἄλλος· ἀμάοτα τοὶ δ᾽ ἐγένοντο.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Αμοίτας κὴ δάφνις ὁ βωκόλος
εἰς ἕνα χῶρον
Δ Τὰν ἀγέλαν πὰρ ἄρατι σὺν αἰγ-
γὶ ἄγον· κὴς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥός· ὁδ' ἥμιγένειος· ἄωὶ χραίαν
δ' ἔτιν ἄμφω
Εσδόμενοι θόρεος μέσω ἄματι, τοιάδ' ἄηδον
Πρῶτος δ' ἄρξατο δάφνις ἐπεὶ κὴ πρῶτος ὄρισδε.
Δ. Βάλλεί τοι πολύφαμε τὸ πρίμνιον αἰγαλέτεια
Μάλοισιν, δυσσόρωτα τὸν ἀεὶ πόλον αἰὲν ἄγοισα
Καὶ τύνιν οὐ πόθορνα θαλάσσα θάλασσα, ἀϊᾳὰ κάθησαι
Αδ' ἐα συρίσδων· πάλιν αὖδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
αἴπολ τᾶν οἰῶν ἔστηκε σκοπός· αὐδὲ βαύσδει
Εἰς ἄλα δερκομένα τὰ δ' ἔνιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα κὰχλάζοντος, ἐπ' ἀγιαλοῖο θέοισαν.
Φράξεο μὴ τᾶς πανδὸς ἄωὶ κνάμασιν ὀρούσῃ
Εξ ἁλὸς ὄρχομάς· κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
Αδὲ κὴ αὐτόθι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
Ταὶ καπυραὶ χαῖται τὸ καλὸν θέρος αἰὲν ἄφρυπτει.
Και φεύγει φιλέοντα, κὴ οὐ φιλέοντα διώκει.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἢ γὰρ ὄρπη
Πολλάκις ὦ πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται·
Δ. Τῷ δ' ἄωὶ δ' αμοίτας ἀνεβάλλετο κὴ τὸ δ' ἄειδεν.
Εἴθε νιν τὸν πᾶνα, τὸ πρίμνιον αἰὲν ἔβαλλε.

Λ. Ταῦτα δ' ἐμοὶ οἷαι παρέστιμεν ἀμελίτεια
φρύγεσθαι· πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπαμβεῖ.
Κ. Οὐκ ἔραμ' ἀλκίππας, ὅτι μὲ πρὶν οὐκ ἐφίλασε·
τῶν ὤφην καθελοῖσ' ὄκα οἱ πὰν φάσαν ἔδωκα.
Λ. Ἀλλ' ἐγὼ δύμηδυς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὄκ' αὐτῷ
ταὶ σύριγγ' ὤρεξα· καλὸν πίμε κἀρτ' ἐφίλασεν.
Κ. Οὐθεμῖ τὸν λάκων πρτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν·
οὐδ' ἔπτας κύκνοισι, τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχής.
Μο. Γρώσταθαι κέλομαι τὸν πριμόνα· τὴν δὲ κομάτα
δωρεῖται μόρσων, πὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς νύμφαις μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμφον.
Κ. Γεμφῶ ναὶ τὸν ὦνα· φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κἠγὼ γὰρ ἰδ' ὡς μέγα τοῦτο καχάζω
καπῶ λάκωνος τῶ πριμήνος· ὅτι κἠκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνὸν ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλοῦμαι.
Αἴτες ἐμὰ θαρσεῖτε κερουχίδες· αὔριον ὔμμε
πάσας ἐγὼ λουσῶ συβαρίτιδος ἔνδοθι κρανᾶς
οὗτος ὁ λυκίτας ὁ κορυφίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
τᾶν αἰγῶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
ταῖς μοίσαις πὰν ἀμνόν· ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀμὰ γενοίμαν
αἰμήτυ φλάσαιμι· μελαίθιος αὐτὶ κομάτα.

Τουτεὶ βοσκησεῖσθε πὰτ' αἰπολὰς ὣς ὀφάλαρος;
Κ. ἔστι δ' ἐμοὶ γαυλὸς κυσαρίσκινος· ἔστι δὲ χρητὴρ
ἔργον τραξιτέλευς· τᾷ ταὶ δὶ τοῦτα φυλάσσω·
Λ. Χἀμὲν ἔστι κύων φιλοπρίμνιος, ὃς λύκος, ἄγχει·
ὃν τῷ ταὶ δὶ ἴδωμι τὰ θηρία ταῦτα διώκειν
Κ. Ἀκρίδες αἰ γὸν φραγμὸν ὑποτραὶ δῆπτε γὸν ἀμόν·
Μή μοι λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐν τὶ γὰρ ἁβαί·
Λ. Τοὶ πέπιγες ὀρῆτε γὸν ἀπλόον ὡς ὄρεβίσδω
Οὕτω κὐμμες θὴν ὄρεβίσδητε τὼς καλαμύτας·
Κ. Μισέω τὰς δασυκόρκος ἀλωπέκας, αἰ τὰ μίκωνος
Ἀεὶ φοιτῶσαι τὰ πρεσσέα ῥαγίζοντι·
Λ. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς καμβάρος· οἱ τὰ φιλώδα
Σὺν καταρώγοντις ὑπανέμιοι φορέονται·
Κ. ἦ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼ τυ κατέλασα· καὶ τύ σταρὼς
Εὖ πεπιγκλίζου, καὶ τὰς δρυὸς εἶχε τήνας;
Λ. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ· ὄκκα μὲν τᾷ δ' ἔτυ δ' ἄσας
Εὖ μάρας ἐκάθιρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ' ἴσαμι.
Κ. ἤδη τὶς μόρσον τωκραίνεται· οὐχὶ ταρηθῦ;
Σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπόσαμαπτε αὐτίκα πάλλοις.
Λ. Κἠγὼ μὲν νῦν σδω μόρσον τινὰ καὶ τύ δὶ λύσεις
Ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέν υἱὸς γὸν ἄλλεντα.
Κ. Ἰμὸς ἀὐτὸ ὕδατος ῥεῖτω γάλα· καὶ τύ δὶ κρᾶθι
Οἴνῳ πορφύροις· τὰ δ' ἐτησία καρπὸν ἐνείκαι.
Λ. Ῥεῖτω χἀσυβαρῖτις ἐμὶν μέλι· καὶ τὸ πὰτ ὄρθρον
Λᾶας αἰ ὕδατος τὰν καλὰν δὰ κηρία βάψαι.
Κ. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύπλον τε καὶ ἀγίλον αἶγες ἔδοντι
Καὶ σχῖνον τἀπόντι· καὶ ἐν κομάροισι κέονται·

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Κ. Βέντια θ' οὗτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.
Κοὐδὲν καυχέομαι· τὰ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
Λ. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
Ζῶντ' ἄφες ὡς πάλαι ἦ σὸς μύλος ἦθα κομάτα.
Κ. Ταὶ μῶσά μ' ἐφίλησε πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐτᾶς χιμάρως δύο πρᾶα κἀθύσα.
Λ. Καὶ γὰρ ἐμὲ πόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
Κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ κἀφνεα καὶ δὴ ἐφορᾶται.
Κ. Βλαὶ δύο· τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω.
Καὶ μ' ἀπάσας πρόρρυσα τάλαν λέγει οὐδὲ ἀμέλγεις;
Λ. Φεῦ φεῦ λάκον τοι παλάφως ἐχεδόνεα κατὰ πυρσοῦ
Τυρῶ· καὶ τὸν ἀπ' ἄβον ἐν ἄνθεσι πάντα μολύνει.
Κ. Βάλλει καὶ μάλα τὸν ἀπόλον ἀκλεαρίστα
Τὰς αἶγας πάρελθόντα· καὶ ἀδύπνοα πάσυλιάσθαι
Λ. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν πρωμνᾶν λεῖος ὑπάντων
Ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ πάρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
Κ. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνὸς βατος οὐδ' ἀνεμώνα
Ῥοδέᾳ δάφνᾳ· τὸν ἄνδρα πάρ' ἁμὰ σαῖσι πεφύκει.
Λ. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁριμαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
Λευκὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον· αἱ δὲ μελίχραι.
Κ. Κἠγὼ μὲν δώσω τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσγαν
Ἐκ τᾶς ἀρχεύθου καθελών· τήνει γὰρ ἐφίσδει,
Λ. Ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὅσσον ἀείρω
Τᾶν οἰῶν τᾶν πάλλαν, κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.
Κ. Σίπ' ἀπὸ τᾶς κοπανωταὶ μυκάδες ὥδε νέμεσθε
Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο τὸ χωλοφον, ἅττε μύρικαι.
Λ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁκώναρος· ἅττε κυναίθα

Τᾷ παρὰ τὴν βαλεῖ δὲ καὶ ἀ πίτυς ὑλοθεχώνους.
Λ. ἦ μαὶ ἀρναχίδας τε καὶ εἴρια τᾶδε πατησεῖς.
Αἴκ ἔνθης ὕπνω μαλακώτερα τὰν δὲ τραγεῖαι
Ταὶ παρὰ τὴν ὄσδον πεχακώτεροι ἢ τύ ποδοσδεῖς.
Σπασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
Ταῖς νύμφαις· σπασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.
Κ. Αἰδέχα καὶ τὺ μόλυς· ἀ πάλαι πόρτις ὧδε πατησεῖς
Καὶ γλάχων ἀνθοῦσαν ὑποστεῖται δὲ χιμαιρῶν
Δέρματα· τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα πολλάκις ἀνῶν
Σπασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς, πῶν πανὶ γάλακτος·
Ὀκτὼ δὲ σχαφίδας μέλιτος πλέα κηρὶ ἐχούσας,
Λ. Αὐτόθεμοι πετέρισδε· καὶ αὐτόθι βωκολιάσδυ.
Ταὶ σαυτοῦ πατέων ἔχεται δρυὸς ἀνὰ τίς ἄμμε·
Τίς κρινεῖ ἀνθ' ἑνὸς ἢ δύο βωκόλος ὧδε λυκώτας.
Κ. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτὶ δύομαι ἀνὰ γὸν αὐδ'ξα
Αἰ λῆς γὸν δρυτόμον βωτρήσομαι, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσδεται· ἐν τὶ δὲ μόρσων
Λ. Βωτρέομες. Κ. τὺ καλεῖνιν. Λ. ἰὼ ὦ ξένε μὴ κύον ἄκουσον.
Τᾷδ' ἐνθών· ἄμμες γὰρ ἐρισδόμες ὅς τις ἀρείων
Βωκολιαστὰς ἐσσι· τύ δ' ὦ φίλε μήτε μὲ μόρσων
Ἐν χάριτι κρίνης μήτ' ὢν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.
Κ. Ναὶ ποτὶ τὰν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτε κομάτα
Τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὢν τύγα τῶδε χάριζῃ.
Ἀδέ τοι ἁ πρίμνα τῷ θουρίω ἐστὶ συβώτα.
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ἐρῇς φίλε τῷ συβαρίτα.
Λ. Μή τύ τις ἡρώτα ποτὶ Διὸς, ὦ πε συβάρτα
Αἴτ' ἐμὸν ἐστὶ καὶ ἐστὶ τὸ πρίμνιον, ὡς λαλὸς ἐσσί·

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Ιερόν· ἀηὰγέ τοι δἰαόισομαι ἕσπερ ἀοιδῶν.
Κ. ὗς ποτ' ἀθαναίαν ὄρινε ἔριν ἔρισεν· νἱὸς δἰκεῖται
ὤριφος· ἀηὰ ἄγε καὶ τὺ τὸν βύβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
Λ. Καὶ πῶς ὦ κνὰδ' ὗτα δὲ γ' ἔσεται ἐξίσου ἄμμιν·
Τίς τρίχας αὐτ' ἔριων ἐπεκίζατο· τἰς δὲ θαῤῥύσας
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακαὶ κύνα δἰλετ' ἀμέλγειν·
Κ. ὅς τἰς νικασεῖν τὸν πὰπον ὡς τὺ πεπρίθης·
Σφὰξ βομβῶν πέπλυγος ἐναντίον· ἀηὰ γὰρ οὔτοι
ὤριφος ἰσοπάλης; τυϊδ' ὁπράγος οὗτος, ἔρισδε.
Λ. Μὴ πᾶθ' ὗδ' οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλπεται· ἄδιον ἁσσῆ
Τεῖδ' ὑπὸ τὰν κόπινον καὶ τ' ἄλσεα ταῦτα καθίξας
Ψυχρὸν ὕδωρ πίνεις καταλείβεται ὧδε πεφυκὸς
Ροία· χἀ ἁτιβὰς ἄδε· καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλοῦντι·
Κ. Ἀλλ' οὐ πᾶθ' ὑπὸ δοῦλον, μεγαδ' ἄχομαι· εἰ τύ με τολμῆς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖς ὅτι πρὸς βλέποντα· ὃν πρὶν ἔοντα.
Γαῖδ' ἔτ' ἐγὼ γ' ἐδίδασκον· ἰδ' ἁχάφις ἐς τὶ πρόσωπον·
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὡς τυφάγωντι·
Λ. Καὶ πρὶν ἐγὼ παρὰ τοῦς πὰθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
Μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς αἰδρίον αὖ ἦς·
Κ. Ἀνίκ' ἐπὺγιζόντυ, τὺ δ' ἄλτεες· αἱ δὲ χίμαιραι
Αἱ δὲ κατεβλήχωντο· καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύγων·
Λ. Μὴ βάθιον τίνῳ πυγίσματος ὑβὲ παφείης·
Ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὧδ' ἔρπε, καὶ ὗς ἐρα βωκολιαξεῖς·
Κ. Οὐχέρφω τινεῖ· τοῦτο δρύες, ὧδε κύπειρος·
ὧδε καλὸν βομβοῦντι πὶ σμαίεσι μέλισσαι·
ἔνθ' ὕδατες ψυχρῶ κρᾶναι δύω, ταὶ δ' ἄπο δένδρω
ὄρνιχες λαλαγοῦντι· καὶ ἀσχία οὐδὲν ὁμοία

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΟΔΟΙΓΟΡΟΙ· ΔΩΡΙΔΙ· ΚΟΜΑΤΑΣ· ΛΑΚΩΝ· ΑΙΓΟΛΙΚΟΝ· ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ·

Ιτες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμέν᾽ὰ τὸν συβαρίταν

Α Φεῦ ἔτε τὸν λάκωνα, πόθεν, μυναίκος ἐχεῖς, ἔκλεφεν.

Α. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κραναίας, ὅτι πᾶ᾽ μνίδις; οὐκ ἔσορᾶτε

Τὸν μυτὰν σύριγγα τὸν ὡραῖον κλέψαντα κομάταν;

Κ. Ταὶ ποιὰν σύριγγα; τὺ γὰρ πόκα δ᾽ὦλε συβάρτα

Ἐκπάσω σύριγγα; πόθεν οὐκέπιδῶ κορύδωνι

Ἀρχεῖ τοι καλάμας αὐλὸν πρωϊσδὲν ἔχοντι;

Λ. Ταί μοι ἔδωκε λύκων ὦ λύθερε· τὴν δὲ τὸ ποῖον

Λάκωνα ἔκλεφας πόκ᾽ ἔβα νάκος, εἰ τὸν κομάτα,

Οὐ δὲ γὰρ ὐμᾶς τῶ διαστόμιος τοι ἐνδύεν.

Κ. Τὸ χρυσύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον αὐίκ᾽ ἔδυστε

Ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα τὺ δ᾽ὦ κακὲ κἠτότ᾽ ἐτάκου

Βασκαίνων· καὶ νῦν μᾶλλοι θιαγυμνὸν ἔθηκας.

Λ. Οὔ μὰ τὸν ἀγρὸν τὸν παῖα τὸν ἄκτιον· οὐδέ τι λάκων

Ταὶ βαίταν ἀπέδυσ᾽ ὁ καλαίθιδος· ἢ κατὰ τίνας

Τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς ἐς κρᾶθιν ἀλοίμαν.

Κ. Οὔ μὰ οὐδ᾽ αὐτὰς λιμνάδας ὦ γαθὲ νύμφας.

Αἴ τέ μοι ἴλαοί τε καὶ εὐώνιες τελέθοιεν.

Οὔτ᾽ εὖ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεφε κομάτας.

Λ. Αἴ τοι τῆς θύσαιμι, τὰ δ᾽ἀφνιὸς ἄλτε ἀροίμαν.

Ἀλλ᾽ οἷα ἀίκαλῆς ὄρίφον θέμεν, ἐν τὶ μὲν οὐδὲν

Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν· αἰέλπτοισι δὲ θανόντες·
χὠ ζεὺς ἄλλοκα μὲν τελέῃ ἀίθριος· ἄλλοκα δ' ὗει.

Β. Θαρσέω βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τὰς γὰρ ἐλαίας
Τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δ' ὑσσοα· σίτθ' ὅλε ταῦρος.

Κ. Σίτθ' ἀκυμαίθα περὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
Ηξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δώσων.
Εἰ μὴ ἄσει τοῦ Ἴφθεν· ἰδ' οὕτω πάλιν ἄδε προσόψει.
Εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον· ὥς τυ κατάξω.

Β. Θάσσει μὰ τὼ κορύδω περὶ Ἴφιδος· αἱ γὰρ ἄκανθα
Αρμοῖ μὰ τὼ δ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀτραξυλίδες ἐνί· κακῶς ἀίρρεται ὅλοιπο·
Ες ταύταν ἐτύπην χασμώμενος· ἢ ῥάγε λύσεις;

Κ. Ναὶ ναί· τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τένιν· ἀλλὰ καὶ αὐτά.

Β. Οσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα· καὶ ἀλίκον αἷμα δραμάσδει.

Κ. Εἰς ὄρος οὐκ ἔρχεις μὴ αὐήλιπες ὄρχεο βάπτε.
Εν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀπάλαθοι κομόωντι.

Β. Εἰ πᾶ ἄγε μὰ τὼ κορύδω· τὸ γερόντιον ἦρ' ἐπιμύλλει
Τήναι τ' αὐ κυσιόφρυν ὁρῶσ' ἀδὰ τὰς πρὸτ' ἐκνίαθεις

Κ. Αχμαὶ γὰ δειλαῖε· τορώαι γέμιν αὐτὸς ἐπενθών,
Καὶ περὶ τᾶν μαὶ δρᾶ κατελάμβανον ἄμος ἐνάφγη.

Β. Εὖ γ' ὦνθρωπε φιλοῖ φα· τόπι γένος ἢ σατυρίσκοις.
Εγγύθεν ἢ παίεσι κακοκναμίδων ὁρίσδει.

Β. τίνας μὲν δὴ τοὶ τᾶς πρῶτος αὐτὰ λελεῖσθαι
Τῶς τέα. μὴ πρῶκας ὥπιζεται ὥσπερ ὁ τέπιξ;
Κ. Οὐδ' ἄν. ἄλλοκα μὲν μιν ἐπ' ἀσφάροιο νομεύων
Καὶ μαλακῷ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύστομον ἀμφιλάτυμνον.
Β. Λεπτὸς μὲν χὠ τοῦρος ὁ τυρρίχος. εἴθε λάχοιεν
Τοὶ τῷ λαμπριάδα τοὶ δαιμόται ὄκκα θύοντι
Τᾶ ἴρᾳ τοιόνδε. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κ. Καὶ μὰν ἐς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τετὰ φύσκω,
Καὶ προτὶ τὸν νίσαιον, ὅσα καλὰ ταὶ πὰ φύοντι.
Αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ δύωδης μελίτεια
Β. Φεῦ φεῦ. βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἰγῶν
Ἐς αἴδαν, ὄκα καὶ τὺ κακᾶς ἁρπάσαο νίκας.
Χἀ σύριγξ δύσω πασαλύνεται. ἄνπρτε ἔπαιζα,
Κ. οὐ τίνα γ' οὐ νύμφας. ἐπεὶ προτὶ τὸν σαν ἀφορᾶτων.
Δῶρον ἐμίννιν ἔλαθεν. ἐγὼν δέ τις εἰμὶ μελικλάς.
Κἠυμὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι. δῦ δὲ τὰ πυῤῥώ.
Αἰνέωταί τε κρότωνα. καλὰ πόλις ἄτε ζάκυνθος.
Καὶ τὸ πατῶον τὸ λακίνιον. ἄμπορ ὁ τύκλας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας
Τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγετε ταὶ ἄξας.
Τᾶς ὁ πηᾶς, κἤδωκ' ἀμαρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν αὐάυσαν. χὠ βωκόλος ἐξεγέλασεν.
Β. ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί. μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας.
Λασεῦμεθ'. ὅσσον αἵτες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπ' ἴσβας.
Αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος ὅς μ' ἐλελόγχει.
Κ. Θαρσεῖν χρὴ φίλε βάττε. τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ γρὰν ἄτροπον ὕπνον ἰαίνων
Ενδυμίων. ζαλῶ δὲ φίλα γύναια σῶνα.
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ ῥόδα σεῖ θε βέβαλοι.
Αλγέω τὰν κεφαλάν· τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω
Κεισθῦμαι δὲ τεσσῶν· καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοντι
Ως μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΡΥΔΩΝΑ Η ΦΙΛΑΛΗ ΘΗΣ ΗΒΑΤΤΟΣ ΝΟΜΕΙΣ.

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

Βατ. Ἰτέμοι ὦ Κρύδων· τίνος αἱ βόες.
ἦρα φιλώνδα;

Ε Κ. Οὐχ, ἀλλ' ἀγῶνος. βόσκεν δ' ἐμοὶ αὐτὰς ἔδωκεν.

Β. ἢ τᾶλφε κρύβδαν τὰ πρεῖα' ῥᾴτα σᾶσα ἀμέλγτες;

Κ. Αλλ' ὄγδρων ὐφίπτι τὰ μοχία. κἠμὲ φυλάσσει.

Β. Ωὗτος δ' ἔστιν ἄφαντος ὁ βωκόλος ὤχετο χώραν.

Κ. Οὐκ ἄκουσας; ἀγωνὶν ἐς ἀλφεὸν ὤχετο μίλων.

Β. Καὶ τίνα τῖνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁ ποιμὴν

Κ. Φαντίνιν ἡρακλῆι βίην καὶ χάρτος ὄρισδεν.

Β. Κἠμὲ φαθὰ μάτηρ πολυδεύκεος ἤμπα μεῖνω.

Κ. Κὤχετ' ἔχων σκαπάνην τε καὶ εἴκατι τοῦτόθε μᾶλα.

Β. Ρεῖσθι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὖτίκα λυσσῆν.

Κ. Ταὶ δ' ἀμάλαι δ' αὐτὸν μυκῶνται ὧδε πεθοῦντι.

Β. Δειλαῖαν γ' αὖταν τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὕρον.

Κ. Ἠμὰν δ' ειλαῖα γε· καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

Τὸν τοι ἐγὼν ἀμάρυλλι φίλα μετοῖο φυλάσσω
Ἐμπεζὰς καλύκεσσι κὰδ δύο δ' μιν σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί δ' οὐ γέγονος· οὐχ ὑπακούεις;
Ταὶ βύσταν ἀπόδυς εἰς κύματα τῆνα ἀλοῦμαι.
ὢ πόρ τὼς βύννως σκορπιάζεται ὅλπις ὁ γρισοβύς.
Κἤκα μὴ προθέω· τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ πέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μοῦ μεμναμένου εἰ φιλέεις με.
Οὐδὲ γὰρ ἁ πλεξφιλον πρετεμάξατο τὸ ματάγημα.
Ἀλλ' αὔτως ὁμαλῶ πρὸς πάχεος ἐξεμαράνθη.
Εἶπε κἀγροιῶτα λαθέα κοσμινόμαντις.
Ἁ πρᾶα πριολογοῦσα παραβάτις· οὔνεκ' ἐγώμαν
Τὶν ὅλος ἔγκειμαι· τὺ δ' ἐμοὶ λόγον οὐδὲ ἕνα πρίν,
Ἢ μάν τοι λύκαι διδύματόκον αἶγα φυλάσσω.
Ταὶ μὲ κἀμάρμενος ὀρίθακὶς ἁμελανόχρως
Αἰτεῖ· κἀγὼ δώσω· οἱ ἔπει τύμοι ἐνδιαθρύπτει.
ἄλλεται ὀφθαλμός μοι ὁ δεξιός· ἆρα γ' ἴδησῶ
Αὐτάν; ἀσσοῦμαι πρὶ τὰν πίτνην ὧδ' ἀποκλινθείς.
Καἰκέμ' ἴσως πρόσθοι· ἔπει οὐκ ἀδάμαντίνα ἐντί.
Ἰσσοικίνης ὅκα δή τιν' ἀπαρθένον ἤθελε γᾶμαι.
Μᾶλ' ἔνι χερσὶν ἐλών, δρόμον αἶψεν· ἀδ' ἀταλάντα
Ὡς ἴδεν· ὡς ἐμάνη· ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ὄρωπα.
Ταὶ ἀγέλαι χ' ὠμαῖτις ἀπ' ὄθρυος ἆτε μελάμπρις
Ἐς πύλον· ἀδὲ βίαντις ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
Μάτηρ ἁ χαρίεσσα πορίφρονος ἀλφεσιβοίας.
Ταὶ δὲ καλαὶ κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων
Οὐχ οὕτως ὤ' δωνις ὅσσον πέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμεν' ὄμμιν ἄτερ μαζοῖο πίθητι.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

ΚΩΜΟΣ. ΔΩΡΙΔΙ. ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ. Η ΑΙΓΩΛΟΣ Η ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Ωμάσδω πρὶ τὰν ἀμαρυλλίν
δα. τὰ δ' ἐμὰ αἶγες
Κ Βόσκονται κατ' ὄρος, κὰ ὁ πίτυ
ρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἔμιν τὸ καλὸν πεφίλα
μὴνε βόσκε τὰς αἶγας
Καὶ πρὶ ταὶ κραναὰν ἄγε πίτυρε. κὰ τὸ ἐνόρχαν
Τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύσσῃ.
Ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι πρὸς τὸ κατ' αὔτρον
Ῥαρκύσσοισα καλεῖς τὸν ὄρωτύλον. ἦρά μεμάσεις;
ἦρα γέτοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἢμεν
Νύμφα κὰ προγένειος; ἀπαγξάσθαί με ποήσεις.
Ηνὶ δέ τι δέκα μᾶλα φορῶ. τηνῶθε καθεῖλον.
ὦ μὲ ἐκέλευ καθελεῖν τύ. κὰ αὔριον ἄλλα τοι οἴσω
Θᾶσσα μαὶ θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος, εἴθε γενοίμαν
Ἀβομβοῦσα μέλισσα. κὰ ἐς τεὸν αὔτρον ἰκοίμαν.
Τὸν κισσὸν διαδὺς κὰ τὰν πτέριν. ἁ τύ πυκάσδῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν ὄρωτα. βαφὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαξε δρυμῷ τέμιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με καταμύχων κὰ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν πεθορῶσα. τὸ πὰν λίθος. ὦ κυανόφρυ
Νύμφα. προὸς πτυξαί με τὸν ἀπόλουν, ὥς τυ φιλάσω
ἔτι κὰ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα πίπτει.
Τὸν στέφανον πλαύμε κατ' αὐτίκα λιπτὰ ποήσεις.

Εἰρφ ὁδόν. αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ Κρίτος ἐς φρασιδάμω
Στραφθέντες χὠ καλὸς ἀμύντιχος, ἔνθα βαθειᾶς
Ἀδείας χίνοιο καμβύσιν ἐκλίνθημες.
ἔνθεν ἐοτμάτοισι γεγαθότες οἰνοχόοισι,
Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπορθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
Αἴγειροι καὶ λεύκαι, ὁ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ αὐτοῖο κατιβόμενον κελάρυσδεν.
Τοὶ δὲ πὰρ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν ἀμφαλίωγες
Τέττιγες λαλαγοῦντες ἔχον πόνον. αἱ δ' ὑπολοβῶν
Τηλόθεν ἐν πυκιναῖς βάτων τρύζεσκεν ἀκανθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες. ἔστενε τρυγών.
Πωτῶντο ξουθαὶ πολιοῖ δακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάντ' ὤσδεν θέρεος μαλακωτίονος, ὡς δὲ ὁ πώρης.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσὶ παρὰ πηγυρῇσι δὲ μᾶλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο, τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὁρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραδε.
Τετράενες δὲ πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι καταλίδες πανάσσονα πῦρ ἔχοισαι
ἆρα γέ τα τοιόνδε φόλω κατὰ λαΐνον αὖτρον
Κρητῆρ' Ἡρακλῆι γόρων ἐτάσατο χείρων;
ἆρα γέ τα τῆνον τὸν πριμάνα τὸν ποτ' Ἀϊάδαν
Τὸν κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσσι λᾶας ἔβαλλε,
Τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία προτὶ χορδῶν;
Οἷον δὴ τόκα πῶμα διέκραινώσατε νύμφαι.
Βωμῷ πὰρ δ' ἁμάτρος ἀλωϊάδος; ἅς ἔτι σωρῷ
Αὖθις. ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁδὲ γελάσαι
Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

ἄχλιτον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
Εἴτ' ἐς ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος.
Κήν μὲν ταῦθ' ἕρδοις ὦ πάνυ φίλε, μήτυπα παίδις
Λεχαδίκοι σκίλλαισιν ὑπὸ πηδυρὰς τε καὶ ὤμους
Ταυίκα μαστίσδοιεν, ὅπι κρέα τυτθὰ πάρειη.
Εἰδ' ἄλλως νδύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
Δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδῃσι καθεύδοις.
Εἰπσδ' ἠδωνῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσῳ.
ἔβρον παρὰ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
Εν δὲ θόρει πυμάτοισι παρ' ἀμβολάδεσσι νομεῦσι.
Πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
Υ̓́μμεσδ' ὑετόδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
Νᾶμα, καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἔδος ἀμφὶ δίωνας.
Ὦ μάλοισιν ὄρωτες ὄρεσσιν ὦμοισιν ὁμῖοι.
Βάλλετε μοι τόξοισιν τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
Βάλλετε· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μου.
Καὶ δὴ μαὶ ἀπίοιο πεπαίτερος· αἰδὲ γυναῖκες
Αἴ κ' αἴ φαντὶ φιλῖνετό, τοι καλὸν αἴθος ἀπορρεῖ.
Μηκέτι τοι φρουρῶμες ἔτι προθύροισιν ἄρα τε
Μὴ δὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων ναρκαῖον ἀνιηρῇσι δίδοιν.
Εἰσδ' ὑπὸ τᾶσδε φόβιστε μολὼν ἄγχοτο παλαίστρας
ἄμμιν δ' ἀσυχίατε μέλοι γραῖά τε πάρειη,
ἅτις ἔτι φθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ὄρυκοι.
Τόσσ' ἔφαμαν· ὁ δ' ἐμοὶ τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας
Ὡς πάρος, ἐκμισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν ἡμῖν.
Χὤ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, πὰν δ' ἔτι πύξας

ἢ ἄθω ἢ ῥοδόωαι ἢ καὐχασον ἐχαπόεντα.
Ἀσεῖ δ' ὡς πρὶν ἔδικτο τὸν ἀμπέλον ὀρφέα λάϊναις
Ζωὸν ἐόντα καχὴσιν ἀπαθαλίῃσιν ἀϊάχης.
ὡς τέννιν ἀμὶ σιμαὶ λειμωνόθε φόρβον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς αὐδείαν μαλακοῖς αὐθεσιμέλιοσαι.
Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέεν ἑκπαρ.
ὦ μακαριστὲ κομάτα τύθην τὰ δὶ πέρνα τὰ πρόνθεις
Καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάφναχα. κἠν τὺ μελισσᾶν
Κυρία φερβόμενος ἔπος ὥριον ἐξεπίλεσσας.
Αἴθ' ἔων ἐμοὶ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμβυον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
Φωνᾶς ἁσαίων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ βύκας,
Ἀδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο θεῖε κομάτα.
Χὠ μὲν τόσσ' ἴωὼν ἀπεπαύετο. τὸν δὲ μεταυθὶς
Κηγὼν τοῖ ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα,
Εὖ λά. τὰ πρυκὴ ζαμὸς ἀπὸ θρόνον ἄγαγε φάμα.
Ἀλλὰ τὸ γ' ἐκ παίδων μέγ' ὑπείροχον ὥστυ τεραίρειν
Ἀρξόμ' ἀπ' ὑπάκοισον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
Σιμιχίδα μὲν ὁρῶντες ἐπέπταρον, ἢ γὰρ ὀδεῖλος
Τόσσον ὁρᾷ μυρτοὺς, ὅσσον ἔαρος αἶγες ὁρῶνται.
ὤρατος δ' ὁ τὰ παίπαλα φιλαίπατος αἰὲν ἀρίτνᾳ
Γαῦλος ὑπὸ πλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν ἄριστις
Εὖ λὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδὲ κεν αὐτὸς ἀείδειν.
φοῖβος ὅτ' ἐν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὥς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὀστέον ἄμβε τ' ὀρωπὸν
Τὸν μισᾶν ὁ μόλας ὁρᾷ τὸν πίδονός τε λέλογχας

ἄχλυτον

Σιμιχίδα κὴγὼ μὲν, ὄρη φίλος. εἰ τοι ἀρέσκει
Τοῦθ' ὅπ' ἀραὶ ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἑξεπόνασα.
Α. ἔσεται ἀτεμίαχ πηόος ἐς μιτυλάναν.
Χ' ὥπαγε φ' ἑσπερίοις ὄρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
κύματα. χ' ὡρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πέδας ἴχη
Αἴκεν τὸν λυκίδαν ὁ βδύωνον ἐξ ἀφροδίτας
Ρύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὖ τῷ με καταίθει.
Χ' ἁλκυόνες φορεσβῦπ τὰ κύματα τήν τε θάλασσαν.
Τόν τε νότον, τόντ' ὄβριν, ὃς ἔχατα φυκία κινεῖ.
Αλκυόνες γλαυκῶπις νηρηίδων τε μάλιστα
Ορνίθων ἐφίλαθεν. ὅσσας τε πόρε ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ατεμίαχ πηόον δίξη μὴν ἐς μιτυλάναν
ὥρια πάντα γένοιτο. καὶ δύπνοον ὅρμον ἵκοιτο.
κὴγὼ τῆνο κατ' ἦμαρ ἀνήθινον ἢ ἐσόδεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον πολιὴ κρατὶ φυλάσσων.
Τὸν τελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφύξω.
Ῥᾳδίως τυρὶ κεχλιμένος κύαμον δ' ἑτέρωθεν ἐν τυρὶ φρύξει.
Χαὶ σιβᾶς ἐσσεῖται τε τυκασμένα, ἐστ' ἄπι πᾶχυ
κνύζατ' ἀφοδέλφτε πολυγνάμπτοιο σελίνου
καὶ πόμα μαλακῶς μεμνημένος ἀτεάναχτος.
Αὐτὰρ ὃν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ὀρειδῶν
Αὐλησοῦν πὸ δ' ἐμοὶ δύο πριμένες, εἷς μὲν ἀχαρνεύς.
Εἷ δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ πίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ.
Ὡς πρὶν τὰς ξενίας ἠράσατο δ' ἄφνις ὁ βώτας.
Χ' ὡς ὄρος ἀμφεπόλειτο. καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν
Ιμβράσιαί τε φύοντ' ἀπαρ' ὄχεσιν ποταμοῖο.
Εὖπ' χ' ὡν ὥστις κατετάκετο μακρὸν ὕφ' αἷμον.

Οὐλ᾽ ἅπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι
ἢ μᾶλα δ᾽ ἢ τᾶς ἄκλητος ἐς εἰρεσιώνας ἔπος ἀστῶν
λαὸν ἁπιλρώσχεις ὥς τι πρὸν ἰσομένοιο
Γᾶσα λίθος πλαίοιτα πρὸ ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τὸν δ᾽ ἐγὼ ἀμείφθην. λυχίδα φίλε, φαντὶ τυφλοὺς
ἔμμεν συρίχταν μεγάλους τρέφοντες ἔντεα μοῦσαν
ἔντ᾽ ἀμητήρεσσιν. τὸ δ᾽ ἢ μᾶλα θυμὸν ἰαίνει
ἀμέτερον. καί τοι κατ᾽ ἐμὸν νόον ἰσοφαρίσδειν
ἔλπομαι. ἀλλ᾽ ὁδὸς ἀδὲ θαλισίας. ἢ γὰρ ἑταῖροι
Ἀνδρῶν δυὼ ἐπέπωθ᾽ ἁμὰ τερὶ δαῖτα τελοῦντι.
ὄλβῳ ἀταρχόμενοι. μᾶλα γὰρ σφισὶ πίονι μέτρῳ
Ἀδαίμων δύκριβον ἀνεπήρωσεν ἀλωάν.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ κἀοιδά,
Βωκολιασδώμεθα. τάχ᾽ ὤτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν κατερὸν στόμα. κἠμὲ λέγουσι
Γάντις ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δ᾽ ἐτὶς οὐ ταχυπειθής,
Οὐδ᾽ ἀνοῦ γὰρ ὦν κατ᾽ ἐμὸν νόον, οὔτε γὸν ἐθλὸν
Σικελίδαν νίκημι γὸν ἐκ σάμω, οὔτε φίλταν.
Ἀείδων. βάτραχος δὲ πρὸ ἀκρίδας ὥς τις ὄρισδω.
ὡς ἐφάμαν ἐπαίδες. ὁ δ᾽ ἀγρόλος αὖ γελάσας
Ταὐτοῖ ἔφα κορύναν δωρήσομαι, οὔνεκεν ἐσσὶ
Γᾶν ἐπ᾽ ἀλαθείᾳ πεπασμένον ἐκ διὸς ὄρνος,
ὡς μοι καὶ τέκτων μεγάλ᾽ ἀπέχεται. ὅστις ὄρβυνᾶ
ἴσον ὄρβυς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠξομέδοντος.
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι πτὶ χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐπώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ᾽ ἄγε βωκολιχᾶς ταχέως ἀρχώμεθ᾽ ἀοιδᾶς.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΜΑΤΑΝ. ΘΑΛΥΣΙΑ. Η ΕΑΡΙΝΩΝ. ΔΩΡΙΔΙ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Σχοῖνος, αὐΐκ' ἐγὼν τε καὶ βὸκολι
τος ἐς γὸν ἄλεντα
Εἰρπομες ἐκ πόλιος. σὺ δὲ καὶ τρί
τος ἄμμιν ἀμύντας.
Τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτ' ὐχε θαλύσια καὶ
φρασίδαμος
Καὶ πυγέννης δύο τέκνα λυκωπιος. εἶπε δὲ ἐσθλὸν
χαῶν ἴφνε τ' ἀπὸ θεν ἀπὸ κλιτίας τε καὶ αὐτῷ
χάλκωνος, βούριναι ὁἰς ἐκ προβόλος αὔυεκραίαι.
Εὖγ' ἔνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δέ τοι αὐτᾶν
Αἴγειροι θέλεαι τε, εὐστόμον ἄλσος ἔφαινον.
χλωροῖ δὴν πεταλοισὶ καταρεφέες κομόωσαι.
Κοὔπω πᾶν μεσάταν ὁδὸν ἀΰμες. οὐ δὲ γὸ σᾶμα
Ἀμῖν γὸ βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τὴν ὁδίταν
Εσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδώνιον δῦρομες αὖδρα.
ὄνομα μὲν λυκίδαι. ἧς δ' ἀμπόλος οὐδὲ ἔκε τις μιν
Ηγνοίησεν ἰδών. ἐπεὶ ἀμπόλῳ ἔξοχ' ἔοικεν.
Εκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
Κνακὸν δορμὸν ὤμοισι, νέας ταμίσοιο πτόσδον.
Αμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γορῶν ἐφίγγετο πέπλος
Σωστῆρι πηακέρῳ. ἐν χαὶ δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
Δεξιτερᾷ κορύναν, καὶ μὰ τρέμας εἶπεν ἐσορῶς
ὄμματι μειδιόωντι. γέλως δέ οἱ εἶχετο χείλευς.
Σιμιχίδα. πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις.
Αἰνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' ἁμαδοῦσι καθεύδει.

Ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν πολὺ χεῖλος ἑλιχθάν.
Ἤ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ὄρεσσι τὰς ἀΐδος ἔλκομαι ἤδη.
Λήγετε βωκολικὰς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδάς.
Νῦν ἴα μὲν φορέοι τε βάτοι φορέοιτε δ' ἄκανθαι.
Ἁδὶ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἄρκυθοισι κομάσσαι.
Γαὶ πάντ' ἀλλαγένοντο. καὶ ἀστίτυς ὄχνας ἐνείκαι
δ' ἄφνις ἐπεὶ θνήσκει καὶ τὼς κύνας ὤλαφος ἔλκοι.
Καὶ ξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀνὸ δρυὸς γαρύσαιντο.
Λήγετε βωκολικὰς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδάς.
Χὠμὲν, τὸν τεὸν ὡς ἐπεσαύσατο. τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Ἐκ μοιρᾶν. χὠ δ' ἄφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δ' ἴνα
Τὸν μοῖσαις φίλον ἄνδρα. γὸν συνύμφασιν ἀοιδᾶ.
λήγετε βωκολικὰς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδάς.
Καὶ τὺ δ' ἴδου πὰν αἶγα τὸ τέσχυφος, ὥσκεν ἀμέλξας
Σπεῖσον ταῖς μοίσαις, ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
Χαίρετ' ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐσύστερον ἄδιον ᾄσω.

ΑΙ. Πλήρεις τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
Πλήρεις τε χαδόνων. καὶ ἀπ' ἀγίλω ἰχάδα τρώγοις
Ἁδεῖαν. τέττιγες ἐπεὶ τύγα φόρτερον ἄδεις.
Ἠνὶ δέ τι π' δέσσας, θᾶσσον φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
Ὡραῖον τεὸν μᾶλον ἔχειν χρατάσσι δοκάσεις.
Ὦ δ' ἴθι Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγένιν. αἰ δέ χίμαιρα
Οὐ μὴ σκιρτάσσῃ μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀήσῃ.

Ἤδη γὰρ φράσδη τὼ πὰὶθ' ἅλιον ἄμμι διδύκην
Δάφνις· κἠν αἴδα κακὸν ἔσεται ἄλγος ὀρῶπι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος· ἔρωτες τοτ' ἴδαν
ἔρωτες τοτ' ἀγχίσαν· τηνεὶ δ' εὐες· ὤδε κυπρεις·
ὤδε καλὸν βομβοῦντι προὶ σμαίεσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὡραῖος χ' ὤδωνις ἐπεὶ κὴ μᾶλα νομεύει.
Καὶ τῶνακας βάλλει· κἠ θηρία πὰντα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Αὖτις ὅσως τάσῃ διομήδεος ἄστον ἰοῖσα
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δ' ἀφνιν, ἀμὲ μαχοῦμαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι ὦ θῶες· ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι.
χαίρεθ' ὁ βώκολος ὔμμιν ἐγὼ δ' ἀφνις· οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
Οὐκέτ' ἀπ' ἀδρυμὼς οὐκ ἄλσεα· χαῖρ' ἀρέθοισα
Καὶ πόταμοι ποὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων.
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως κὴ πόρτιας ὧδε ποτίσδων
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίου.
Εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ' ἀπὶ νᾶσον
Ταὶ θελαὶ, ἐλίκας δὲ λίπες ῥίον· ἀπὸ τύ τε σᾶμα
Τοῖνο λυκαονίδαο πὸ κὴ μακάρεσσιν ἀγητόν.
λίπετε βωκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λίπετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦναξ· κὴ τάνδε φορῆς ὀπάκτιον μελίπνουν

Πολλαὶ δ' αὖ δάμαλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
ἅνθ' ἑρμᾶς τράπεζος· ἀτὼ οὔρεος, εἴτε δὲ δάφνι
Τίς τυ κατρύχει· τίνος ὦ γαθὲ τόσσον ὄρασται
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἅνθον τοὶ βοῦται, τὶ προιδὼν ἀμπόλοι ἅνθον
πασάντες αἰνῶ τὸν τὶ πάθοι κακόν· ἅνθ' ὁ τρίαπος
Κἄφα, δάφνι τάλαν τί τὺ τάκεαι· ἀδὲ πὶ χώρα
Πᾶσαν αἰὰ κραίαν πασὰν τ' ἄλσεα ποσὶ φορεῖται.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς
Ζατδῦσ' ᾶ, δύστερώς τς ἀγαν καὶ ἀμήχανος ἐστί.
Βούτας μὲν ἐλέγυ· νῦν δ' ἀμπόλω αὐδρί' ἔοικας.
Ὦ πόλος ὄχ' ἔσορη τὰς μηκάδας οἷα βατδύνται·
Τάκεται ὀφθαλμως ὅπου τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Καὶ τύ δ' ἔτι εἰκ' ἔσορης τὰς παρθένος οἷα τελαῖπι,
Τάκεται ὀφθαλμως ὅπου μᾶτα ταῖσι χορεύεις.
Τὼς δ' οὐδὲν προτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
ἄνυε τὸν μικρὸν ὄρωπα· καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἅνθετε μαὶ ἁδεῖα καὶ ἀκύωρις γελόωσα
Λάθρη μὲν γελάοιτα, βαρὺν δ' αἰὰ θυμὸν ἔχοισα
Κἤτε τὺ θὴν τὸν ὄρωπα κατδύχεο δάφνι λυγιξεῖν;
ἦρ' οὐχ αὐτὸς ἔρως τυ ὑπ' ἀργαλέως ἐλυγίχης·
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
Ταὶ δ' ἄρα χὠ δάφνις ποτα μεἰβετο κύωρι βαρεῖα,
Κύωρι νεμεσατὰ, κύωρι θνατοῖσ' ἀτεχνῆς.

ἤμβνος, ἀμφὶ δέμνη δυ' ἀλώπεκες, ἁμὲν, αὐ ὄρχως
φοιτῇ σινομβνα τὰν πρώξιμον, ἀδ', ἄν πόρσω
γαῖα δόλον τεύχοισα τὸ ταὰ λίον οὐ πρὶν αὐήσειν
φατὶ πρινὶ ἀχρά τισον ἄν ξηροῖ σ καθίξη.
Αὐτὰρ ὅ γ' αὐθερίχεοσι καλαὶ πλέκει ἀχριὸς θήρας
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. μέλεται δέ οἱ οὔτε πόρης
Οὔτε φυλῶν πατῆνον, ὅσον πολὺ πλέγματι γαθεῖ
Γαῖα δ' ἀμφὶ δέ τας πολυπόα ται ὑγρὸς ἄχανθος,
Αἰπολικὸν θάνμα τέρας κέτυ θυμὸν ἀτύξαι.
Τοῦ μὲν ἐγὼ πρθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγα τ' ἐδώκα
ὦνον καὶ τυρόεντα μεγαυλὸν ὀγάλακτος
Οὐδὲ πόω πρὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν. ἀλλ' ἔπι κεῖται
ἄχραντον. τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσάμην
Αἰκέν μοι τὺ φίλος γὸν ἐφίμερον ὔμνον ἀείσῃς.
Κοὔπι τυκερπμέω. πόα γ' ὦ γαθέ. πάντα γὰρ ἀοιδαὶ
οὔπω σα εἰς ἄϊδος πρὸν ἐκλελαθόντα φιλαξεῖς.

Θ. ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
Θύρσος ὅδ' ἐξ αἰτνας καὶ θύρσιδος ἀδέα φωνά.
Γᾶπρχ' ἄρ' ἦθ' ὅκα δ' ἀφνὶς ἐτάκετο πᾶπρκα νύμφαι
ἢ κατὰ πινειῶ καλὰ τέμπεα ἢ κατὰ πίνδω.
Οὐ γὰρ δὴ ποταμῶτε μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω
Οὐδ' αἰτνας σκοπαὶ, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τῆνον μαὶ θῶες τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
Τῆνον χὠ κδρυμοῖο λέων αὐέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλαὶ οἱ παρὰ ποσὶ βόες. πολλοὶ δέ τε ταῦροι

Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πελέαν ἐσδώμεθα τῶπερ ἁπαλῶ
Καὶ λῶν χαμαιδρῶν κατ' ἐναντίον, ἃ πρόθυρος
Τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰ δρύες. ἁδὺ δ' ἐκ' ἀείσῃς
ὡς ὅκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ἅσας ἐρίσδων,
Αἴγα τέτοι δώσω δίδυμα τόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι
ἁδυέχοις ἐρίφως ποτὰ μέλξεται ἐς δύο πέλλας
Καὶ βαθὺ χιοσύβιον κεχλυσμένον ἁδὺ ἰκάρῳ.
Ἀμφὼ ἐς. νεοτδυχὲς ἔπι γλυφαίοιο ποτόσδον.
Τῷ ποτὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑλόθεμοτος
Κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος. ἁδὲ κατ' αὐτὸν
Κάρπῳ ἕλιξ εἴλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι
ἔντοσθεν δὲ γυναῖκες θεῶν δαίδαλμα πέτυκται
Λοσχιτὰ πέπλῳ τεχνᾷ ἄμφυκι, παρὰ δ' ἐΐσκοι ἄνδρες
Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
Νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐφρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.
ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδόρκειται αὖ δρα γελοῖσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ γὸν, ῥιπτεῖ νόον. οἶδ' ὑπ' ὀργᾶτος
Δηθὰ κυλοιδιόωντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖσδε μέταγρι σὺς τε γόρων πόρτα τε πέτυκται.
Λεπραὶς, ἐφ' ἃς πολύδων μέγα δίκλυον ἐς βόλον ἕλκει
Ὁ πρέσβυς, καὶ μὰν ὀπὸ χαρτερὸν ἁδρὶ ἐοικώς.
Φαίης κὲν γέρων νὶν ὅσον σθένος ἐλλοπιδύειν.
ὧδε δέ οἱ ὠδίκαν πὰρ ἀὐχέα πάππεθεν ἵνες,
Καὶ πολιῷ πορ ἐόντι. τὸν δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γόρόντος
Ῥυρναίας φυλάσσων καλὸν βέβριθεν ἀλωᾶ,
Ταὶ, ὀλίγος τῆς κῶρος ἐφ' ἁμαδοῦ φυλάσσει

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΡΡΩΤΟΝ.

ΘΥ Δύπι τὸ ψιθύρισμα κἀ ἁ ὡπί
τυς ἀμπολε τήνα
ἁ πρὶ ταῖς ωαγαῖσι μελίσ-
Α δεται· ἁδ ὐ δὲ κἀ τὺ
Συρίσδες· μᾶλλα ωᾶνα γὸ δ δύ-
τερον ἆθλον ἀωοισῆ·
Αἶκα τῆνος ἐλῇ χεραὸν τρά-
γν, αἶγα τὺ λαφῆ.
Αἶκα δ ἀῖγα λάβῃ τῆνος γρᾶς· ἐς τὶ καταῤῥεῖ
ἁ χίμαρος, χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς ἔστε καὶ μέλξῃς.
ΑΙ. ἄδιον ὦ ποιμαὶ γὸ τεὸν μέλος ἢ γὸ, καταχὲς
Τῆν ἀωὸ τᾶς ωέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
Αἶκα ταὶ μῶσαι πὰν οἴϊδ ἁδῶρον ἄγονται·
ἄρνα τὺ σαχίταν λαφῆ γρᾶς· ἀῃδὲκ ἀρέσκῃ
Τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ πὰν οἶν ὕστερον ἀξεῖς.
Θ. Λῆς ποὶ τᾶν νυμφᾶν λῆς ἀμπολε τῆδε καθίζας
Ως γὸ κάταντες πὺ πεωλοφον ἆτε μυρῖκαι,
Συρίσδην, τὰς δ ἀῖγας ἐγὼν ἐν ὤφδι νομεύσω;
ΑΙ. Οὐθέμις ὦ ποιμαὶ γὸ μεσαμβρινὸν, οὐθέμις ἄμμιν
Συρίσδην· γὸν ωᾶϊα διδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀωὸ ἄγρας
Ταυίκα κεκμακὼς ἀμωαύεται ἐντίτε ωικρός.
Καί οἱ ἀεὶ δ ριμεᾶ χολὰ ωεὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δ ἁ θυρσὸ τὰ δ ἀ ςυίδος ἄλτεα εἶδες
Καὶ τὰς βωκολικὰς ἆῳ γὸ ωεόν ἴχεο μώσας.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

τ

α᾽ βουκολικὰ φασὶν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ πολυσωρικῆς τυχεῖν· τῶν γὰρ σωρικῶν ἐνεστώτων ἐπὶ καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα παρασόντων· ἐνέστη καὶ ἑορτὴ ἀρτέμιδος· καρυάτιδος, ἣ δὴ πᾶρθένων ἀσωκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχήν· ἀγροῖκοι τινὲς εἰσελθόντες ἱερὸν, ἰδίαις ὠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. Τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ ἐν τυνδαρίδι τῆς σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά·

ο ρέστη γὰρ ἐκκομίζοντι τὴν ἀρτέμιδι ξόανον, ἐκ τυρέων τῆς σικυθίας, χρησμὸς ἐξέπεσεν· ἐν ἐᾷ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ πορευθεὶς ἐς ῥήγιον τῆς ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς· ἔπειτα ἐς τὴν τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ἄσμασι καθυμνήσαντες, ἔθεσι τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν· ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος· Ἐν τοῖς συρακουσίοις σάτεως ποτὲ γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων εἰς ὁμοίωσιν τοῦ πλήθους ἐλθόντος, ἔδοξεν ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς· οἱ δὲ ἀγροῖκοι κατὰ ὥρα ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν· ἔπειτα τοῖς ἀγροίκοις ὠδαῖς τὸ πρῶτον ἔδωκαν καὶ σώνηθειαν·

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου. ὡς αὐτός φησι. Σιμιχίδα πᾶδ' ἐμὲ σὺ μέσα μορίων πρόδας ἔλκεις; ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπωνυμον εἶναι λέγουσι. δικεῖ γὰρ ὁμώνυμος εἶναι τὴν πρόσοψιν. πατέρα δ' ἔσχηκέναι πραξαγόραν. καὶ μητέρα φιλίννην. ἀκουσὴς δὲ γέγονε φιλιπαίδου, καὶ ἀσκληπιάδου ὡς μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. καὶ πρὸ τῆς τῶν βουκολικῶν ποίησιν δὲ φυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. Κατὰ γοῦν τινας μόχος καλούμενος θεόκριτος ἐπεκλήθη. Ἐγένετο δὲ ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικανδρου. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. κέχρηται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ καὶ δωρίδι τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι. παλαιὰ καὶ νέα καὶ ἡ μὲν παλαιὰ πραχεῖα τίς ἐστι, καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐήκοος. ἡ δὲ νέα ἣ καὶ θεόκριτος χρῆται μαλθακωτέρα τῆς παρὰ τοῖς χαρμῶ καὶ σώφρονι. οὐμὴν ἀπολιμπάνεται καὶ αἰολίδος.

Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ.

Βουκολικὴ μοῖσα πορφύρην πέπλον, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
Ἐν τὶ μιᾶς μαίδρας ἐν τὶ μιᾶς ἀγέλας.
ἄλλος ὁχῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος· ὅς τάδε γράφω
Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρακοσίων.
Υἱὸς Πραξαγόραο Θωκλείτης τε φιλίννης
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν ἐφελκυσάμην.

ἐωίπνος ἀρχαιοτάτου βιβλίου τὸ δ' ἐλαμβανεν ἀπὸ κλεινοῦ παρὰ Γραῦλῳ τῷ βουκεφάλᾳ· τὸ μὲν δύφυεῖ νεανίσκῳ τῶν δυτεγονότων· νῦν δ' αὐδρὶ γενναίῳ καὶ πολλῶν ἐμπειρῳ πραγμάτων· πυῤῥὸν δ' ἦν τὠπίγραφον ἀστεῖμπρομμήτοις πολυβρνάφδον γὸν φιλίππου χαλκογράφοις πολλὰ πᾶσαθησόμενον εἰς δ' ἔλπος, μικρὰς μὲν καὶ τοῖς λεγομμένοις ἐγχειριδίοις ἐμφερεῖς, πολὺ δὲ τὸ χαριέν ἐν δείκνυμμένας· ἐπεὶ δ' ἡ τοίνυν οὐμμενον αὐτὸς ἦθα λόγιος, ἀμμὰ καὶ τῆς κοινῆς τῶν φιλολόγων ὠφελείας πολλὰ χόθεν ἔοικας οὐκ ὀλιγωρῶν, ὦϖμελήθηπ δ' ἐομμὶ σοὶ σαθεῷ ὅσσας ἀπαραλλάκτους τὰ νεαρὰ βιβλία τυπωθήσεται κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐν τῷ δὲ τῷ παρ' ἡμῶν ἀρχετύπῳ διηκριβωμμένοις μηδ' ὅπουν καινοτομμούντων τῶν δοκησόφων διορθωτὴν, τὴν ὑπ' ἀλαζονείας τε καὶ ἀπαιδευσίας τὰ καλῶς ἔχοντα διαφθείρουσιν ὦϖὶ προχείματι, τοῦ μεθαρμόζειν εἰς τὸ καταλληλότερόν τε καὶ βέλτιον· οὕτω γὰρ οἱ τῶν ἑλληνικῶν τροφιμμολόγων, μὴ μόνον τοῖς πολὺ μουσοῦργον τὸν ἀρχηγὸν ταυτησὶ τῆς δυεργεσίας ἀλλὰ καὶ σοὶ τῷ σῶαγωνιστὴ καὶ σῶιεργῷ πολλὴν εἴσονται χάριν· ἔρρωσο.

Γ. Φίλιππος ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀφροδίτῃ βουλόμενος ἀναθεῖναι τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα, ἐποίησε τὸν ἐπιγραφόμενον ἐπίγραμμα.

Ἐγὼ καὶ πάρος μήτε γενόμενος αὐτόθεν μήδ' ἔτι καὶ νῦν τῆς λογιωτάτης σου κεφαλῆς, μήτε συγγενόμενός σοι τὸ πάρος, ἐπεὶ γὰρ βρέφος ὄντα νεογνὸν καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐν τυλιοσόμῳ, τῆς γλυκυτάτης, μετὰ πατρίδος ἐξεκόμισάν σε οἱ γονεῖς, ὅμως ἀεὶ καὶ φιλῶν καὶ τῆς σοφίας ἀγάμμυός σε διατελῶ. ἄλλοι μὲν γὰρ ἄλλων τετεύχασιν ὀρᾶσθαι, ἐγὼ δὲ λογίοις προσπέπνυσθαι καὶ πεπαιδευμένοις. οἷον ἡ φήμη καὶ σὲ μαρτυρεῖ διαθρυλλοῦσα. σὺν εἰδὼς οὖν ἐμαυτῷ δυνοϊκῶς ἔχοντι πρός σε, αὐτὴ φιλεῖσθαι πέπεισμαι πρὸς σοῦ. θεία γάρ τινι προνοίᾳ ἴσως ὁμοφυῶν ἀλλήλαις αἱ ψυχαὶ, ἀλλήλων ἐξήρτηνται καὶ σὺν ὁδοῖς ἀῤῥήτοις εἰώθασι συμπλέκεσθαι μετ' ἀλλήλων ὡς ἐπαναγκές. οὐ τὴν ὄψιν μόνην αὐτεραῖ. ἄπεδή φίλου σοῦ καὶ χρηστοῦ τὸν πρόπαν ἀνδρὸς ἠβουλήθην δεδηλῶσθαι μικρὰ μέν, ἐπαξίαν δέ σοι μὲν δοῦναι χάριν, ἐμοὶ δὲ λαβεῖν. τίς οὖν ἐστιν αὕτη; διατρίβων ἐνετύγχανον τῶν Μουσουρείων εἰς ὧν ἀκροατῶν, ἐνέτυχον αὐτογράφῳ τινὶ τῶν Θεοκρίτου ἰδυλλίων. ὑπ' αὐτοῦ μουσούρου τῆς ἀκριβοῦς ἐπανορθώσεως ἀξιωθέντι καθ' ὃν χρόνον τοῖς ἐν παραβίῳ σχολαστικοῖς, τὴν συρακουσίαν μοῦσαν φιλοφρόνως ἀναγνωρίζων τε καὶ ξεναγωγῶν, οὐ μόνον, ἐπανορθοῦν ἀπορίαν ἐντυχόντα, τοῖς ἐκεῖ σφαλμασι μυρίοις οὖσι καὶ ἐνοχλοῦσι τοῖς ὁμόσε χωροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλα τῇ μὲν προοιμάτια, τῇ δ' ἐπιγράμματα Θεοκρίτου πασῶν μετὰ χαριεστάτης τοῦ ποιητοῦ καὶ μουσῶν ἔκγονα μουσῶν προῆγεν ἀσφαλῶς. ἀναλεξάμενος

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

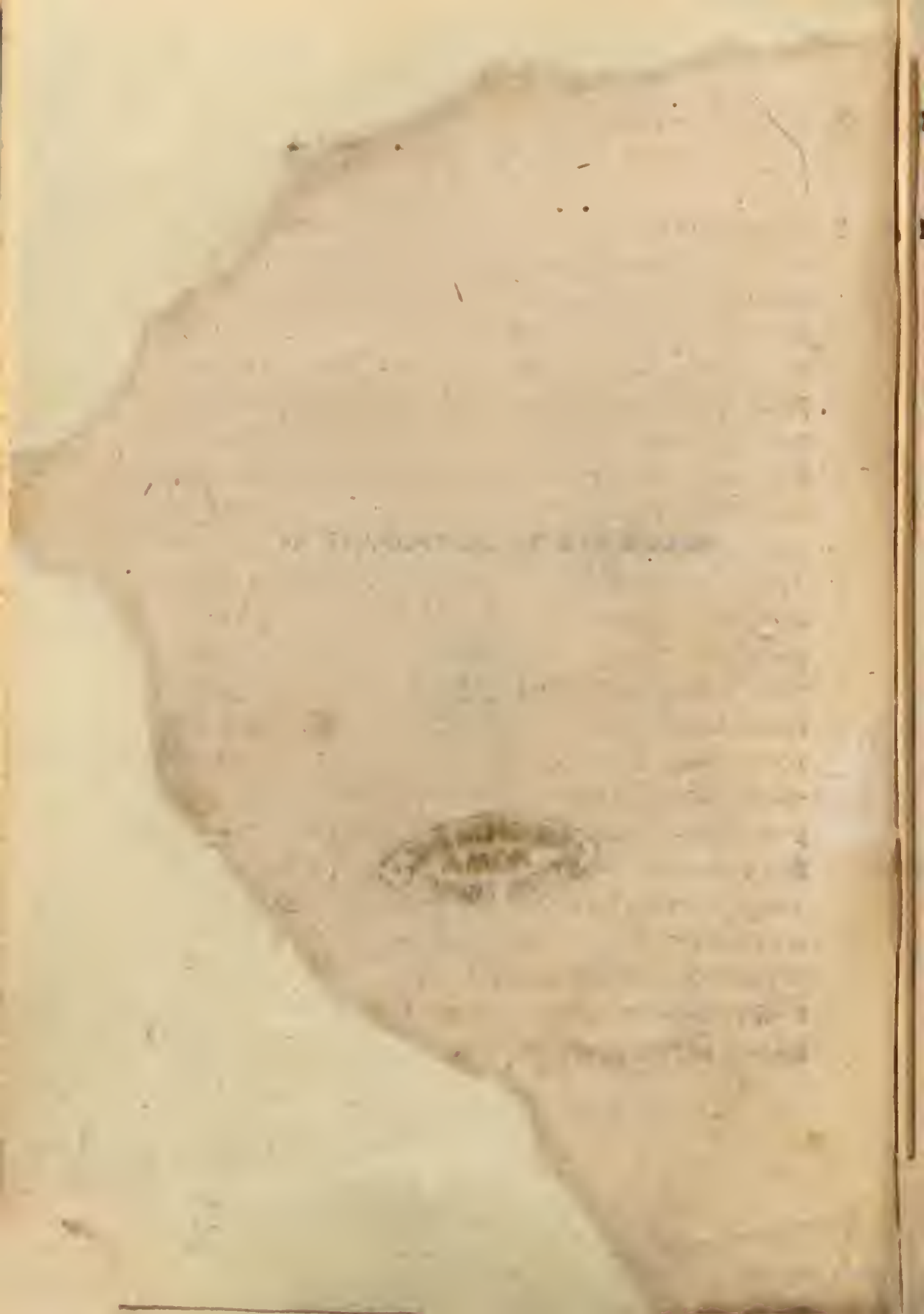

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

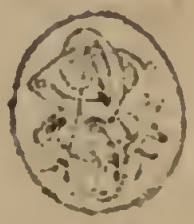

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE